

شلیخاکی

کارزیه

وه رگپرانى:

کارزان خدر-سه ننگه سه رى

چاپى يه كه م

2014

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: کازيوه

نووسەر: شليّر خاکی

وهرگيرانی له فارسييه وه: کارزان خدر-سهنگه سه‌ری

هه‌له چنی رینووس و ریزمان: جه وه ره ئه حمه د

تایپ و ریکخستنی ناوه وه: وهرگير

به‌رگ: ئیبراهیم چالّح

تۆبه‌تی چاپ: چاپی یه‌که‌م

شوینی چاپ: چاپخانه‌ی گه‌نج

سالی چاپ: 2014

تیراژ: (500) دانه

نرخ: 3000 دینار

له به‌ریوه به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره سپاردنی: () ی

سالی 2014 ی پیدراوه

پيشڪه ڪه شه به روجي پاڪي مندالائي قوتا بخانهي شيناوه

((نوسه))

¹ نه په ڪيڪ نه و سائانهي رابرد نه ناوايي شيناوه ڪه نزيڪي شارچڪهي خانبيبه ڪه پيئي دهگوتري شيناوه ياخود شيناوي، يه ڪيڪ نه روزه ڪاني زستان نه پوليڪي قوتا بخانه ڪه دا ماموستا به قوتاببيبه ڪان دهئي ڪه س نه يه ته دهه تا من دهچمه ئيداره و دييمه وه، ماموستاش ڪه دهچي ته ئيداره، ده رگاي پوله ڪه نه ده ره وهه را قفل ده دات، تا نه و ديتنه وه هيچ نه قوتاببيبه ڪان نه يه نه دهه. هه ر نه و ڪانهي ڪه ماموستا ڪه ده روات، سوبه ڪه ناگر دهگري و نه گهل گرگرتني ناگره ڪه، نه و جار ده رگاهه ڪه نه زووره وهه را داده خري و هه ر چنه د ده ڪن ناتوانن ده رگاهه بکه نه وه، بويه هه ندي نه قوتاببيبه ڪان ڪه مندال بوون، ده بنه قورباني و ناگر دهگرن و ده سوتيت، بويه نوسه ر نه م به ره هه مه ي پيشڪه شي نه و قوتاببيبه ڪانه کردوه..... وه رگير

سهعات يه ڪي نيوه شهو بوو، ڪه له خه و ڀاپه ڀريم و ديتم دايم ڪه له
ٿازاردا ده تليته وه. ٻو لاي فانوسه ڪزه ڪه ڀويشم، ڀويشمه لاي و
هه لم گرت به رهو لاي دايم. ڪاتيڪ گهيشتمه سهري، ته واوي
ڀووخساري شه لالي ٿاره ڦيڪي سارد بوو بوو ڪه به هيواشي به ڀوممه ته
جوانه ڪانيدا ده هاتنه خوار.

دايه! ڇي بووه؟ ڪازيوه¹! ڀرو ٿاموژنت له خه وهه ستيه.

ده لئي منداليڪ خه ريڪه ديتي سه دنيا.

ڇي بڪه م خوايه گيان؟

ڀيڪ ناوه ڀاستي زستان بوو. زستانيڪي سارد و ترسناڪ، زستانيڪي
سارد و هار و غللوور، زستانيڪ ڪه نه به زه يي به فه قير و سوالڪه ردا
ده هاتوه و نه به ده وله مند و ٿا غادا. زستانيڪ ڪه گوئي نه ده دا

¹ ڪازيوه: سڀيڏه، به ره به يان.

بهوهی به سه‌رما سه‌خته‌که‌ی ئازاری کیّ ده‌دات؟! تیّکدانیشی زۆر له‌لا گرنگ نه‌بوو، چ مالی هه‌ژار و چ خانووی دارینی بی بناغه و چ بینای گه‌وره‌ی ده‌وله‌مه‌ندان و دیواری به‌هیز و خۆپاگری ئه‌وان!!
 بام له مال نه‌بوو، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک له‌خه‌لکی گوند چووبونه شار. به‌لام ئه‌و به‌فره زۆره‌ی که باریبوو، ریگر بوو له‌گه‌رانه‌وه‌یان.
 ته‌نها چه‌ند رۆژیک بوو که چووبومه ته‌مه‌نی هه‌شت سالییه‌وه و خوشکه بچوکه‌که‌شم (زریوه^١) چوار ساڵه بوو. مالی مام له پشت مالی ئیمه بوو.

به‌لام به شیویه‌یه‌ک به‌فر باریبوو که به رۆژ به زه‌حمه‌ت ده‌تتوانی به ده‌وری مالدا بسورپییه‌وه. "چ بگات به شه‌و، ئه‌ویش به‌و شه‌وه سارد و ترسناکه.

دایکم پیی گوتم که له سه‌ریانه‌وه بچم بۆ مالیان. چوم بۆ لای په‌نجهره بچوکه‌که تا بزاتم چ باسه؟ به‌لام ترسناک بوو. کلوه‌به‌فره‌کان به ته‌واوی خیراییانه‌وه، ده‌تگوت که سه‌ریان لی بپراوه، به‌ر ده‌رگا و په‌نجهره ده‌که‌وتن و ده‌نگه ده‌نگیکی باوه‌رنه‌کراویان دروست ده‌کرد.

¹ زریوه واتا: پروناکی نه‌ستیره بیان زریوه زریوی نه‌ستیره.

(باش) له و نیوانه دا بی کار نه بوو و یارمه تیی کلو به فره کانی دها
تا به خیرایی زیاتر وه خانووه گلّه کانی گوند بکه ون. هه وا، ئه وه وایه
نه بوو که مرقف بتوانی چه ند ده قه یه ک سهر وه دهرنی و هه ناسه بدات.
دوباره چوممه وه لای دهرگا که و کردمه وه، به لام نه ده کرا بچمه
دهر، چونکه بوی هه بوو پیم لی ون بیت یان ئه وه هوا سارده تاقت و
پیخوستم لی خه لاس کا.

دوباره په نام بو دایکم برده وه. به لام ئه و نازاری هه بوو و
هاتوهاواری هوشی لی بریبووم. خواجه گیان! دانیشم و ببینم ورده
ورده دایکم ببیته ئاو و له ناو بچی، یان خوم بدمه ده ست با و به فرو
چاوه پپی چاره نووس بکه م؟ له کاتیکدا ئه وه ند ه بچوک و لاواز بووم،
هیچ له سهر چاره نووس نه ده زانی. دوا ی چه ند ده قه یه ک بریارمدا له
رئگه ی قالدرمه وه له سهر بانرا بچم بو مالی مامم.

جلیکی زورم ده بهر خوم کردن تا هیچ نه بی زوو خوم نه ده مه
ده ست سه رما و سؤل. به فانوسه وه چوممه دهر تا ببیته
رینیشاندهرم. به هوی پووناکیی فانوزه وه قالدرمه که م دیته وه و به
هه مان ئه وه ده سته بچووکانه م، ده ستم کرد به خاوینکردنه وه ی
پلیکانه کانی قالدرمه که. کلو به فره کان به شیوه یه کی خیرا بهر
رووخسارم ده که وتن.

ههوا به شيويهيك سارد بوور، كه هه ناسه دانيشم ئه سته م بوو. كاتيگ گه ياشتمه سه ربان، دلنيا بووم ئيره كوڤايي رويشتنمه. ئيتير نه ده كرا بو هيج شويئيگ برؤم، دهنگيكي سهير ده هات. دهنگي گفه گفي با و له و ترسناكتر بيدهنگي و تاريكيي گوند بوو. كه ده تگوت زيندوو و مردوو له گوندا نينه. له هه مو ئه وانه ترسناكتر، دهنگي لووره لووري گورگان بوور، كه له دهوري گوند ده يانلووران.

له برسان گرنگيه كيان به و ههوا سارده نه ده دا. چاوهرپي نيچير بوون. بو ئه وان جياواز نه بوور، نيچير مرؤف بي يان ئازهل. به لام نه ده بوو بترسم. به ته واوي توانامه وه بانگي مالي مامم كرد. وه لي دلنيا بووم كه ده نگم ناگاته خانووه كه يان. چونكه ده بوو پيچه وانهي ئاراستهي با قسه بكم. ده ستم كرد به دروستكردي توپه به فر. هاويشتمن بو لاي په نجه ره كه يان.

چاوهرپي بووم يه كيگ له توپه كانم بهر په نجه ره بكه وي. ده سته كانم خهريك بوو سپر ده بوون و پيكانم سست و چاوم كه م بين ... نا ئوميدي سه راپامي داگرتبوو. له و بي ئوميدييه دا هه ولي خوڤدا تا له ناكاو دانه يهك له تيره كانم بهر ئامانج كه وت و مامم به فانوس هاته دهر و هاواري كرد كييه؟ به هوي ئه وه ي ده نگم نه ده گه يشته ئه وي، چهند جاريگ فانوسه كه م بهرز ده كرد و ده مهينا خواره وه تا

ئاخیره که ی تیگه یشت که دهنگه که له مالی براکه یه وه بووه. مامم
هاواری کرد، براژن! چی بووه؟! ئه و به زه حمهت توانی بگاته
سه ربان.

ته نها شتیك که له و شه وه ترسناکه دا له بیرمه، گرتنی دهستی ئه و
بوو. گوتم مامه دایکم! و له هۆش خۆم چووم. دواى دوو سه عات که
وه هۆش خۆم هاتمه وه، دایکم به رده وام بوو له هاتوهاوار و ناله و
ئازارکیشان.

مام و ئامۆژنم گیانی خۆیان خسته مه ترسییه وه له و شه وه دا که
دایکم مندالی بوو. مامم و ئامۆژنم مامانیان بۆ دایکم کرد. دهنگی
گریانی منداله که، هیواکانی له ده سنجووی گه راندنه وه. هه شت سال له
ته مه نم رۆیشتبوو، به لام جوانیی من که وه ک دایکم ده چوو، بوو بووه
قسه ی سه ر زمانى خه لکی گوند.

کاتیك که ژنه کانی گوند ئیمه یان ده بینى و ماچیان ده کردین و
ده یان گوت: ئینشائه للآ خوا کورپکی وه ک خۆتان جوانتان پی
به خشی. منیش وه کو ئه و خه لکه که هیچ له ده ست نه ده هات
چاوه رپی برایه ک بووم. به لام مندالی سییه میش هه ر کچ بوو. کاتیك به
دایکمیان گوت: منداله که ت کچه، دهستی به گریان کرد و به هۆی ئه و

به خته ره شه‌ی، (كه بوخوی ده‌یگوت و منیش لی بی خه‌به‌ر بووم)،
بو شكایه‌ت چوو بووه به‌ر ده‌رگای په‌روه‌ردگار.

دوای ئه‌وه‌ی كه سی پوژ تپه‌پیبوو به‌سه‌ر بوونی ئه‌و خوشكه‌مدا،
كه بوخوم ناوم لینابوو زیور^{تر}.

به‌لام دایك سات به سات ده‌گريا و ده‌چوو قولایی بیركردنه‌وه‌وه.
منیش به‌ه‌مان شیوه بیرم له‌وه ده‌كرده‌وه كه هوی گریانای دایك
چییه، یان بوچی ده‌گرییت؟ به‌وه‌ی كه منداله‌كه‌ی ساغه، كه‌واتا،
بوچی ئه‌وه‌نده نارچه‌ته؟ منیش نه‌متوانی هیچی دیکه خوم رابگرم و
هوكاره‌كه‌یم له دایك پرسى.

به‌لام ئه‌و ده‌ستی به‌سه‌رمدا هیناو گوئی نه‌دامی. له‌وانه‌یه حه‌قیشى
بووی که ئاوا جوابم بداته‌وه، چونكه من زور بچوك بووم.

له‌وانه‌یه دركم پئی نه‌كردبا؟ یان ئه‌گه‌ر دركیشم كردبا، ئه‌وه‌نده
ئاستی تیگه‌یشتنم باش نه‌بوو كه دلئى بده‌مه‌وه. یاخود له‌وانه‌یه دایك
نه‌یویستبیت من نارچه‌ته بكات؟ زور پرسیارى دیکه‌ش هه‌بوون،
وه‌لی بی ولام...

مانگیك به‌سه‌ر له دایكبوونی خوشكه‌مدا تپه‌پری. هه‌وال هات: ئه‌و
كومه‌له‌ كه‌سه‌ی كه پویشتبوونه شار، له‌رپی گه‌رانه‌وه‌ن بو گوند و

¹ زیور واتا: هه‌زار پى، یان زیروو.

خەلكى دەستە دەستە بۇ پېشوازىي ئەوان چوون. لە گوند كەس سەيارەى نەبوو و ھەندىكىشيان سەيارەيان ھەر نەدیتبوو.

لە راستیدا گوندەكەمان جادەشى نەبوو. بەلكو كویره رېيەك^١ بوو كە خەلكى لە رېيەو ھات و چۆيان دەکرد. ئەگەر كەسك چوبا بۇ شار، زیاتر لە بیست رۆژى دەخایاند، تا بگەرپیتەو ھە گوند. بەلام ئەو گەشتەى كە لە زستاندا دەكرا زیاترى دەخایاند.

كاتىك ھەوالمان پى گەشت، رەنگى دایم پەرى و ھەكو گولى چرچ لاواز بوو و گوتى: كازیو ھە گيان برۆ مالى مامت و ئەوان بۇ ئیره بېنە. بەبى ئەو ھەى كە ھۆكارى رەنگپەرىنى و ھینانى مام و ئامۆژنم بېرسم، سەرم نەوى كرد و بەرى كەوتم بۇ مالى مام و ئەوانم بۇ مال ھینا.

دایم پى گوتن: بابى مندالەكان لە شار گەراو ھەو ھە ئەگەر بزانی ئەو مندالەى كە ھاتۆتە دنیا كچە، دەمكوژیت. لە جى خۆم ھەك بزمار لەسەر زەوى داکوترام. لە كۆتایى كەیدا من لە ھۆكارى گریانى دایم تىگەیشتم. واتا من خاوەنى بابىكى ھەا بوومە؟ ھۆكارى گریان و ترس و دلگرانى دایم، بابم بوو.

¹ كویره رى مەبەست پى لەو رېگەبەبە كە بەھۆى زۆر پىدا پۆشتن ئەو رېيە درووست دەبى و رېيەكى تەسك و بچووكە .

گویا سویندی خواردووه، که ئەگەر ئەوجارەش کچی ببی، ئەو (دایکم) لەگەڵ مندالەکان دەردەکات. دلێ بچووکم لە سینەمدا سەبر و ئارامی نەبوو و ئازاری دەچیشتم. ئازارەکی بە شیۆهیهک بەهێز بوو، که حەزم نەدەکرد زیندوو بم. تیگەیشتم که بۆچی بابم نەک تەنها بەمن، بەلکو زۆر گرنگی بە زریوهی بچووکیش نەدەدا .

بیرم هاتەووە که بابم زۆر بە کەمی ماچیشمان دەکات. بابە: پیمابوو که تۆ عاشقی ئیمە و خیزانەکەتی، بەلام ئەو عاشق نەبوو. چونکه عەشق زۆر گەورەیه. بەلێ بابە گیان! ئەو بزانە که گەورەترین مروقەکان ئەوانە نین که زۆرترین سەرۆت و سامانیان هەیە، بەلکو کەسانیکن که دلێکی میهرەبانیان هەیە .

بەلام تۆ دلێکی رەقت هەبوو، دلێک که هەتا رەحمی بە مندالەکانی خۆشی نەدەکرد و نە بۆ ئەوانیش دلێ لێی دەدا. لەگەڵ مامم بۆ پیشوازی بابم چووم، کاتێک بابم هاتە حەوشە گوتی: کازیوه برۆ بانگی دایکت بکه بێتە یارمەتیم. گوتم: بابە دایکم نەخۆشە.

لەغاوی ئەسپی بەرەڵا کرد و توند منی گرت و گوتی: چییە لە کۆتاییه کهیدا دایکت کورپه کهمی هینایه دنیا؟ گوتم: نا بابە کورپه نییه کچه. هیشتا قسه کهم تەواو نەبووبوو، که زللهیهکی توندی لێدام و بەهۆی توندی زلله کهوه که و تمه سەر بەفره که .

زله یه کی له پومه تی چه پمدار، به لام پومه تی راستم زیاتر نازاری پیگه یشت. له تاو نازار به دهنگی بهرز هاوارم کرد و گریام . به دواى بابمدا که به په له بۆ مه تبه خ ده چوو، منیش به دواى دا پویشتم .

دواتر دهستی به هات و هاوار کرد و وشه ی نه شیواى گوتن. هه تا ده یویست له دایکم بدات. به لام مامم پئی لی گرت و داواى له ئامۆژنم کرد که ئیمه ببات بۆ مالى خویان. ئیمه به بی گویدان به بابم، که بهرده وام وشه ی نه شیواى ده گوت، به دواى ئامۆژنم که وتین.

بابم به بی ویزدانى و به بی هیچ گوناھنیک ئیمه ی له مال ده رکرد، له کاتیکیدا که ئه وه مالى ئیمه بوو. هه وا زۆر سارد بوو و دایکم نه خووش و دلشکاو بوو .

منداله که ی ته نها چند پۆژنیک بوو که هاتبوه سه ر ئه م دنیا زالمه . سه ره پای گریان و ناله که ی، مانگیک بوو زیور له دایک ببوو، که چی بابی هه تا بۆ جاریکیش سه یری نه کردبوو. دایکم، منداله که ی توند له باوهش ده گرت، بۆ ئه وه ی ببیته هاوبه شی غه می له نه دیتنى باوکیدا.

به لئى بابه گیان! ده زانی چند شه وان دایکم تا درهنگ بۆ گه رانه وه ت دووعای کردووه؟ تاکو له و دنیا تاریکه دا بی که س و کار نه بی. ده زانی من و زریوه چهنده شه و پۆژمان ژماردوونه به ئومیدی گه رانه وه ت؟

چ پوژانئىكى سارد! تا درهنگ كه ئه و پئيهى بپيار بوو تو له ويوه بگه پئيه وه، چاومان تى بربوو و تهواوى ئه و پوژانه به بى ئومئىدى به ره و مالى گه پراوينه وه؟

له گوند ئاغايه كى زالمى لئبوو كه بئجگه له ژن و پياو هه تا زهوى و مهرو مالآتئيش له بهر دهستى ئه و دابوون. بابم و مامئشم كه نه زهويان هه بوو و نه مهرو و مالآت، ناچار بوون كه بوئاغا بئىگارى¹ بكن. ههروهها ههردووك له پياوانى تايبهتى ئه و بوون.

ئاغاش له جياتى ئه وهى ئه وان كارى بو دهكهن، خواردن و جئىگى پى دابوون. ئاغا بابمى زور خوئشده ويست و بههوى دهركردنى دايمك دهستخوئشى له بابم كرد و چهپلهى بو لئدا. چونكه زور گرنگى به و پياوانه دهدا كه كورپيان ههيه.

ئه و پياوانه شى كه كچيان هه بوو، دهبوونه قوربانى و يان دهبوو ژنه كانيان دهركردبا، يان دهبوو ژئىكى ديكه بئئن. بابئشم كه عاشقى كورپوو و كورپئشى نه بوو، له لايه كى ديكه وه بو ئاغاكهى وه فاداربوو، دايمكى منداله كانى كرده قوربانى ئاغاكهى. مانگئيك له خراپترين حاله ته كان له بوونى دايمكدا له مالى مامم تئده پهرى.

¹ بئىگارى: كارى به زور، به زور كار كردن.

چه ندين جار هوځارى كاره كاني بام له دايكم پرسيوه. هه موو كات بېرم له وه ده كرده وه كه بوچى نيمه خزم و كه سيكمان له گوند دا نيهه؟ نه وه نده پرسيارم كرد، تاكو دايكم ناچار بوو نه نيهه شاراوه كاني ژياني كه هه موو كات نازاريان دها، به نيهه سهر زمان و بو ميانى باس بكات .

دايكم گوتى: وهره كچم، دانیشه. شتى وات بو باس بكم، كه نوميد ه خوازم و لامى هه موو پرسياره كانت وهرگرى.

له كاتيكدا كه فرميسكى به رده وامى دايكم كه وه كو بارانى به هار له پرومه ته سوره كاني ده هاتنه خوار گوتى: كازيوه گيان! من كچى ناغايه كم به ناوى سمايلاغا. له و كاته وهى كه چاوم به دنيا هه له نياوه له ناز و نيعمه تدا گوره بووم. جليك كه له كاتى منداليدا ده به رم ده كرد، ناواتى ته واوى مندالانى ده ورو به رم بوو.

مندالانى خه لكانيك كه له ژير ده ستى بابمدا بوون. نه و دوشهك و سه رينهى كه من له سهريان دهنوستم، هه موويان له باشتري دوشهك و سه رينانيك بوون كه بام له شار كرپوونى. خوار دنيك كه ده مخوارد، ناواتى ته واوى ههوت هه زار نوكره بوو كه بام ناغايان بوو.

ماليك كه تييدا ده ژيام نه وه نده گوره و جوان بوو، كه كاتيكي زورى ده ويست تاكو بتوانى له هه مووى دا سهر وه دهر نيى. چند

خزمه تکاریکم هه بوو که هه ر یه که و به پرسی یه کیک له کاره کانم بوو. من دوی چوار منداڵ هاتبوومه دونیا و ته نیا کچی سمایلاغا بووم. هه ر به و هۆیه ش بوو که بابم په یوه ندییه کی تایبه تی له گه ل من هه بوو و بو پیشکه وتن و گه شه پیدانی من, مامۆستای شاری بو گرتبووم. کاتیك بووم به 13 سالان, دوو برا هاتنه خزمهت بابم و داوایان له بابم کرد که ئه وان دابمه زینیت .

ئه و دوو گه نجه جوان و به هیژ و موئه ده ب بوون. ئه وان نزیکه ی تۆزده بو بیست سال ته مه نیان بوو. دوی ماوه یه کی که م. غیرهت و زیره کیی برا گه وره که و اتا: عه بدولخالق که وته سه ر زمانی خه لکی به گشتی.

له کاتیكدا که عه بدولقادریش ئه زمونیکه له و که متری نه بوو. بابم دوی مانگیک به دامه زرانندی ئه وان پازی بوو. عه بدولخاکی کرده به پرسی هه موو ئه و که سانه ی که له مالی بابم سه رقالی کاربوون و عه بدولقادر که خوینده واری هه بوو , کردیه به پرسی مالیه ی سالانه .

خۆشه ویستی دوو برا, به تایبهت عه بدولخالق پوژ به پوژ له ناو خزمه تکاران و هه تا خیزانی ئاغا زیاتر ده بوو. به شیوه یه که له بابم نزیک بووه که چه ند جار بو نان خواردنی ئیواره بابم ئه وی له نزیک

خۇي دادەنیشاندا و ئەو كارەش بېوۋە ھۆي سەرسوپمانى خزمەتكارانى بام .

خزمەتكارانىك كە زياتر لە بيست سالە خزمەتيان ھەيە لە كارکردندا . بەلام ھەرگيز نہيان دەتوانى لەبەرانبەر بامدا چا بخۆنەوہ . بام دوو برائى لە مالدا ئازاد کردبوو و کاتيک كە لەگەل كورپەکانى بۆشويىنيك دەچوو ، عەبدولخالق بوو كە لە جيى بام بريارى دەدا . ساليك بەسەر بوونى دوو برا لە مالى سمايلاغادا تىپەپى . عەبدولخالق سەراپا نىعمەت بوو بۆ بام و شانازى زۆرى پيشكەشى بام کرد .

بە گرتنى گونديك و چەندىن ھەزار مەتر زەوى ، بوو ھۆي زياتر دەسەلاتى بام لە بەرانبەر ئاغيانى دىكە . بام بە شيۆەيەك بەھيز و بە دەسەلات بووبوو ، كە تەواوى ئاغيانى دەوروبەر لىي دەترسان . ھىچ كات ئەو غىرەتەيان نہبوو كە لەبەرانبەريدا دەست بە شۆرپش بکەن . منيش تازە گەيشتبومە تەمەنى لاوى و لە بەرانبەر قەد و بالاً و جوانى ئەو دوو برايە كە مەتر نہبووم . چەند ساليك بوو كە بام مامۆستايەكى بۆ من گرتبوو . باشتري پىداويستى پى دابوو ، تەنھا بۆئەوہى دەرسم پى بلييت .

سوپره بيا^١ ئه وهنده پارهي له بابم وهرده گرت، كه حهزي نه ده كرد له قوتابخانهي شار ده رس بليتته وه. به لام په يوه نديي من و سوپره بيا په يوه نديي ماموستا و قوتابي نه بوو، به لكو وهك دوو گيان بووين له يهك جهسته دا.

ئو نه وهك وهكو قوتابي، به لكو وهكو خوشكي خوئي سهيري ده كردم و تهنه هاوړيم بوو. چونكه نه مده تواني له دهره وهي مال له گه ل كه س بيمه هاوړي.

هه تا نه مده تواني له گه ل مندالاني گوند هاتوچو بكه م. من كچي ناغا بووم و نه ده بوو له گه ل مندالي توكه ر و غولامه كان ياري بكه م، له كاتيكا تهنه ئاواتي ئو سه رده مه م ياري كردن بوو له گه ل مندالاني دي.

سوپره بيا فيري مروفايه تي و حه ز و خو شه ويستي كردم. ئو فيري كردم چون دلتيكي گه وره و پاكه ه بي. ئو ئه گه رچي له پووي خييزانييه وه له بيگانه يهك زياتر نه بوو، به لام له ته ووي تاكه كانی خييزانم له من نزيكتر بوو. ئه وهنده خو شم ده ويست كه ئاماده نه بووم به رانبه ر هه موو دنيا بيگورمه وه.

¹ سوپره بيا: پيرو، كومه نه نه ستيره يه كن، ده عبايه كيشه چاوي مندال كويز دهكات.

پوژ به پوژ خوشه‌ویستیم بۆ سورپه‌ییا زیاتر ده‌بوو. ئه‌و لانه‌ی نه‌ینیه‌کانم بوو و ئه‌وه‌نده یه‌کترمان خوشده‌ویست که هیچ نه‌ینیه‌کمان نه‌بوو که له‌یه‌کتری شاراوه بی. ئه‌گه‌ر شه‌وانه نه‌هاتبا کیم، خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت و ئه‌گه‌ر پوژانه دره‌نگ ئه‌وم دیتبا، ئیتر ئارام لی ده‌پرا.

هه‌ر چه‌نده کات تیده‌په‌ری سه‌یرکردن و په‌فتاره‌کانی عه‌بدولخالق به‌رانبه‌ر من ده‌گۆپا.

زیاتر له پابردوو له‌سه‌ر ریگه‌م ده‌رده‌که‌وت. عه‌بدولخالق به‌چاو لی‌کردن و ئاماژه‌کانی، ده‌یویست من له عه‌شقی ئه‌و تیبگه‌م. هه‌مان هه‌ستیش له‌مندا به‌رانبه‌ر ئه‌و په‌یدا بووبوو. به‌لام غیره‌تی بیرکردنه‌وه له‌وه‌شقه‌م نه‌بوو.

پوژیک که بام چووبوو بۆ پراو و شکار، من له نزیك کانییه‌ک له‌ژیر داری گویژ دا چووبومه قولایی وینه‌کی‌شانه‌وه. ئه‌وه‌ش بزانه که وینه‌کانی من زۆر جوان بوون، سورپه‌ییا هه‌موو کاتی‌ک به‌منی ده‌گوت که له داها‌تودا وینه‌کی‌شیک گه‌وره‌ت لی ده‌رده‌چی. وینه‌کی‌شان هه‌موو کات ده‌بوو دوور له‌چاوی بام با.

چونکه بام چه‌زی به‌ وینه‌کی‌شانی من نه‌ده‌هات. خه‌ریکی ته‌واو کردنی وینه‌ی سورپه‌ییا بووم که عه‌بدولخالق هاته‌ پێش و به‌خاتری ئه‌و

ويئيهيهی که من دروستم کردبوو دستخوشي لی کردم. به نيگه رانی و شهرمه وه قسهی ده کرد. ئه ولاولای ده کرد.

ئاخیره که هی ههستی ناخی ده برپی که عاشقم بووه. ته وای له شم که وته له رزین. به رده وام بوو و گوتی: ده زانم کاره که م هه له یه به لام چی بکه م عاشقت بووم و ناتوانم له بیرت بکه م.

من غولام و توش کچی ئاغای و هیچ ئاغایه کیش ئاماده نییه، که کچه که هی به غولامیک بدات. ئه وړو که دیتم ته نیای بیرم کرده وه باشترین کاته که ههستی ناخم (که ده میکه ئازارم ده دات) بوئی ده برپرم. ئه وړو هیزم به خشیییه خوم و ئه وه ههستم بوئ ده برپی.

له وانیه به های ئه و عشقه زور ترسناک بی، به لام پهنج و عه زابه که شی بو من هه شیرین و خوشی ده بیئت. عه بدولخالق به شیوه یه کی وا جوان ههستی بووم ده برپی که ئه گه ر توانیام منیش له هه مان جی ههستی خوم بو ده رده برپی.

به لام ئه وه ئهستم بوو چونکه من کچی ئاغایه کی یه کی له ناوچه کان بووم. به و کاره هیز و ده سه لات و حه یای بام ده که وته ژیر پرسیاره وه و من هیچ کاتیک به و کاره رازی نه بووم. چه ندین مانگ بیرم کرده وه و هه رچه نده بیرم ده کرده وه ده گه یشتمه ئه و ئه نجامه ی

که نه ده بوو به بوونی په یوه نندی له گه ل عه بدولخالق جوابی به لئ
بده مه وه . جیاوازییه کی زور له نیوان من و عه بدولخالق دا هه بوو.
له پرووی خیزانییه وه که من کچی ناغا و نه و غولامیکي بی که س و
کار .

نه وه له کاتی کدا بوو که من له وه ته ی چاوم به دنیا هه له ینا بوو نه وه
له میشکی مندا خه زن بوو بوو که نه وان هه موو کات غولام و نیمه
ناغاین و غولامه کان که سی به د و لاوازن و کاری نه وان ته نها و ته نها
ئیشکر دنه بو ناغا کانیا ن. له لایه کی تره وه عیشقی عه بدولخالق له
ته واوی بوونمدا بلاو ببووه .

هه رچه ند هه ولم دها نه مده توانی عه شقی نه و له خو م دوور
که مه وه , هه تا هه ندی جار ده چووم بو گه شت , به لام دووباره نه بوو و
هه ر کات لئی دوورده که و تمه وه به هه مان شیوه خو شمد ه ویست .

بابم چهنده به پرهم و به به زه یی بوو , نه وه نده ش به رانه ر غولام و
فه قیران زالم و بی پرهم بوو . نه وه دهر دیک بوو که له مندالییه وه
له گه لم بوو و هه موو کات دلئی بچووکي نازار دهادام و هیچ کاتیش
نه متوانیوه له و باره یه وه قسه له گه ل بابم بکه م .

چونکه قسه له و باره يه وه په يوه ندى به ئا فره تانه وه نه بو و
 ئه گه ريش كه سيك له و باره يه وه قسه ي كردبا به توند ترين شيوه سزا
 ده درا.

ئو غولام و فقيرانه كه مه جبور بوون ئو به ره مه ي په نجه ي كه
 مانگانه به جوو تكدنى مانگا په دايان كردوو سه رانه ي لى بدن به
 بام و ئه گه كه سيك له دانى ئو سه رانه يه كه ده بو دوو له سر سيى
 بدات به بام، دهنگى لى هاتبا به توند ترين شيوه سزا ده درا.

ئو كار ه ي بام پوژ به پوژ ده بووه هوى زياتر بوونى سه روه ته كه ي.
 له به رانه بردا ده بووه هوى هه ژا تر بوونى خه لكى گوند كه له ژير ده ستي
 بابمدا بوون.

ئو هه ژا رانه ي كه هيج كات ناله يه كيان لى نه ده هات له كار كردن بو
 بام , كه ئه گه ر زه ويشيان نه بو ايه ئاماده بوون كار بو بام بكن و
 له به رانه بردا هه قده ستيكى كه م وه ربگرن . ئو هه قده سته كه مه ي
 پيره مي بردان بوى ريز ده بوون، هه ر مروقيك كه ويژدانى هه با له ديتنى
 ئه وان شه رمه زار ده بوو. ته نها كه سيك كه له و كاته دا كه ميك له
 درده كانم ئارامى ده كردمه وه هاوبه شى خو شيبه كان و دلته نكيه كانم
 بوو و ته نها كه سيك بوو كه ده متوان بر و اى پى بكم , سو ر ه بيا بوو .
 كاتي ك چيروكى عه شقى عه بدو لخالقم بو ئو باس كرد , وه كو شيتان به

دهورمدا سوپاڤه وه و چهند زلله يه كي ليڊام تا دلّي ويستي سه رزه نشتي
کردم .

دوای ماوه يه ك منی له باوهش گرت و گوتی: كچه كه م بۆچی ئەو
كارهت كردوو ؟ ئەو عه شقه مه حاله . سوپه ييا زۆر له بابم ده ترسا ،
له وانه يه ئەو هيزی بابمی زانی بيّت و ئەوه من بووم كه له هيز و
توانای بابم بيئاگا بووم . سوپه ييا له وه به دوواوه دهرس پي گوتنی
ئيهمال كرد و شهو و رۆژ ئامۆزگاريی ئەوه بوو كه ده بيّ له عه شقی
عه بدولخالق ده ست بكيشمه وه .

هه تا چهند جار قسه ی به عه بدولخالق گوت و خهتاباری ده كرد .
پيشی گوت به هه رشيۆه يه ك بيّ ده بيّ ئيره تهرك بكات . به لام
قسه كانی سوپه ييا كاريان نه كرده سهر عه بدولخالق و عه بدولخالق
به هيج شيۆه يه ك ئاماده نه بوو مالی بابم جي بهيّلّي . هه رچهند
عه بدولخالق بۆخۆی ده يزانی به زانینی ئەو باسه خوین ده رڙيّت .

ساليك له عه شقی من و عه بدولخالق به تهواوی خوشی و
ناخوشيه كانی تيپه پری . به بيّ ئەوه ی هيجمان بتوانين له و باره يه وه
قسه له گه ل كه س بکه ين .

له كۆتايی وه رزی به هاردا بابم زۆر له ناکاو چوو بۆ گه شت ، به بيّ
ئوه ی كه س بزانی بۆ كوی و بۆچی رۆيشتوو ؟ تا ئەوه بوو كه دوای

دوو ههفته له گهشتهكەى گهرايهوه و زۆر خۆشحال بوو و جار جار بهدهستكيشان به سميلهكانيدا خۆشحالى خۆى پيشان دەدات.

شهو، بابم گوتى: بۆ كارىكى خيّر چوممهته شار . سهرهتا پيمان وابوو كه بابم دهيهوى ژن بۆكوپهكانى بينى. بهلام له ههمانكاتدا پرووى له من كرد و گوتى: كچم تۆم به شوو داوه. به گوتنى ئه و قسهيه وشك بوومهوه و بۆ ساتيک ههستم كرد روحم تهسك بۆتهوه.

گوتم: بابه من نامهوى هاوسهگرى بکه، چونکه هيشتا مندالم. لهههمان كاتدا دهمهوى دهرس بخوینم. به بيستنى ئه و قسهيه بابم ، ئه و ئيستکان چايهى كه له دهستى دابوو، به تهواوى هيزيهوه بۆ لای منى هاويشت.

ليوى ئيستكانهكه بروى بريندار کردم. بابم گوتى: بى ئهدهب، دهتهوهى قسه له قسهى مندا بکهى ؟ پرووى کرده دايکم و گوتى: له ماوهى دوو ههفتهدا ئامادهى بکه.

ئىستا ههستن برۆنه دهر. بابم بۆ وهرگرتنى متمانهى شار و سهروك شارهوانى، منى دابوو كورپى سهروك شارهوانى. له كاتيکدا كه دهيانگوت كورپى سهروك شارهوانى له پرووى ئه قلهوه تهواونهبووه.

كاتيک ههوال له مالدا بلاو بۆوه، كه دوو ههفتهى ديهه هاوسهگرى كچى ئاغايه، زۆريک پييان خۆش بوو، بهلام عهبدولخالق

زۆر نه خوش كهوت و لهو نيوانه دا كارى من گريان و زارى بوو. وه كارى خانمى ماموستا دلدانه وهى من بوو. خانم ماموستا پاستى ده كرد , ئەگەر بابم له باسى عه شقى من و عه بدولخالق ئاگاداربا ههردووكمانى زینده به چال ده كرد.

چهند جار خۆم داوه ته دهست و پىي سوپه بيا كه من ببات بۆ ديتنى عه بدولخالق .كاتيك چوم بۆ لای عه بدولخالق گوتى كه ده بىت له گه لم هه لىي.

گوتى ريگه يه ك پى ده زانیت كه ده توانين له و ريگه يه وه لیره دور كه وينه وه . كاتيك ته واوى پلانه كهى بۆ باس كردم, منيش بپيارمدا كه له گه لى پرا بكم.

دوو برا له ماوهى چهند پوژيكا كهل و په لى پاكردنيان ئاماده كرد و كاتيك چوار پوژى مابوو بۆ هاوسه رگيرى, بابم دهستورى دا كه ته واوى ئه و چوار پوژه بكه نه ئاههنگ و شايى و هه لپه پين و نانى شادى بده نه خه لك. به يانى ئه و پوژه بپيار وابوو كه خيزانى زاوا بين بۆ گوند و دوو پوژ بميننه وه و پوژى سييه م من له گه ل خويان ببه ن. سوپه بيا چاك ده يزانى كه من پابكم و ئه و له مال بمينيه وه به توندى تووشى سزا ده بيه وه . چونكه هه مووان ده يانزانى كه من به بى ئيزنى ئه و, هه تا ئاويشم نه ده خوارده وه و سوپه بيا بى خه بهر نييه له و عه شقه . هه ر به و

هۆيشهوه بوو كه سوپرهيا تهواوى حسابى خۆى له گه‌ل باهم كرد و چه‌ندى پييان گوت تا كاتى هاوسه‌رگيرى بمينه‌وه به‌لام ئه‌و پازى نه‌بوو و هه‌مان پوژ مالى ئيمه‌ى ته‌رك كرد و به‌هه‌ميشه‌ى پوښت.

بابيشم زه‌حمه‌تى چه‌ند ساله‌ى سوپره‌ياى به‌كۆمه‌لكه‌ى هه‌ديه‌ى گرانبه‌ها به‌رز نرخاند و ئه‌وى بو‌ شار گه‌راندوه. هه‌مان ئه‌و شه‌وه‌ى كه سوپره‌يا من و خيزانه‌كه‌مى ته‌رك كرد و پوښت، منيش مالى باهم ته‌رك كرد.

ئه‌و شه‌وه باهم تا دره‌نگ سه‌رقالى حساب و كتابى هاوسه‌رگيرى تاقه كچه‌كه‌ى بوو و تا دره‌نگ خه‌وى لى نه‌كه‌وت. عه‌بدولخالقيش ئارامى لى هه‌لگراوو و له‌حه‌وشه‌دا پياسه‌ى ده‌كرد. مالى ئاغا به‌شيوه‌يه‌كى سه‌رسوپه‌ينه‌ر بي‌ده‌نگ و تاريك بوو.

سه‌عات بوو به‌يه‌كى نيوه‌شه‌و و به‌بى ده‌نگى له‌ژووره‌كه‌م هاتمه‌ ده‌ر و پيلاوه‌كانم هه‌لگرت تا بتوانم به‌بى ده‌نگى دوور كه‌ومه‌وه. خۆم گه‌يانده عه‌بدولقادر كه له‌ پشت مال بوو. به‌پرى كه‌وتين.

عه‌بدولخالق ناچار بوو تا چه‌ند سه‌عات دواى ئيمه‌ بي‌ت. چونكه ئه‌گه‌ر كه‌سيك تىگه‌يشتبا كه كچى ئاغا ديار نه‌ماوه، ئه‌و ده‌يتوانى كه ئه‌و دار و ده‌سته‌ى باهم ئاماده‌ى كردوو به‌ پرييه‌كى ديكه‌يان بنيري.

نزیکی به ره به بیان عه بدولخالق به ئیمه گه یشت. سیّ شه و سیّ پوژ
به ماندویتی و برسیتی و به بیّ ئه وهی بوه ستین پیگه مان بری. دوی
ماوه یه کی کهم هه والّ له هه موو شوینیک بلاو ببووه که بووک دیار
نه ماوه و دوو براکش و نن. بایم ئه وانهی له مالدا بوون و به دایک و براو
خزمه تکار و پاسه وانه وه سزا دابوون.

بایم بوّ په یدا کردنی ئیمه چند هزار مه تر زهوی و مانگا و مه پ و
هه تا پاره ی مالیشی کرد بووه دیاری. ته نها بوّ ئه و که سه ی ئیمه ی بوّ
په یدا بکات. له بهر هه مان هوکار خه لک وه کو مارو میروو به دهشت و
شاخه کان که وتبوون، تا ئیمه بدوژنه وه.

به لام ئیمه نه که وتینه دهستی پیاوه کانی بایم و دوی بیست پوژ
پویشتن به پیگادا به بیّ هیچ مه به ستیک ریمان که وته ئه و گونده و سیّ
که س هاتینه خزمت ئاغای ئه و گونده. هه ره له و گونده هاوسه رگیریم
له گه لّ عه بدولخالق دا کرد. هه رسیکمان بیگاریمان بوّ ئاغا ده کرد و
ئاغاش له بهر انبه ردا شوینی نیشته جیبوون و خواردنی پیّ ده داین. له و
جیگایه ی که لی نیشته جیبوون هه تا خویشان نه مان ده زانی کوئییه,
ئیتر که س سمایلاغای نه ده ناسی. دوی تیپه رینی سیّ مانگ
عه بدولقادریش له گه لّ یه کیک له خزمه تکارانی ئاغا هاوسه رگیری کرد.

به لأم ئاغای تازه زۆر میهره بانتر له بابم دههاته بهرچاو له گه له
غولامه کانی. له وه ته ی هاتوینه ته ئه و گونده تا ئیستا نه مان توانیوه
ئاه ی دلته نگ ی هه لگیشین.

کازیوه گیان! دوا ی دوو سال هاوسه رگری له گه له بابت, که هه مان
ئه و دوو ساله ئه و په پری خۆشبه ختی من بووه, تو هاتیته دنیا.
ئه وه نده ههستی خۆشبه ختیم له گه له بابت ههست پی ده کرد که
ههتا باب و دایکم و خانه واده و ئه سل و ئه ساسی خۆم له بیر کردبوو.
هه م خانمی مامۆستای وه فادارم له بیر کردبوو, هه م سهروه تی که
له رابردوودا هه مبووه. چونکه عاشقی بابت بووم و ئاماده بووم
له به رانبه ر ئه و عه شقه دا ژیان ی شاهانه ی بابم وه لا بنیم و بیمه ناو ژیان ی
غولامی و فه قیرییه وه .

تا ئه وه بوو بابت عه بدولخالق, هه مان ئه و قاره مانه بوو که داوا ی
کوری له من کرد که بوی بینمه دنیا. له کاتی کدا که ئه وه به ده ست من
نه بوو که بتوانم کورپک بینمه دنیا وه . عه بدولخالق داوا ی لی کردم که
دوو باره مندالم بی, به لأم من ته نها ده متوانی له ماوه ی دوو سالدا
یه کجار مندالم بی, دوا ی ئه وه ی که تو ته مه نت بوو به دوو سالان
زریوه هاته دنیا و بابت دوو باره له منی داو قسه ی پی گوتم و سویندی
خوارد که ته نها یه ک فرسه تی دیکه ت پی ده ده م.

ئەو دەش بە بیانوی ئەو هی که ئەو منی خۆش دەوی. له کاتی کدا که مندالی سێیه میس دوای چوارسال هاته دنیا و کچ بوو. کاتی ک دایم ژیا نی پر نهی نی، که ئەوانیش نهی نی سه رسورپهینه ر بوون، هه ر مرقی کی دههینایه له رزه ، بوی باس کردم ، چه ندین ماوه گریام. نه فرتم له ژیا ن، له پوژ و مانگ ، له زهوی و زه مان، له پوژگار، له پیاو و ژن و گه نج و پیر کرد.

سه راپا ژیا نم نه فرته و کینه دایگرت. هه ر کات فرمی سه که کانی دایم ده هاته خوار به ر نه فرته من ده که وتن. شه و و پوژ بیرم له با بم ده کرده وه که بۆ چی ئاوا کاری کی له گه ل دایم کردو وه .

بۆ چی با به ؟ گونا حی دایم چی بوو؟ چونکه به به لی جوا بی عه شقی توی دابوو؟ یا ن له به رئه وه ی ژیا نی شاهانه ی خوی وه لا نابوو و هاتبو له ماله فه قیرانه که ی تودا بژی؟ یا ن له به رئه وه ی دایم ته نها کچی دههینایه دنیا؟ با به ! خه یاله کانی دایم دووباره زیندوو ده بنه وه ، مانگ له بنی هه ور دیته ده ر و چاوه پروانی پوژه خرا په کان به کو تا دیت. چاوه پری کرانه وه ی په نجه ره کان و ده رکه وتنی پرونا کین لییه وه. زیندوو بوونی خه یاله کان، ئەو خه یالانه ی که بو ئیمه ژیا ن بوون.

له هه مان سهردهمی مندالیدا له جیاتی ئهوهی عهشق له دلدا
 له بهرانبهر بابم دروست بکه م، به پیچه وانه وه ته نها رق و کینه م له دلدا
 بو پهره رده بوو . ئه وه نده به باشی خه زنم کردوون و گه وره م کردوون
 که هیچ کات له یادم ناچنه وه . له سهردهمی مندالیدا پیویستم به
 عیشقی تو هه بوو.

به لام بابه گیان! بزانه که ئه و عهشق و خو شه ویستییه م له ناو
 بردوو و عه شقیکی ئاوا هه رگیز نابی زیندوو بمینیته وه . ئیتر
 په یوه ندیی خوینی من و تو بو هه می شه له ناو چوو، به لام په یوه ندیی
 رق و کینه بهرانبه رت کو تایی پی نایه نم . ئه ورۆ ده ست له عه شقی بابم
 ده کی شه وه تا ته واوی ته مه نم به بی بابی به سه ر به م.

به لام تو له ی ئه و عه شقه له لای خو م ده هیلمه وه . ئه مرۆ له جیگه ی
 عه شق و خو شه ویستی، له ژیر سیبه ری ئاموژنم رق و کینه مان به سه ردا
 ده بارئ. هه شت مانگ له خانووی مامدا بووین .

ئاموژنم زور جار قسه ی پی ده گو تین و هه ندی کات دوور له چاوی
 ئیمه زریوه و هه تا زیوری یشی ئازار ده دا . پرۆ به پرۆ هه لس و که وتی
 ئاموژنم بهرانبه ر دایکم خراپتر ده بوو. دایکم له ئاموژنم تیگه یشت و
 هه ر بو یه داوا ی له مامم کرد که ئیجازه مان بدات ئیمه مالی ئه وان ته رک
 بکه ین.

به لّام عه بدولقادر پازى نه بوو و گوتى كه ده بى منداله كانى براكه ي له
ژير چاوديرى ئه ودا بن و ئه وهش په حم و سوزى دلى عه بدولقادرى
ده رده خست . به لّام دايكم قبولى نه كرد . مامم پيى گوتين كه ئه و ژير
زه مينه ي كه له له نزيك حه وشه كه دا هه يه , نوژنه ي بكه مينه وه و له ويدا
بژين .

دايكم قبولى كرد و گوتى : ئيتر نابى ئيمه ببينه ئه رك بو ئيوه .
سه بارهت به وه ي كه شوپنيشت به ئيمه داوه و ده ستت به سه رى
منداله كان دا هيناوه و باوكايه تيت بو نواندون سوپاست ده كه م .

دايكم بريارى دا له مه به دواوه بوخوى خه رجى ژيان و منداله كانى
پهيدا بكات . مامم له به يانييه وه تا شه و ده چوو بو مالى ئاغا و ئيشى
ده كرد , بويه ئيمه ناچار بووين خو مان ئه و ژيرزه مينه نوژنه
بكه مينه وه .

ماله كه مان به شيوه يه كى كاتى به يه كه وه ناو بارگه و بنه مان تيك ناو
چووين بو مالى تازه . مالىك كه بو نى فه قيرانه ي گرتبوو و ئه و فه قيريه
بى په حمانه يه دايكمى ئازار ده دا . هاوين وه كو نه خوشيك (كه تازه
سه رمای بووه) ورده ورده حالى باشت ده بوو و كه م كه م گه رماكه ي
ده گورا بو فينكى .

پاييز گه يشتبووه جيّ و زهوي بهرگيكي دلگيري زهردى پوښيبوو .
 يه که يه که گه لاي سهوزى داره کان زهرد ده بوون و دهوهرين . به لّام ئەو
 رهنگانه ئوميددهوار بوون که سالي داهاتوو به هاريكي تر به رپوه يه .

خوشحال بوون که دووباره زيندوو ده بنه وه و ده بنه وه حوکمپران له
 سهرووي درهخته کانه وه . ئوميديان وا بوو که دووباره مرؤقه کان و
 ئاژه لّان ده توانن له بهر گه رما بينه بن سيبهري ئەوان و له ويّدا
 بجه سينه وه . به لّام ئيمه له هاتنى بابمان نا ئوميد بووين .

نائوميد له وهى که ئيمه ههريگيز نابي چاوه رپي ئەوه بکهين که له ژير
 سايه ي ئەودا بين . نابي له گه رمادا بچينه ژير سيبهري ئەو و له
 سهرمادا بچينه باوه شى گه رمي . يه که مين بارانى پاييز ده ستي به
 بارين کرد و پوخسارى غه مناکى دايکم سوپرا بو ئاسمان و خه مى له
 سه قفى خانوه که ده خوارد .

دواى سه عاتيك له باريني دلّوپى باران بيمنه تانه و به په له له
 سه قفه که ده هاتنه خوار و دهنگه دهنگى دلّوپى باران بووه مؤسيقاى
 غه مخوري ئيمه . له گه لّ دايکم چهند قاپيکمان له و شوپنانه دانان که
 دلّوپى بارانيان بهر ده کهوت و به هيواي ئەوهى باران بوه ستي .

ئەو شه وه تا نيوه شه و له گه لّ دايکم چاوديري ئەو قاپانه بووين , که
 پر ده بوون به تالمان ده کردن و له جيگاي خويمانمان داده نانه وه .

ئەو پاييز و ئەو بارانەش وەكو بايم پەحمى بە مالى فەقيرانەى ئىمە نەكرد. بە جورىك كە ژيان پىچەوانەى ويستهكانى ئىمە بوو.

ئەى پاييزى ئازيز! گويم لى بووه كە تۆ بەهاری شاعيرانى, بەلام شاعيران زۆر دلئاسكن. شاعيران پاكى و بە پاكى شيعر دەلئين. بەلام تۆ ئەوت لەناو بردووه. ئەى پاييزى ئازيز! تۆ بۆچى ئەوهنده بى پەحمى

دايم گوتى: كازيوه گيان لەوه بەدواوه دەبى ئيش بكەم, چونكە شتيكمان بۆ خواردن و بۆ لەبەركردن نيه. داهاتى ماميشت ئەوهنده نيه كە مەسرهفى ئىمەشى پى بكات. پۆژانە ئيش دەكەم و تۆش دەبى چاودىرى مندالەكان بكەى.

لە گوندا خاوهن سەرمایەى وا هەبوون, كە ئاغا نەبوون, بەلكو لە پوى سەروهتەوه جياوازيهكيان لەگەل ئەوان نەبوو. هەمان پۆژ دايم چوو بۆ يەككە لەو مالانە و داواى ئيشى لى كردن و ئەوانيش پازى بوون كە ئيشىكى بدەنى. دايم بەيانى زوو دەچوو بۆ مالى سەيد پەحمى. جلهكانى ئەوانى دەشردن, ژوورهكانى بۆ خاوين دەكردنەوه و نانى بۆ ميوانهكان ئاماده دەكرد.

منيش چاودىرى مندالەكانم دەكرد. بەلام چاودىرى لە زيور زۆر قورس بوو.

پوژانه زياتر دهگريا و بههانهى دههينانهوه. زور جار ليى توپه دهبووم و ليم دةدا. داهاتى دايكم، تهنه چهند دانه نان جو كه له جيگهى پاره پينيان دةدا و هەندى جاريش شير و چا و قەند! له ماوهيهكى كه مەدا وەرزى زستان هات و زەوى بەرگى سەپى پۆشى.

ههچمان جلى گهرمان نهبوو، بهلام نا ئوميد نهبووين، چونكه خەلكى گوند له حالى ئيمه بى خەبەر نهبوون، جلى كوڤهى منداله كانيان دةدا به ئيمه.

بههوى ئهوهى جلهكان كوڤ بوون، بهلام كاتيک بويان دهناردین خەندە و خووشى و پيکه نين له رووخسارماندا بهدى دهکرا.

وهك ئهوهى دنيايان پى دابين. ئه و جله كوڤانهى مندالانى گوند كه له بهرمان دهکردن، نه مان دهتوانى بچينه دەر هوه له مال، چونكه منداله كان گالتهيان پى دهکردين و دهيان گوت: ئه ها ئه و جلانه هى ئيمه ن. منداله كان مافى خوڤيان بوو، چونكه ئه وان مندال بوون و نهيان دهنانى ههست و دلشکان چييه بويه دهبووه هوى سه رگه رميى ئه وان.

بابه! سه د جار بههوى ئه و جله كوڤ و دراوانه ههستمان بريندار بووه له لای مندال، گهنج، ژن و پياو، تو چۆن دهتوانى برينداربوونى ههستمان قهره بوو بکهيه وه؟ ئه و جله كوڤ و دراوانه هوکارى زيندوو بوونى ئيمه ن.

که خه لکی گوند، به بی منتهی به ئیمه یان به خشيون. به لام هیچ شتیك له تۆوه به ئیمه نه گه یشتبوو. بیجگه له له دایکبوونیکی خراب، له دایکبوونیکی نه فره تئامیز بوو که خو مان نه فره تمان له بوونی خو مان ده کرد.

کاتیك ده مدیت دایکم له و ئاو و ههوا سارده دا به دهستی خو ی، ئه و سه هۆله ی کانیا ن ده شکینئ و به و ئاوه ی که لئی دیته در جلی خه لکی لیده شرد، گریانم ده هات و به دیتنی چاره نووسی دایکم و منداله کانی فرمیسیکی حه سره تم ده رشت. چونکه ئه و ژیا نه شایسته ی دایکم نه بوو.

سالیك له ناخۆشترین حالدا تیپه پری. سالیك که هیچ کات فرمیسه که کانی دایکم وشک نه بوون. سالیك که یه ک شه ویش من به سکی تییر سه رم نه خستۆته باوه شی دایکم. به لام له گه ل هه موو ئه و ناخۆشی و خراپانه دا هه ر تیپه پری. با ب هه تا بو جاریکیش سه ردانی نه کردین. کاتیك به لایه کمان به سه ر ده هات، وه کو بیگانه یه ک هه ر چا ویشی لی نه ده کردین.

له وانه یه با ب به بوونی ئیمه شه رمه زار بی ، یاخوود به کچبوونی ئیمه ! زۆر پرسیا ری تر هه بوون له می شکمدا، به لام بی و لام بوون.

به بئى ئەوھى كە دايمك بيهوى ياخوود ئاگادار بئى، دواى يەك سال، بابم دايمكى تەلاق دا و به تەواوى لە ژيانى ئيمە چۆ دەرى.

ئاغاش بەلئىنى پىدابوو كە به زووىي ژنى بۆ بئىنى. پوژئىك پوحانى گوند هاتە مالى ئيمە و هەندى پارهى لە پيش دايمك دانا و گوتى: ئەو پارهيه كەسيكى نەناسياو بوئيوھى ناردووھ و منى سوپىند داوھ كە هيچ شتىك لەبارھى ئەو به ئيوھ نەلئيم. دواى گفتوگۆكردنىكى زۆر و قسەكردن، پوحانى پارهى بەجى هئىشت و پوئىشت.

هئىنانى ئەو پارهيه، ئەويش سالى سى چوار جار، بەردەوام بوو و به بئى ئەوھى كە بزانيں چ كەسيك ئەو پارهيه دەنئىرى. پوژئىك كە دايمك هاتەوھ مال زۆر خووشحال بوو گوتى: كازيوھ گيان! وەرە بزانه چ شتىكم بۆ هئىناويت. ئەو هەستى بە كەم و كورپى و پىداويستى من كردبوو، بەلام هەژارى و نەدارى هيچ كات فرسەتئىكى ئاواى بە من نەداوھ. من عاشقى دەرسخوئىندن بووم، بەلام هەتا تواناى كرىنى قەلەمئىكم نەبوو چ جاى ئەوھى كتئيب و جلك بكرم! ئەگەريش خەلكى گوند هەندى شتى پىداويستىيان پئىنەداباين ديار نەبوو كە چيمان بەسەر دى، بىرم دئتەوھ كە چەند جار لە پشت پەنجەرھى ئەو ژوورھى كە نئويان لى نابوو پۆل دەچووم و هەر شتىك كە مامۆستاكە

باسی کردبا گویم لی دهگرت و دواتر له پیگهی چوونهوه بو مال
دووبارهه دهکردهوه .

بهلام پوژتیک ماموستا گوئی گرتم و تاوانباری کردم بهوهی که هه موو
پوژتیک بو دزیکردن بو وی دهپوم. تا ئهوه بوو پوژتیک یه کیک له خه لگی
گونده یه یه یشت ماموستا سه رزه نشتم بکات. ئهوی بو لایهک برد و
که میک قسهی له گهل کرد. ماموستا زور دلتهنگ بوو و داوای لیبوردن
کرد و گوتی: برۆ دلنیا به سالی داهاتوو ناو نووست ده کهم له
قوتابخانه، ماموستا هیچ کات منی نه دیتبوو و نه ناسیبوو. بهلام ئه
پوژهی که له ژیانم تیگه یشت، فرمیسکی بو پرشتم و دهستی سوژی
به سه ردا هی نام.

چونکه ئه و مرؤفیک بوو دلکی میهره بانی هه بوو، ئه و بیگانه بوو،
بهلام بوم گریا. له کاتیکدا باوکم هیچ کاتیک ئه و کارهی بو ئیمه
نه کردبوو. دایکم کومه لیک کتیبی له ژیر جلی دهره یناو گوتی: کچم ئه و
کتیبانه هی سالی یه که من، ئه وانه م بو تو هی ناو، له وه به دوا شه وانه
نووسین و خویندنه وه ت فیر ده که م. زور خو شحال بووم. زور بهی کات
به هیوای پهیدا کردنی کتیب و قه له م و وه ره قه ی سپی، له ده وروبهری
قوتابخانه و له سه لله ی خو ل ده گه رام .

كاتيك قه له مى بچوك و په پرى سپيم ده ديتنه وه , خهريك ده بوو بفرم له خوښيان . دايكم به كوڅكردنه وهى نوك و ئيشكردن قه له مى په ننگاو په ننگ و په پرى په ننگا و په ننگى بو ده كپيم . له و پوڅه به دواوه دايكم له گه ل نه وهى جلى خه لكى ده شردن و خاوينكردنه وهى مالى خه لكى و مالى خو مان و پاريزگار يكردن له زيوه و زيور , شه وانه تا دره ننگ فيرى نووسين و خويندنه وهى ده كردم .

ئو وشانهى كه دايكم يهك دوو جار ده ينوسين و دووبارهى ده كردنه وه , زور زوو فيريان ده بووم .

له گه ل دايكم بپارماندا به هاتنى به هار ههردووكمان ئيش بكهين , تاكو من بتوانم جانتاو كتيب و جلك بكريم و بو قوتابخانه بچم .

به هاتنى وه زوى كار , كو مه ليك له پير و گه نچ , ژن و پياو و هه تا مندالانيش كه بارى دارايى مالىان باش نه بوو , بو سه زهوى ناغا ده پوښتن و ئيشيان ده كرد و له بهرانبه ر ئيشه كه دا حه قده ستيكى كه ميان وه رده گرت . دايكم منى به سه ركارگر سپارد تا له گه ل خوى بمبات . پياوان به داس گه نميان ده درويوه و ژن و مندالانيش كويان ده كردنه وه سه ريهك .

ماويهك ئو گه نمه ناوا ده مايه وه تا وشك بييت و دواتر به يارمه تى چه ند گاميشيكي گوره كه دوو دوو ليك ده به ستران , به سه ر

ئەو گەنمە دەكەوتن تا دەنكە گەنمەكان لێك جیا ببنەو لە پووش و پەلاشەكە، كە ئەو گێرەكردنی پێ دەگوتریت .

لەو كاتەدا و لەو هەوا گەرمەدا ئیش هیژنکی زۆری دەویست، چونكە بۆ ئاغا بوو و لە برسان و لە ناچارییان بوو، زۆر قورستر ببوو. ئاغا هەموو سەرە هەفتەیهك دەهات بۆ كێلگەكەى و خەلكى ریز دەكرد و حەقدەستەكەى دەدانى. كاتیك بۆ یەكەم جار ناوی منیان هیئا تا بچم حەقدەستەكەم وەرگرم، بە تەواوی ترسا بووم.

ناوچاوانی ئاغا مۆن و مرچ و ترسناك بوو، ئەو عادی ئاگان بوو، كاتیك پارهیان دەدا بە كریكاران، نیوهگیان دەبوون. چاویكى لەمن كرد و بە دەنگی بەرز هاواری كرد و بانگی سەركارگەری كرد و گوتی : مەگەر ئەو مندالە دەتوانی كار بكات؟! هەرچی مندالی گوند هەیه كۆیان بكەو و بیان هیئا تا پارهیان بدەمى.

چونكە خەریكم پارهى خەلیفە دەبەخشمەو. سەركارگەری پیر گوتی: ئاغا راستە مندالە، بەلام زۆر بە باشی ئیش دەكات و ئەو كچی عەبدولخالقە. ئاغا راستەوخۆ لە جێیهكەى هەستا و زۆر ترسام چەند هەنگاویك چوومه دواو و پیم وابوو كە لیم دەدات.

بەلام كەمێك میهرەبانتر چاوی لى كردم و گوتی: وەرە ئەو حەقدەستەكەت، بەلام ئیتر لێره ئیش مەكە. زۆر نارەحەت بووم و

دهستم به گريان كرد، به لآم سهركارگهري پير دلى دامه وه و گوتى:
 مه گريه بؤ خؤم قسه له گهل ئاغا ده كه م. ئاغا پازى بوو و دووباره
 چوومه وه سهر ئيش. پوژيک كاتيک سهرقالي خپرکنه وهى گهنم بووم،
 بام هات. به هؤى ئه وهى نه فره تم له بام ده كرد و لىي ده ترسام، له
 لايه كى ديكه ش شهرمه زار بووم.

خؤم له پشت ژنه كان گرت تا نه مبينى، به لآم دواى ماوه يه ك چاوى
 كه وته سهرم. وا ده هاته به رچاو كه زور تيک چووبى. تا ماوه يه ك
 چاوم له چاوانى كرد و سه يرى يه كتريمان ده كرد. بؤ ساتيک به
 بيرمداهات كه له وانه يه له لاي خه لك ئه و بام بى، به لآم له لاي من
 بيگانه يه كى ته واوئيش نه بوو.

گه نمه كانم هه لگرت و له بام دوور كه وتمه وه. سهرم له كارى خودا
 سورما بوو، له لايه ك دايكيكم هه بوو، كه وه ك فريشته وابوو و له بهر
 خاترى كچه كانى ئه و هه موو رهنج و عه زابه ده كيشى و له لايه كى
 ديكه وه بابيكي پى دابووين، كه له ديتنى منداله كانى خؤى شهرمه زار
 بوو.

له گهل دايكم برپارمان دا له نزيك گوند خانوويه كى بچووك دروست
 بكه ين.

بههوی ئه وهی که ئامۆژنم دواي ته ئاقدانی دایکم نارازی بوو له وهی که ئیمه له ژیرزه ممینی ئه واندا بین، به زه حمه تیکی زۆری دایکم و که میك مامم و خه لکی گوند، توانیمان ته نها ژوریک دروست بکهین. مالی تازهمان ئیتر دلۆپه ی نه ده کرد و ئه وه ته نها دلگه رمی ئیمه بوو. که له دلۆپی باران پاریزراو بین. مامم به لینی دا که له گه ل بوونه وهی قوتابخانه من ده بات بۆ قوتابخانه. به لام چه ند رۆژیک تیپه ری و مامم نه هات.

ئامۆژنم وای کردبوو که چۆن بابم ئیمه ی ته نها جیهیشت مامیشم ئاوا ئیمه به جی بهیلی .

رۆژیک هه مان مامۆستا هاته مالمان. هه مان ئه و که سه ی که رۆژیک منی به تۆمه تی دزی تاوانبار کردبوو. ئه و قه له م و ده فته ر و کتیپی بۆ هینا بووم و گوتی: سه به ی وه ره قوتابخانه. زۆر خۆشحال بووم به وهی که گه یشتوممه ته ته مه نی نۆ سالی، به لام به هوی رۆیشتن بۆ قوتابخانه، ئه و شه وه خه وم لی نه که وت و ئومیده وارانه چاوه پروانی هاتنی به یانی بووم.

جله کانم به و شیوه یه نه بوو و پیلأوه کانیش درآ بوون. به دلته نگیه وه سه یریکی جله کانم کرد، به لام به سه ر خۆم نه هینا، تا کو

دايكم نارحەت نەكەم ، ھەرچەندە دايكيشم ھەستى پى كەردبوو. بۆ
چوون بۆ قوتابخانە ھەم خۆشحال بووم و ھەم دەشترسام.

خۆشحالبووم لەوھى كە ئاخىرەكەى دەچم بۆ قوتابخانە و تاكە
ئاواتم دیتە دى، ترسيش لەوھى كە مندالان بە دیتنم بەو سەر و
شيۆھىە پىم پى دەكەنن . ئەو شتەى كە لىى دەترسام زوو ھاتەدى.
چونكە مندالان بە دیتنى ئەو جلە كۆنانە و ئەو جانتايەى كە دايكم لە
تەلىس بۆى دروست كەردبووم پى دەكەنن.

پۆژانە دايكم زيورى لەپشت خۆى دەبەست و لەگەل خۆى بۆ مالى
سەيد پەحيمى دەبرد و زيۆەشى بە مالى دراوسىكان دەسپارد تا من
لە قوتابخانە دەگەرامەوھ.

ھەوالى ھاوسەرگيرى بابم، دووبارە ھەموومانى تووشى شۆك كەرد.
دواى عەسر، كاتىك دايكم بە ماندوویتی و ھىلاكىيەوھ گەراپەوھ، ژنى
دراوسىكەمان، ھاتە لای و گوتى : بىستت ھەفتەى داھاتوو
ھاوسەرگيرى عەبدولخالقە؟ بە ھاتنى ناوى عەبدولخالق قورگى دايكم
گىراو دەستى كەرد بە گريان. فرمىسكە گەشەكانى پوومەتە جوانەكانى
شەردنەوھ. بەبى ھىچ ھەلس و كەوتىك لەسەر سەكۆكە دانىشت.

راسته و خو هه نديك قسم به و ژنه ی جيرانمان (که ئەو هه والە ناخۆشە ی بۆ هینابوو) گوت و دەستەکانی دایکمم گرتن. ئەو شەو ه تا درەنگ گریا.

دایکم پەشیمان بوو لەو ه ی که لە تەواوی تەمەنیدا یە ک جار عاشق بووبوو و بەهۆی ئەو ه ی که باشترین سالەکانی تەمەنی لەگەڵ بام بەپێی کردبوو، نارەحەت بوو ، لە کاتی کدا که ئیستا پەشیمانی سوودیکی نییە. بام لەگەڵ یەکیک لە خزمەتکارەکانی ئاگایە ک، که کەسی نەبوو، هاوسەرگیری کرد. ئەو کچە ی که ئاگایە کی دیکە لە جیی پاره لە بابی وەرگرتبوو. بە ناوێشان ی هەدیە پیشکەشی ئاگای گوندی ئیمە ی کردبوو. ئاگا ژیانیکی باشی بۆ عەبدولخالق و ژنە کە ی ریکخستبوو.

ئەو دانیای بوو لەو ه ی که عەبدولخالق ناتوانی وە ک چۆن خیانتی لە سمایلاغا کردبوو ، لەو ی بکات. چونکە کچی نەبوو. بەهەر حال عەبدولخالق ئەو ه ندە بەهیز و لیھاتوو بوو که زۆرینە ی ئاگاگان ئارەزووی ئەو ه یان دەکرد که پیاویکی لەو شیۆە یە یان هەبیت.

سالی یە کە مەم بە سەرکە وتووی بە سەر برد. ناچار بووم که لە کۆمە لە مرقۆیکی زۆر ببوورم. ئەو مرقۆانە ی که چەندە ها جار گالته یان پی کردووم.

ههروهه ها به پيکه نينه کانيان منيبان خستوته گريان. به هه رحال
 ئه وه له کاتيکدا بوو که هاوسهري تازه ي باجم زور ميهره بان و له سه ر
 خو بوو. واتا: دايکم کچی ئاغا بوو , به لام به پيچه وانه وه ئه و کچه
 هه ژار بوو. به ئاسانی له گه ل دهر د و غه م و کيشه ي هه ژاران ئاشنا
 بوو بوو و خه مه کانی ئه وانی به ته وای دهرانين.

ههروهه ها به هاوسه رگيري کړدن له گه ل عه بدولخالق له وانه يه به زوريک
 له ئاواته کانی گه يشتبا . به لام وا دياربوو که به دبختی و نا ئومیدی
 ته نها بو هه ژاران بوو. وه کو ده يان گوت: ئه و ژنه ميهره بان و
 له سه رخويه له مالی ئاغادا گه يشتبووه رادده يه ک که سوال بکات.
 بوو بووه يه کيک له سه رپه رشتی خزمه تکارانی ئاغا .

ئه و ئافره ته دلپاکه , زوريک له پوژان به دزی عه بدولخالق و ئاغا
 سه ردانی ئيمه ي ده کرد. هه ر شتيک که پيوستمان پي با ئه و بو ي
 ده هينانين. تا ئه وه بوو پوژيک دايکم نارازی بوو و گوتی: جه ميله ئه گه ر
 که سيک بزانيت تو ده که وييه کيشه وه. به لام جه ميله جوابی دايه وه و
 گوتی: که ئه وه حقی تو و منداله کانه , هه ر شتيک که له ماليدا
 هه مبي , سويند به خودا به ته نها له به ری ناکه م و ناخيوم.

جه ميله دواي ماوه يه کی که م له هاوسه رگيري له گه ل عه بدولخالق,
 دووگيان بوو, وه نيشانه کانی دوو گيانی له سه ر دهرکه وتن. جه ميله

له لای دایکم دانیشت و دهستی کرد به گریان و گوتی: زور له وه
دهترسم که مندالی منیش کچ بی و چاره نووسم هاوشیوهی
چاره نووسی تو بی. ئه و کات شوین و پله و پایه که م له دست ده دم.
به هوی ئه وهی که جه میله هه ویی دایکم بوو، به لام به هوی ساده یی
و دله میهره بانه که یه وه خوشی ده ویست. دایکم هه موو کات دلخوشی
جه میله ی ده دایه وه و دووعای بو ده کرد که خودا کورپکیان پی
ببه خشی. زور جار گویم له و دووعایانه ده بوو، که دایکم له سهر به رمال
بو جه میله ی ده کرد. هه تا ئه و فرمیسکانه ی که بو ئه وی ده پشتن،
ده مدیتن.

به لام هیچ کات گویم لی نه بووه، که دایکم دووعایه کی خراپ له بابم
بکات. هه ر به هوی ئه وه بوو که زیاتر هه ستم به مروقایه تی ئه و کرد. له
کاتی کدا که بابم هوکاری ته وای به دبه ختییه کانی ئه و بوو.

هیچ کات قسه ی ناخوشی به عه بدولخالق نه گوتوه. داوای له خوا
ده کرد که کورپی پی بدات. بو ئه وه ی تاکه عه شقی سووتوای ئه و به دی
بی. ئه ورو تیگه یشتم که راستیان گوتوه: دایک ناوه ندی سوزه.

دایکه گیان! چه ند شه و هه بووه که تا درهنگ نه نووستوی، بو
زریوه و زیور لای لایه ت کردووه و چ شه وانی دلگیر و بی رحم که تا

درهنگانی شهو له پرونایکی فانوسدا نووسین و خویندنه وهت فیڕ کردووم.

ئهو به یانییه زوانه ی که له خه وه لده ستای و بو دابینکردنی پیداووستی پوژانه و گه وره کردنی کچه کانت، له مالی هر ناپیاویک کارت کردوه. ئهو دهسته ناسکانه ی که له مالی بابتدا ته نها قه له م رهنگت پی گرتوون، به لام ئه ورو سه هۆلی ئاو ده شکینن و جلی خه لک ده شۆن.

ئهی ئهو خواردنه به تام و خو شاننه ی که له مالی بابتدا ده تخواردن، به لام ئیستا به نانی جو، ئه ویش که له بهر منداله کان ماوه ته وه، شهوت پی کردۆته پوژ.

ئهو دۆشه که نه رمانه ی که گالته و گه پت له سه ر ده کردن و له سه ریان ده نووستی و خه ونی شیرینت له سه ر ده دیتن، به لام ئه ورو له سه ر پایه خی ره ق و سارد شهوت پوژ کردۆته وه.

چه نده به سه ر به رزی و به شانازییه وه به ریگه دا ده پویشتی، به لام ئه مرو مه جبووری به سه رشۆری مالی خه لکی خاوین بکه یه وه. خوړاگرتن له سه ر ئهو کاره قورسه ته نها و ته نها ئیشی دایکم بوو. خو شبه ختی جه میله که به ختیکی باشتری له دایکم نه بوو، زور زوو کو تایی پی هات.

دوای سالیك پیکه وه بوون له گه لّ عه بدولخالقدا مندالیکیان هاته سهر دنیا که کچ بوو. ههر وهك چاوه پئی ده کرد , جه میله یان له مالی عه بدولخالق ده رکرد .

جه میله به دلّیکی پر له غه م و چاوی به فرمیسه که وه به ره و مالی مه لای گوند چوو. ههفته یه که له ویّ ده مینیتته وه و دواتر منداله که ی به مه لا ده دات و ده لیّ: ئه گهر عه بدولخالق منداله که ی ناوی, منیش نامه ویّت. مه لا منداله هه شت رۆژه که ی بوّ ئاغا ی گوند ده بات.

به لّام ئاغا هه ره شه ی لیّ ده کات. که ئه گهر تا شه و جه میله منداله که ی وهر نه گریتته وه , ئه وی ده کاته خواردنی سه گه کان . جه میله ئیتر که کچ نییه , مندالیکیش که شیر ی له مه مکی خواردبوو, وه ببوو دایک. شیتانه بوّ مالی ئاغا ده پروات و منداله که وهر ده گریتته وه .

ئو هه والانه دلّی برینداری دایکی زیاتر شکاند. دایکم بوّ یه که م جار له سهر به پرمالّ گله یی له خوا کرد. که بوچی ده بیّ جه میله ش هه مان چاره نووسی ئه وی هه بیّت.

دایکم گوتی: کازیوه گیان, جه میله و منداله که ی هیچ شویندیکیان نییه بوّی بچن, تاکو دینه وه سهر خویمان ده یان هینمه مالی خویمان.

كاتيك دهمدیت دایکیکی بهو دل گه وره ییه م هه یه ، بآلم ده گرتن له خوشییان . ئه وهنده شانازیم به دایکمه وه ده کرد و ئه وهنده خوشم ده ویست که ههستی خوشه ویستی به رانبهر بامم له بیر کردبوو .

فهقیری و نه بوونیم له یاد کردبوون ، ئیتر بۆ بیکه سیی خۆم فرمیسم نه پرشت ، چونکه دایکیم هه بوو به گه وره ییی ئوقیانووسه کان . پشتگیریم له قسه که ی دایکم کرد و جه میله و منداله که یمان بۆ مالی خۆمان هینا . ئه گه ر چی جه میله بیگانه و یان به قسه ی خه لکی گوند هه ویی دایکم بوو ، به لآم به هه رحال منداله که ی خوشکی ئیمه بوو . خانووی فهقیر و تاریکی ئیمه به هاتنی جه میله و کچه که ی بوو به کۆشکی شاهانه .

هاتنی ئه وان بووه هۆی ئه وه ی نیعمه تیکی زۆرمان به سه ردا بباری . ئه و کاره ی دایکم هه موو خه لکی تووشی شۆک کرد . مرۆقایه تی و گه وره یی و پیاوه تی و حه یا و شه ره فی دایکم له گوند ده نگی دایه وه .

ژنیك که هیچی له کاسه دا نه بوو تا زگی سی منداله که ی پی تیر بکات ، ئه ورۆ دهستی دوو که سی دیکه شی گرتوو و هینا ونیه سه ر ئه و سفره فهقیرانه یه . ئه گه ر له و رۆژگاره سه خته دا مرۆقایه تی مردبیت ، به و کاره ی دایکم مرۆقایه تی زیندوو بۆوه . دایکم به دهستی به تاله وه به و خه لکه ی سه لماند که دنیا رۆژگاره و سه رمایه داران و هه ژاران

مندالەكانى دەکرد. منیش ئاسودەتر لە پابردوو دەرسەكانى خۆم بەباشى دەخویند. ئیتر وەكو پابردوو سەر شوپ و خەجالەت نەبووم. ئەوجارە بە جلی نوێ بۆ قوتابخانە دەچووم. یارمەتییهكانى خەلكى گوندیش هیچ كات نەدەپچران.

هەتا ئەو پارەیهى كە پووحانى لە كابرا نەناسراوەكەو دەیهینا، دوو بەرابەر زیادى كرد.

ئیتىر سفرهى بەیانیمان تەنها دوو نان جۆ و ئاوى گەرم و جار جارەش دوو كلۆ قەندى پيس نەبوو. بەلكو نان گەنم و شیر و پەنیر و كەرە بوو.

ئیتىر ئارەزووى خواردنى برینج هاتە سەرمەو. لەبیرمە كە چەند سال بوو برینجمان نەخواردبوو. تەنها پۆژانى جەژن خەلكى گوند برنجیان لى دەنا و بۆنەكەى هەموو لایەكى دەگرتهو. بەلام ئیمە بە راددەیهك لە پووێ ماددییهو لەواز بووین كە وەك هەندى خەلكى گوند نەمان دەتوانى بۆ پۆژى جەژنیش برنج بخوین.

لەبیرمە: چەند جار بۆى گریاوم و تەنها پى گەیشتن بە بۆنەكەشى ئەو بوو كە دەچوومه پشت مالى جیرانەكەمان، تاكو بۆنى بكەم. رەمەزان خەريك بوو دەگەیشت. نزیكى پۆژئاوابوون بوو سوورایى

ئاسمانى گرتىپتۇ. پىر و گەنج، ژن و پىياو دەستە دەستە ئامادە بوون
بۇ پىشوازيكىردن لە مانگى پەمەزان و دىتىنى.
بۇ ئەوھى لە نىعمەت و فەزلى ئەو بىبەش نەبن. ھەموو نىگاكان بۇ
لاى پۇژئاوابوون بوون.

ھەموو بە شادىيەوھ سەيرى مانگى تازەيان دەکرد و مندالانىش
رەنگىكى جوانيان بە سروشتەكە بەخشىبوو. ئىتر پۇژگارى قورس ،
سالانى يادگارىيە ناخۇشەكانى پەمەزان بە كۇتا دەگەيشتن.
بە پىچەوانەى پابردوو، كە بە ھاتنى مانگى پەمەزان دەكەوتىنە
ترس و لەرزەوھ. زۇر خۇشحال بووين، بەلام ھەر چۇنىك بى، ماوھىەك
كەوتمە يادى پەمەزانى پابردوو . جارىك كە داىكم بۇ پارشىو خەبەرى
نەكردبوومەوھ و بۇخۇى بە تەنھا بە پۇژوو بوو.

بەيانى پەخنەم لى گرت و پىم گوت: بۇچى بە خەبەرت نەھىناوم ؟
لە كاتىكدا كە فرمىسكەكانى وەكو مروارى ، كە لە چاوه جوانەكانى
ئەو بىگانە نەبوون، دەھاتنە خوار، گوتى: كچم! ھىچ شتىكىمان لە
مالدا نەبوو، كە پارشىو بىخۇين. دلّم نەھات كە بەبى پارشىو بە پۇژوو
بى. كاتىك بووھ بەربانگ، كەمىك نانى وشك و پەنبرى بۇگەنيو (كە
بۇنەكەى دەچووھ سەرى كۇلان)، لەسەر سفرە دانرابوو. خواردن
بەشىوھىەك كەم بوو، كە ئەوجار من دلّم نەھات نان بخۆم.

تا به شى دايكم بكات كه به بى پارشيؤ به پوژوو بوو . به قه ستي
خوم تير كرد و گوتم: برسى نيمه و ناتوانم هيچ بخوم. له كاتيكدآ ته نها
خوا ده يزاني چهنده برسى بووم . ئه وشه وه دريژييه كه ي بوو به
ساليك.

ئوهنده برسى بووم كه تاكو نزيكى به ياني له جيذا خهوم لى
نه ده كه وت. هه ولما به چوونه ناو خه يالم كه ميك برسيتيم له بير
ببه مه وه. به لام ئه وه پهمه زانهش وه كو رهمه زانه قورسه كاني رابردوو
تپه پرى. به بى ترس و نه بووني خواردن, خوم به هيژ كرد و به دلتيكى
پاكه وه ته واوى رهمه زانه كه به پوژوو بووم.

به هاتنى جه ژنى رهمه زان حه زى خواردنى برنج كه وته سه رمه وه و
دايكم به دوو كيلو (كه له به رانبه ريه كه ته ليس گه نم) كرپيووى.

تا دلما و يستى برنجه شله ي پى داي. به وه ي كه ئيمه بارى
داراييمان باشت ر ببوو, به لام هيشتاش غه م و په ژاره له دلى دايكدآ
هات و چوى ده كرد.

جار جار به رشتنى فرميسكه بى كو تا كاني, دلى ئارامى ده گرت.
دايكم حه قى بوو نيگه ران بى. ئه و نيگه رانى شه ش ئافره ت بوو كه
ده بوو تا كو تا يى ژيانيان بى سه رپه رشت و بى پياو, ژيان به سه ر
ببه ن.

ئەو خەمى ئىمەى بوو. خەلگى وا ھەبوو كە وەكو گورگى برسى
چاوپى خواردن بوون و، دەورى كچەكانى و جەمىلەو ھەتا خۆشيان
دەدا. كچەكانى كە لەھەر كاتىكدا بۆى ھەبوو بکەونە دەست ئەو
گورگانە. بەلام ھەموو ئەو شەش ئافرەتە بەبى سەپەرشت و بى ناز
گەرە ببوون.

دايكم ھەموو كات خەنجەرىكى بچووكى لەكەلەكە دەبەست . ئەو
خەنجەرەى كە كاتىك بەدەستىەو دەگرت، ئاھى بۆ ھەل دەكىشا و
دەيگوت: ئەو خەنجەرە تەنھا يادگارىيە كە لە مالى بابمەو بۆخۆم
ھىناومە.

ھەرەھا بابى (باپىرەم) ئەوھى زۆر خۆش دەويست. ئەو خەنجەرە
بچووكە، تەنھا چەك بوو بۆ پارىزگارىکردن لە ئىمە. كە ھىچ كات
لەخۆى دەورەى نەدەخستەوھ . لەوانەيە بە فكري ئىمە پۆژانى قورس و
ناخۆش بە سكى برسى تىپەرى كردبى، بەلام بە فكري دايكم چاوپى
پۆژى ناخۆشترىش بووين. ئەو پۆژە قورسانە جار جار دايكم بە
ئامۆزگارىکردن بەپى دەکردن.

من توانيم پۆلى شەش بە سەرکەوتويى تىپەرىنم . وھ مەنيجەش
پۆلى سىيەمى تەواو كرد. حەزم لىبوو بۆ بەردەوام بوون لە خویندن
بچم بۆ شار.

به لأم نه پاره م بهو شيويه هه بوو و نه هيچ كات شارم ديتبوو.
به لأم دايكم گوتى: كچم نه گهر چه ز ده كهى به رده وام بى له خویندن,
ده توانى بچى بو شار. من كه سيك له شار ده ناسم كه ده توانى
يارمه تيمان بدات.

به لأم ئیستا نازانم نهو له ژياندا ماوه يان نا؟ دايكم هونه رمه نديك
بوو كه عه شقى رابردوى توانای نهو هونره رى لى سه ندبوو. نهو
تابلویانهى كه نهو دروستى ده كردن زور جوان و ساده بوون.

زور جار خوى مه ژغولى تابلودروستكردن ده كرد. دهر د و غمه بى
كو تاكانى به تابلو دروستكردن دهر ده برى. نهو وهره قه سپيانه
چاوه رپى نهو بوون كه دايكم وي نه يان له سهر بكيشى.

نهو، وي نهى ئيمهى به جوانترين شيوه كيشابوو. هه مان رۆژ وي نهى
نهو ژنهى دروست كرده وه و گوتى: كچم، خاوه نى نه م وي نهى ده توانى
يارمه تيت بدات.

گوتم: نه وه كييه دايكه؟ گوتى: نهو وي نهى سه پره بيايه و تو ده بى
نهو له شار بدۆزيه وه، دلنيا به يارمه تيت ده دات. هه رچه نده ده زانم
دۆزينه وهى قورسه. هه موو كات له راستييه كه ده ترسام كه ده يان
گوت: به ختى كچ هاوشيوه دايكه. له وه ده ترسام به ختى ره شى
دايكم به منيش بگات. چه ند شه و رۆژ بيرم له و پيشنياره دايكم

كرده وه كه بۆ بهرده وامبون له خویندن بچم بۆ شار یان نا؟ شاریك كه له فكرمدا وهك دیو وابوو. هیچ كات ئهویم نه دیتبوو و خه لگه كه یم نه ده ناسین.

به لّام بۆ به دیهاتنی ئاواته كانی دایکم , ریگه چاره تهنها خویندن بوو. به لّام دهتگوت چاره نووسی من بۆ شوینیکی دیکه نووسراوه. له گوندا هیچ پیداوستییهك نه بوو تا بتوانم پۆژه قورسه كانی دایکم قهره بوو بکه مه وه. به هۆی ئه وهی كه چهند سالیک بوو دایکم له مالی بابی پرایکردبوو, به لّام هیشتا ش له دار و دهستهی بابی دهترسا و هیچ كات توانای ئه وهی نه بوو بچیت بۆ شار.

ویستی به تهنها من په وانهی شار بکات. له کاتیکدا كه له گه ل دایکم له بیرى چوون بۆ شار دابووین, پووداویکی سهیر پووی دا. پووداویك كه تهواوی ئاواته كانی لی سەندم و بووه هۆی ئه وهی بۆ چهند سال له دایکم دوور بم و بۆ چهند سال چاوه كانمان به فرمیسك بن. پووداویك كه فیرى كردم غم و خه فهت و دهردی قورستریش له برسیتی و بی بابی له دنیا دا هه یه.

پووداویك كه ده و رانی مندالی لی دزیم و نه یه هیشت من له جوانترین کاته كانی ژیانمدا بیر له ئاواته كانم بکه مه وه. ئه و پووداوه به و هۆیهی بابم هۆكاریک بوو تییدا, بووه هۆی زیاتر ئه شکه نجه دانی ئیمه .

شهويك به شيويه كي سهرسورهيتهر و چاوه پروان نه كراو بام له گهل
 ئاغا هاتن بو مالمان. دايكم به ديتني بام نه وندنه خوشحال بوو كه
 نه يتواني پرووخساري بشاريته وه. به لام بي خه بهر له وه ي كه هاتني بام
 (نه ويش دواي چهند سال), بو تيماري دهرده كانمان نه بوو.

دواي چهند ساتيك له قسه كردن له سهر هاتني بام, كه پيمان وابوو
 ده مان گيريته وه بو مال" دايكم نه واني بانگهيشتي ژورره وه كرد و
 داواي لي كردم كه چا بو ميوانه نازيزه كان بينم.

كاتيك چام له پيش ئاغا دانا, پوي له دايكم كرد و گوتي: بو
 كاريكي خير هاتووين. له خوشييان هزم ده كرد پر به دهنگم هاوار
 بكم و بام له باوهش بگرم. به خوم گوت: حه تمين بام دهيه وي
 ديسان دايكم ماره بكاته وه. به لام هه موو شته كان پيچه وانه ي بيري من
 بوون.

نه و شه وه ده بوو يه كيك بيته قورباني, بي خه بهر له وه ي كه نه و
 قوربانويه منم نه ك دايكم.

بام قسه ي ئاغاي بري و گوتي: نه وانه مندالاني من, كه واتا منيش
 حه ق ي نه وه م هه يه بيان گه پينمه وه. دواي دوو هه فته كازيوه ئاماده
 بكه بو ريوره سمى هاوسه رگيري. پيشكه شي كوره گه وره ي عه باس
 ئاغام كردوه. ئاغا گوتي: كازيوه ده بيته هاوسه ري كوري من,

منيش ئهركى ئيوه دهخه مه ئهستوى خوم و توو جه ميله ش هيچيكه
پيوست ناكا كار بكن .

به هه مان شيوه كه پشتم به ديوار دابوو , له جىي خوم رهق بووم .
هيزى ئه وه م نه بوو خوم له ديواره كه بكه مه وه و له وانه شه ئه گهر
توانيبام , جورئتهى ئه وه م نه ده كرد لىي جيا بيمه وه . چونكه ئه
ديواره گله , شتيكى باش بوو تا من پشتى پى ببهستم .

دهتگوت له خه وندا بووم , خه ونيكى ناخوش كه ئاره زوى ئه وه م
هه بوو , هه رچى زويه ته واو بيت , به لام خوزگه ته نها خه ون ده بوو .
دهنگى گريان و زارىي دايكم و پارانه وه له ئاغا منى به ئاگا هينايه وه .
به لام كار له كار ترازا بوو . نه فه ريك چوو مه لاي هينا .

به هه مان شيوه كه دايكم كه وتبووه ده ستى ئاغا و لىي ده پارايه وه
كه ره حم به كچه كه ي بكات , منيش كه و تمه ده ست و پىي بابم .

به لام هاواره كانى ئه و شه وه فريامان نه كه وت . هه موو شتيك له
چاوتروكانى كدا ته واو بوو . پووداوه كه پووى دا و منيان له عه باس
ئاغاي 45 سال ماره كرد . كه دوو ژنى ديكه شى هه بوو . بابم فرسه تى
10 پوژى به ئيمه دا تا ئاماده بم . شه و و پوژ ده گريان و بو به ختى
ره شمان فرميسكمان ده رشت . چه ندين جار برپارماندا رابكه ين " به لام
مالى ئيمه له هه ر چوار ده وره وه به پياوانى ئاغا گرابوو .

هه تا له مالیشدا توانای هه ناسه دانمان نه بوو. زور جار ده مگوت:
 دایکم حه قیه تی که تووشی ئه و هه موو دهر د و غه م و په ژاره بووه,
 چونکه بوخوی ئه و رییه ی هه لباردووه. به لام خه تای من چی بوو؟
 له وانیه هوکاری ئه وه بی که من له و دایک و بابه م, به لام دیسان ئه وه
 خه تای منی تیدا نییه, به لکو خه تای دایک و بابه م بوو که بوچی منیان
 هیئایه سه ری دنیا.

ئهی پوژگار! بوچی به زه بییت به گه نجیما نه هاته وه. هیشتاش
 ته مه نم ئه وه نده بچووکه که درکی ئه و باسه زور بو من قورسه. شه و و
 پوژ به قه دهر سالیان لی هاتبوو, ئه وه نده دریز بوون.

ده تگوت ئه وانیش ده یانه وی که میک یارمه تیم بدهن. به لام
 ئاخیره که ی ته مه نی ئه وانیش وه کو گه نجیی من به کو تا هات. ئاغا دوو
 پوژ ئاهه نگ و خووشی گپرا. به لام من خووم به زیندوو دا نه دهنه. زیاتر
 وه کو مردوو بووم .

چه ند جار داوام له بابه م کرد که پوژی هاوسه رگیری به ناوانیشانی
 باوک له ته نیشتیم بییت. به لام بابه م له گوند هه ر نه بوو. ده یانگوت: چوته
 ده وام, یان هه ر جار وه قسه یه کیان ده کرد.

ئه و پوژشه گه یشت. جلی جوان و گرانبه هایان له بهر کردم. وه
 تارایه کی سوری بوو کینیشیان به سه ر دادام. ده نگی چه پله و هه له هه له ی

ژنان دەستى پىي كىرد. منيان سواری ئەسپ كىرد. تەواوى خەلكى گوند بە دىتنى من بەو جالانەوہ سەريان سوپ مابوو، وە دەستيان بە دەميانەوہ گرتبوو. لە كاتىكدا كە نەيان دەزانى كە من بۆ غەريبى و بەدبەختى پىي دەكەم.

ئەو پۆژە نا موبارەكە و شەوہ غەمناكە گەيشتن. منيش بە ناونيشانى ژنى سىيەمى عەباس ئاغا، پىم نايە مالى ئاغا. تەنھا شتىك كە بە ناونيشانى يادگارىي لە داىكمەوہ ھەمبوو، ئەو فرمىسكانە بوون كە كاتى نەفەس كىشانيشيان نەدەدامى.

پىم نايە مالى كەسىك كە بە ھەموو شىوہىەك دووژمنان بوو. جىابوونەوہ لە داىكم، كە ھەم بۆ من باب بوو و ھەم داىك، ئەوہەندە سزاهىنەر بوو كە دەمتوانى بە تۆبىزى بىمە ھاوسەرى ئاغا و بەبى ئەوہى بتوانم شكايەت بكەم.

بەلام تەحەموولى دوورىي ئەوم نەدەكرد. ئەو پۆژە بە تەنىشت ئەو ھەموو خۆشىەوہ بە ئاسانى تىپەپىم. وە گرنگىشم پىي نەدا. چونكە مالى غەمەنگىز و فەقىرانەى خۆمانم خۆش دەويست.

پووخسارى خۆشى و شادى زۆرانم بينى، بەلام پووخسارى فرمىسكبارى داىكم، ھەرگىز لە ياد ناكەم. ئەو پۆژە خەلكى زۆرم بينى، بەلام ھاوشىوہى داىكمم لە ھىچياندا بەدى نەكرد. دلانى جوراو

جۆرم ديتن، كه هر يه كهو به شيويه كه لييان دءدا. به لام ههستم پييان نه ده كرد. به لام دهنگي ترپه ي دلي دايكم ههست پي ده كرد. گويم له دهنگي زور پي بوو، به لام هيچيان وهكو ئارامي دهنگي پيكانى دايكم نه بوون.

چاوانى زورم ديتن كه سهيريان ده كردم، به لام هيچيان نه وهنده ي چاوانى دايكم خوشه ويست نه بوون. دهنگانى زورم گوئ لي بوو، به لام هيچيان نه وهنده ي دهنگى دايكم دلگير نه بوون.

زور دهست دهستييان گوشيم، به لام هيچيان گهرمى دهستى دايكميان نه بوو. هر چنده كه نه فره تم له باوكم و ئاغا ده كرد. به هه مان شيوه ش رقم له عه باس ئاغا ده بووه. نه و پياويكى چوار شانوه بالابه رز بوو، مووى زهرد و دهم و چاويكى ناشيرنى هه بوو.

چاوانى شين و ترسناكى هه بوون. كاتيگ سهيرى كردم. ناخم زياتر گري گرت. منيش به ته واوى بوونمه وه نه فره تم له باجم ده كرده وه. كه به دب ختكردنى دايكم بهس نه بوو بو نه فره تلي كردنى. منيشى خستبووه نه و به دب ختتيه وه. ته واوى شه و له ناخدا گريام. چونكه چووبوومه مائيگ كه كهس (هه تا تواناي گريانيشى به ئاشكرا) نه بوو.

ورده ورده سپيده ي به ره به يان ده گه يشت. وه من وهكو په پوله يه كه كه رووناكيه كه ي لي ون بووه، شيتانه خوم به دهر و ديواردا ده دا.

پیم و ابوو فرمیسکه کانم دلّی عه باس ئاغا نهرم دهکات و بهزهیی پیمدا دیتته وه و دلخوشیم ده داته وه . یان به لئینی ژیانیکی خوشم پیّ ده دا . له کاتیڤدا که هیچ یه کیڤ له و کارانه ی بۆم نه کرد . به لکو به پیچه وانه وه به لیدانیڤ تیی گه یاندم که ژیان له مالی ئاغادا چ پیّ و ره سمییکی هه یه .

به و لیدان و بیّ پیزییه , پیی سه لماندم که ژن له چاوی ئه واندا , (ئویش ژنی فه قیر) زۆر بیّ ریژه . هه ر که که میڤ له سپیده ده رکه وت , شه بیوری هه لستاندن کرئیکاران و خزمه تکاران له هه وشه دا لیّ درا .

له و دهنگه ترسناکه , زۆر ترسام . خه سوم به پیّ له ده رگای ژووره که ی دا و به وشه یه کی ناشیرن گوتی : هه سته کچه فه قیر , وابیر نه که یه وه هاتوو یه مالی ئاغا بوویه ته خانم . خیراکه برۆ متبه ق , نانی به یانی ئاماده که . وه کو شیتان له ترسی مردن چومه ده ره وه .

به هه مان گریان (که له قورگمدا بوو) پرووم له عه باس ئاغا کرد و گوتم : ببوره متبه ق له کام لایه ؟ له کاتیڤدا که عه باس ئاغا به و شیوه ترسناکه سه یری ده کردم و هاته پییش و زلله یه کی توندی لیّ دام و گوتی : چۆن ده توانی پرسیار له من بکه ی ؟ وه یان قسه م له گه لّ بکه ی . برۆ ده ره وه .

بهه مان شیوه که دستم به پومتم گرتبوو که زلله ی لیدابووم،
 سهرم نهوی کرد و پوشتمه دهرهوه. به قالدومه کانداهاتمه خوارهوه.
 پرسیارم له خزمه تکارنیک کرد که متبهق له کوئییه؟ من تهنها به ناو
 خیزانی ئاغا بووم. دهنه له گهل خزمه تکاران هیچ جیاوازییه کم نه بوو.
 وه ده بوو له به یانییه وه تا شه و وه کو ئه وان کارم کردبا. ههر چهنده
 رقم له مالی ئاغا ده بووه، وه بیگانه بووم له ناو ئه واندا، بهه مان
 شیوه له ناو خزمه تکاران ئاسوده بووم. چونکه ئه وانیش وه کو خووم
 بوون و له پووی رهفتار و گوفتاره وه شتیکیان له گهل ده کرا.
 له گهل بیگانه کان به به زهیی بوون. چونکه زورینه ی ئه وان، بو
 چهن دین سال له بیگانه ییدا ژیا بوون. فرمیسه کانی منیان به
 میهره بانی و سوژه وه به دهستی قه لشیوی خویان ده سپین. چونکه بو
 خویان چهنده ها سال فرمیسه کیان رشتبوو. من هه تا حقی ئه وه م
 نه بوو له گهل خیزانی بی ره حم و بیگانه ی ئاگادا نان بخوم.
 به لکو ده بوو له متبه قدا له گهل خزمه تکاران نان بخوم. ژنی دووه می
 عه باس ئاغا وه زعی له من باشتر بوو، که متر ئیشی ده کرد. مروقیکی
 زور باش بوو. له هه مان پوژی یه که مه وه خو ی لی نزیک کردمه وه.

دور له چاوی ژنی یه که می عه باس ئاغا و خه سوم هاته کنم. ئاموژگاری ده کردم. به لأم ژنی یه که م که کچی ئاغای گوندیکی تر بوو، له پرووی بی پیزی و زماندریژی وه جیاوازییه کی له گه ل خه سوم نه بوو. به قسه ی ئه و، هاوشیوه ی ئیمه نه بوو که قسه مان له گه ل بکات. ئه گه ریش قسه ی له گه ل کردباین، زیاتر ئه مر و جنیو و قسه ی سووک بوون. مانگیك له ناخوشتین حالدا که هیچ جه میکم ببه ی فرمیسک به پری نه کردبوو، تیپه ری.

له ماوه ی ئه و مانگه دا، هه تا نه یان هیشت دایکم ببینم. جا من بچم یان ئه و بیته بو دیتنم. چونکه وا باوبوو که بووکی تازه تا سی چوا مانگ مافی رویشتن بو مالی بابی نییه. به لأم به هو ی یه کیك له خزمه تکاره کانه وه، ولأمم بو دایکم نارد که حال م زور باشه.

وه ژیانیشم باشتر. هه موو روژیکی ته مه نم که له مالی ئاغادا تیده په ری، زیاتر و زیاتر ناخم گری ده گرت. وه لاوازتر ده بووم. چه ندین و چه ندین جار بو ئه و به دبه ختییه م گله بییم له خوا ده کرد، که خوایه بوچی؟ زور هه ول م ده دا که بایم ببینم، به لأم ئه و هه رگیز لیم نزیك نه بووه.

وه ئه‌گه‌ر ده‌یدیتیم پرای ده‌کرد. ئه‌گه‌ر پاسته‌وخۆ دیتباشم،
ده‌متوانی چی بکه‌م؟ من که هه‌تا توانای قسه‌کردنیشم نه‌بوو. چ
شتیکم ده‌ویست که به بابمی بلیم؟

به‌لام له‌لای ئه‌و خزمه‌تکارانه‌ی که د‌ل‌نیا‌بووم که قسه‌کانم بۆ بابم
ده‌به‌نه‌وه ده‌مگوت: بابه‌ گیان! به‌قه‌ده‌ر ته‌واوی ئه‌و فرمی‌سکانه‌ی که
پشتوومن، دووعای خراپت لی ده‌که‌م. چونکه ته‌نها خودا ده‌یزانی که
چه‌نده فرمی‌سکم پشتووه. عه‌باس ئاغا قوما‌رچی بوو.

قوما‌رچییه‌کی به‌هیز. ئه‌و یه‌کیک بوو له‌ باشترینه‌کان، که که‌م
که‌س هه‌بوو توانای ئه‌وی هه‌بی. ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌تا بۆ
جاریک قوما‌ریان له‌گه‌ڵ کردبوو رقیان به‌رانبه‌ر هه‌بوو. چونکه زیاتر
ئه‌وان دۆ‌پ‌راوی یاریگا‌بوون. پاره و ناوبانگیکی زۆری ده‌ست خستبوو.

هه‌ر ئه‌و بردنه‌وانه وره‌ی ئه‌ویان به‌رزکردبووه به‌ شیوه‌یه‌ک که
به‌سه‌ر زه‌وی دا ده‌پۆ‌شیت، وای ده‌زانی هه‌موو دنیا له‌ ژیر پیی ئه‌و
دایه. به‌هۆی ئه‌وه‌ی خه‌ڵک به‌ ناو‌نیشانی باشترین قوما‌رچی بانگیان
ده‌کرد، هه‌ستی به‌ فخر و سه‌ربه‌رزی ده‌کرد. زۆرینه‌ی شه‌وانی ژیان
به‌و شیوه‌یه به‌پری ده‌کرد.

ئه‌گه‌ر ده‌چوو بۆ مالی دۆ‌سته‌کانی، تا دره‌نگانی شه‌و نه‌ده‌هاته‌وه
, ئه‌گه‌ریش گه‌ر‌ابایه‌وه به‌ ده‌نگه ده‌نگیکی زۆر و قسه‌ی ناشیرن

دهگه پايه وه . هيچ كات جورئەتي ئەوهم نه كردووہ تا ئەو ديتەوه به
خۆشي و ئارامي بخەوم و ئارام بگرم و ئيسراحت بكەم . چونكه تەنبى
دەكرام . دەبوو تا نزيكى بەره بهيان چاوه پريم كردبا .

كاتيك كه بووكى چەند پۆژه بووم , شەويك تا نزيكى بەره بهيان
نەهاتەوه و منيش كه به قانونى ئاغا ئاشنا نەبووم , دواى تەواوى
ئيشەكانى متبەق , به لەشيكي ماندوو و هيلاكەوه له جيڢا نووستم "
بهلام بهو شەقەى كه له كهلهكهى دام , وهكو شيتان له جيڢا هاتمه دەر
و پاپه پريم . كه وتمه دەست و پيى و پارامه وه كه هيچ نەبى هۆكارى
ليڢانه كه چييه ؟ بهلام بى پەحمانه تەواوى لەشمى به مست و شەق
كوئا و تا كاتيك خۆى ماندوو بوو له ليڢانم و چووہ دەر , گوتى : ئەگەر
يەك شەوى ديكه بيمه وه و تۆ خەوتوو بى , دەتكورم .

چونكه ليڢه دا هيچ كەس بۆى نيهه بچيته سەر جيڢا , تا كاتيك من
دەگه پريمه وه . هەر ئەوه بووه هۆى ئەوهى كه من هەرگيز نەخەوم , تا
كاتيك بەره بهيان ئەو دەهاتەوه , من نەدەخەوتم و به ئاگا بووم .
هەر ئەو كاتەش كه لە شير بانگى دەدا و منيش بەبى ئەوهى بخەوم ,
يان هەتا حەقى خەوتنم هەبى به تۆبزی بەره و متبەق دەچووم .

ئەگەر شەويكيش ئەو خاوەن مالبا دووباره نەدەخەوتم و دەبوو تا
بەره بهيان ميواندارى ميوانه كانم كردبا و دەبوو چايى و مەشرووبم بۆ

بردبان. پيلاوه كانيان خاوين بکه مه وه، گوره ويه كانيان بشوم، نه زهري
بيشه رمانه و بي پيزي و دهست ليدانيان به پيکه نينه وه تهحه مول
بکه م.

ته وای ئه و بي پيزيانه ده بوو له به رانبه ر هه ژاريمدا قبول بکه م.
حه قی ئه وه م نه بوو ماندوو ديار بم، يان ههست به ماندوييتی بکه م يان
بروکام به نارهازای پيشان بدهم، چونکه به شيويه کی توند ته نبی
ده کرام.

ئه و شه وه نه فره تيانه تالترين و قورستين شه وانی ژيانم بوون.
شه وانی سارد و گهرم و کورت و دريژ که تا به يانی ده بوو له سه ر
پيکام رابوه ستم. شه ويک ميوانیکی تازه زياد بوو بوو بو جه ماعه تی
قومارچيه کان، به ناوی روسته م خان. له رووی قهد و قيافه وه به
ته وای روسته م بوو. خه لک به و شيويه یی که باسيان ده کرد، خه لکی
ناوچه يه کی ديکه بوو. به هوی ئه وه ی کوره ئاغا بوو، به لام مروفايه تی
و دلنه رمی و به رهمی ئه و دهنگی دابووه. له و يه که م شه وه دا و له
يه که م ديتندا، تيگه يشتم که روسته م خان¹ چ مروفيکی شه ريف و
ميهره بانه.

¹ خان، له فارسيدا وه کو ريزيک به کار دههينريت به رانبه ر پياوان و بو نافره تانيش خانم. به لام له کورديدا
زياتر هه ردووکيان هه ر بونافرهت به کار دين.

به شيويهه كي سهير ته ماشاي ده كردم و دالغهي پيمه وه لي دها و
ئاهي هه لده كييشا كه به پووني له چاواني را ده بينرا. به هوي ئه وه ي
هه ستيكي نه فرته ئاميزم هه بوو به رانبه ر ئه و كه سانه ي له وين, به لام
هه ستيكي سهير و جياوازم بو ئه وه هه بوو.

هه ستيك كه پيي ده گوتم پوسته م خان زور له من نزيكه. زور هه ولم
دا كه ئه وه هسته ي به رانبه ر پوسته م خان هه مه تيي بگه م, به لام تيي
نه گه يشتم. زور هه ولم دا كه بزانه م كي بووه و له كويزا هاتووه ؟

جيگه ي باوه ر نه كردن بوو, هه لسان و دانيشتنى كه سيكي ئاوا
باش, له گه ل كومه له كه سيكي ئاوا خراب؟ له وشه و را هات و چوي
زياتر بوو و بووه دوستي قومارچيان و هه ر ئه وه ش واي كرد كه زياتر
بيت بو مالى عه باس ئاغا.

پوژيک به شيويهه كي چاوه پوان نه كراو ژني دووه مي ئاغا گوتي:
ئاماده به ئيجازم له عه باس وه رگرتووه كه بچينه مالى داكت.

زور خو شحال بووم له وه ي كه ئه وه وه واله خو شه ي بو هيناوم و
ئه وم تووند له ئاميز گرت. تا ئه ويش هاوبه شي خو شحالي من بي.
به لام ئه وه خو شيه ي كه بو ديتني داك و خوشكانم هه مبوو, زور كورت
بوو.

كاتيک داخلي مالى بى دەرگا و حەوشەى دايکەم بووم، هەستم کرد دووبارە دنياى بە دەست هیناوەتەوه. بەلام ديتنى پووخسارى دايکەم بەقەدەر چەند سال پىرى کردم. ويستم بۆ باوەشى بچم، بەلام جورئەتى ئەوهم نەکرد. دايکەم بە پاددەيهەك لاواز و پىر و هيلاک ببوو کە نەدەتوانرا بناسریتەوه.

بە هەنگاوى سست و لاواز و لەرزەوه پویشتم بۆ لای و لە باوەشى گەرم و پىر غەمىدا، ئارام گرت. بۆ تەواوى ئەو کاتانەى کە لیک دور بووين، گرياین. من بەهۆى ئەو غەمە دىرینه و دلە شکاوهى دايکەم گريام، پرسىارم لە هۆکارى غەمى دەم و چاوى دايکەم کرد، بەلام ئەو بەهانەى بە دورى من هیناىهوه کە بەهۆى دورى تۆوه بووه. لە نيوان مالە کە دا زىوهەم نەدیت.

پرسىارم کرد کە لە کوپپە؟ دلەم بۆى تەنگ بووه و بىرم کردووه. لە کاتيکدا کە فرميسک لە چاوانى دايکەمدا پىزيان بەستبوو، غەم و خەفەت پووخسارىان گرتبوو، گوتى: ئەو لە دەرەوهيه، لەگەڵ مندالانى دراوسى، نەيزانىوه کە تۆ گەراويتەوه.

تا دوا نيوەپۆ لە مالى دايکەم مامەوه، بەلام زىوه نەهاتەوه. بەهۆى ئەوهى کە خۆشحال بووم لەوهى کە هاتووم بۆ مالى دايکەم، بەلام

ههستم ده کرد شتیك پووی داوه . دووباره ههوالی زریوه م پرسى ، دایکم بى ئەوهى هیچ جوابیك بداتهوه ، چووه دهرهوه .

یهقهى جهمیلهم گرت . ئەو دهستهکانى گرتم و گوتى : کچم کازیوه ، زریوه ئیتر لهو ناوهدا نییه ، ئەو بۆ هه همیشه ئیمهى جى هیشت ، چهنده به ئاسانى پییان گوتم که خوشکه کهت مردووه .

نازانم چى پوویدا لهو کاتهدا . به لیدان به دهم و چاوى خۆم و بهخۆدادانم و هاوارکردن ، دراوسیکانم هینانه مال . دۆخى مال ، وای لى هات که دهتگوت زریوه ئیستا کۆچى کردووه .

به پى خواسى و به پهله بۆ سهه قهبرى خوشکه کهم پۆیشتم و خۆم ههلدایه سهه گۆپه کهى و به ئەندازهى تهواوى ئەو کاتانهى که له تیرى و برسیتى و خۆشى و ناخۆشى دا پیکهوه بووین ، فرمیسكى حهسرهتم بۆی رشت .

ههسته خوشکه کهم ! بۆ دیتنى تۆ هاتووم ، سهههت بهرز بکهوه و قسهه لهگهله بکه .

لهبیرته که پۆژیک پیت گوتم ئاره زووت ئەوهیه که بلوزى سومهیهى کچى دراوسیکه مان له بهر بکهى ؟ من ماوهیهکی زۆر پارهم کۆ کردهوه تا توانیم دانهیهکی هاوشیوهى ئەوت بۆ بکرم .

پیکهوه برپارماندا دایکمان به ئاواتهکانی بگهیهنین، من که بوومه قوربانى بابیکى نامیهره بان، تو بۆچی دایکمت تهنهها جی هیشت؟ بۆچی؟ خوشکه ئازیزه کهم! تو به لینی ئهوت پی دام که له نه بوونی مندا، چاودییری دایکم بکهی. ههتا به لینی ئهوت دا که بابیشم بگیریهوه گهل دایکم. کهواتا، بۆچی ئیمهت تهنهها جی هیشت له خورئاوابووندا؟ ئهویش ئه و خورئاوابوونه غه مباره...!! قسه م له گهل خوشکه کهم کرد به لام ئیتر ده بوو بگه ریمه وه، چونکه ساحیبی مال و میرد بووم.

دایکم گوتی: ده رۆژ له مه وه ر، کاتیک زریوه له قوتابخانه گه رایه وه، گوتی: تووشی سکئیشه بووه و له دهرد و نارچه تیان نه یده زانی چی بکات.

هه موو کاریکم کرد و په نام بۆ هه موو کهس، ههتا عه باس ئاغاش برد “ به لام نه متوانی دهرده کهی چاره بکه م.

تا به یانی له بن سه ری بووم و بۆ چاکبوونی داوام له خوا کرد که یارمه تیم بدات.

به شیوه یه که ئیش و ناله کهی زیادى کرد که له توانا به دهر بوو. زریوه داواى یارمه تیی لى کردم، به لام نه م ده توانی کاریکی بۆ بکه م. به وه موو غه م و دهرد و کیشانه وه که له دهر و دیواره وه ده هاتنه

ژور و به سه ماندا ده بارين، نه متواني هيچ شتيك له كيشه كاني خوم
باس بكم. له كاتيكا كه ده مويست له گهل دايكم درده دل بكم و
دايكم، دل بداته وه.

ئوه من بووم كه ده بوو دايكم نارام بكمه وه.
دل نه يده ويست له و كاته سه خته دا دايكم جي بيلم، چونكه جه ميله
دهيگوت: دايكت له دواي كوچيدوايي زريوه، نه هيچ شتيك ده خوات و
نه ده خه وي.

ته نها و ته نها به گريان خوي نارام ده كاته وه.
به لام مه جبور بووم هه مان شه و بگه پيمه وه مال.
ده روت بوو خوشكه كه م بو ژياني به رزه خ^{تر} روتت بوو، به لام هيچيان
به من نه گوت بوو. له كاتيكا كه له مالي دايكم بو مالي ناغا چند
كيلومه تريك زياتر نه بوو. ئه وه ش يه كيكي تر بوو له قانونه كاني ناغا.
هه تا نه متواني گله يي بكم، كه بوچي له و كاته سه خته دا نابي له كن
دايكم بم. هه ر ئه و كاته سويندم خوارد كه ده بي كاريك بكم، كه ئيتر
نابي هيچ منداله هه ژاريك به هوي فه قيري و نه داري و نه بووني جاده و
سه ياره و دكتور به و ساده ييه بمرن.

¹ به رزه خ ژياني نيوان دنيا و دوا روت كه نه و كه سانه ي ده مرن تا كاتي ليپرسينه وه له ويذا ده ميتنه وه.

بابى ئازىزم! ئەگەر تۆ لە و كاتە سەختەدا لە نزيك دايكم دەبووى ،
 ھەرگىز دايكم ئەو ھەندە شكاو و پىر نە دەبوو.

ئەورپۆ منىش ھاتوومە سەر ئەو بېروايەى كە ھەرگىز ناكرى لىت
 بېوورم. ئەگەر ئەورپۆ بەھۆى ھەژاريم نەتوانم تۆلەت لى بستىنمەو،
 بېروام بەو ھەيە كە پۆژى مەحشەرت^١ ھەيە و من لەو پۆژەدا ھەتمەن
 يەقەى تۆ دەگرم و داواى ولامى ئەو كارانەت لى دەكەم كە ئەنجامت
 داون .

خوايە گيان دەرد و نەبوونى ھەميشەيى زىيوە لەو مالە غەريب و نا
 ميھرەبانەدا چۆن تەھەمول بکەم؟

ئەو شەو ھەسوموم و خەزورم بەھۆى درەنگ گەيشتنەو ھەم قسەى
 ناشىرنىيان پى گوتم كە بۆچى پىش خۆرئاو ابوون نەچوومەتەو .

ئەو ھەندەيان قسە پى گوتم و سەرزەنشيتان كردم تا ئاغا بۆ
 بىدەنگبۇونى ئەوان تەنبىيى كردم و دوو شەو و دوو پۆژ لە تەويلەى
 ئەسپانى كردم. بەبى ئەو ھى كە دلۆپىك ئاوم پى بدات.

لە تەنبايى شەو و لە نزيك ئەسپەكان تەواوى كاتەكان بىرم لە زىيوە
 و قسەكانى دەكردەو ھە فرمىسك ميوانى چاوانم دەبوون.

¹ مەحشەراتا: پۆژى پاداشت و سزا كە ئەو پۆژەدا ھەموو خاوەن مافىك ، مافى خۇى و مردەگريتهو .

خوشكه كه م ته نها چوارده سال بوو و به هوی ئه وهی به و هه موو غه م
و درده وه له دنيا پوشتبوو، پوچم نازاری ده کيشا و هه سره تی ئه و
فانيله يش، سالانیکي زور دلای نازار دام. من زور خوشحال بووم به
ديتنی ئیوه، له کاتيکدا که ئیتر هه رگيز ناتبينمه وه.

به لام هه ول دده م پوچاك له بهر ته واوی ئاواته کانت بکه م.

که وتمه بیری ئه وهی که له و ماله پرا بکه م.

چونکه سه برم ته واو بوو بوو. ئیتر ئه و جوانی و گورج و گولیهی
جارانم نه مابوو. ئاوات و ئاره زووه کانم مردبوون.

ئیتر نه ده کرا ئومیدم به و دنيا بی به زه بیه هه بی.

ئه و شه وهش گله ییم له خوا کرد که بو ده بی چارنووسیکی ئاواو

ژیانیکي له م شیوه یه م هه بی؟

ژیان که جگه له ده رگایه ک بو پراکردن هه چی که ی تیدا نابینم.

ده لاین: ژیان پوچ و به تال نییه، ژیان شیرینه و وه کو ئاوات و

ئاره زووه کان له زه تبه خشه. ژیان ده روزه یه که بو گه یشتن به

به هه شت.

که واتا خواجه گیان، بوچی ده روزه ی من بو جه هه ننه م کراوه یه ؟

ئیلاهی! بوچی ده بی له ئاگریکدا بسوتیم که خه لک هه لییان

کردووه.

ئیلاهی! دروستکراویکی بی دست و پی و بی زمانم. چونکه
بالندهکان بو جوچکهکانیان لانه دروست دهکن و ئهوان له سه‌رماو
گه‌رمای پوژگار له ژیر په‌رو بالیان ده‌پاریزن. چاودی‌رییان ده‌کن، تا‌کو
پی ده‌گرن و له ناخوشت‌ترینی ساته‌کاندا به‌ته‌نها جییان ناههیلن.

که‌واتا، خوایه! کوا لانه‌ی من؟ ئایا من له جوچکه که‌متر و بی
ئه‌رزشت‌ر بووم که له هه‌مان سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونم کو‌یریان کردم و په‌رو
بالیان شکاندم و بابی نا می‌هره‌بانم به‌بی ئه‌وه‌ی لانه‌یه‌کمان بو دروست
بکات له بیابانی بی کوتایی ژیاندا ته‌نها جیی هیشتین؟

خوایه گیان! تو هه‌موو سالی‌ک به‌هار دینی، به‌لام نه‌ک بو من.
راستیان گوتوو: که پاییز به‌هاری شاعیرانه، له‌وانه‌یه مه‌رگیش
به‌هاری به‌ختی من بی.

خه‌سووم هه‌ر زوو زوو ژنیکی بو مالمان ده‌هینا و گیایه‌ک که ئه‌و ژنه
دروستی ده‌کرد، ده‌رخواردی منی ده‌دا، تا من له عه‌باس نا‌غا مندالم
نه‌بی.

چونکه ده‌یگوت: نامه‌وی له هه‌ژاریک نه‌وهم هه‌بی.
دوباره سه‌رم سو‌رماوه له کارت خودایا، که‌سانیک هه‌ن که بو
به‌ده‌سته‌هینانی منداڵ چ کاریک ناکه‌ن، به‌لام خه‌سووم بو دووه‌مین جار

مندالەكەى لىٰ ستاندم و بهۆى ئەو دەرمانانەى كە دەرخواردى دام
بووه هۆى ئەوهى كە مندالەكەم لەبار ببەم.

بەلام بەو كارەى نارەحەت نەدەبووم، چونكە حەزم نەدەكرد
مندالەك بىنمە دنيا كە دووچارى چارەنووسى من بى.

لە يەكەك لە شەوه گەرمەكانى هاویندا، دووبارە عباس میوانییهكى
گەرەى هەبوو كە لە ناویاندا پۆستەم خانیش هاتبوو. ئەو جارە،
ئەویش چەند كەسىكى لەگەل خۆى هینابوو.

لە نیوانیاندا كەسىك هەبوو كە زۆر بەهیز و زیرەك دیاربوو. ئەو
شەوه تەواوى ئەو دۆرانانەى كە عباس ئاغا بردبوونیەوه بە پۆستەم
خانى دۆراندن. ئەو كە تا ئەو كاتە حەریفىكى وهەى نەدیتبوو، زۆر
سەخت بۆى تىپەرى . لە هەموو دەرگایەكى دا و هەموو فیلكى تاقى
كردەوه، بەلام سەرئەكەوت و نەیتوانى لە بەرانبەر پۆستەم خان و دار
و دەستەكەى براوه بى.

زۆر بە پوونى پق و كینەى لە چاوان و پووخساریدا بەدى دەكرا.
بەلام هیچ كات بەسەر خۆى نەدەهینا و بەو خەندە پڕ لە كین و
نەفرەتیەى كە دواى هەر دۆرانیك توشى دەهات، پۆستەمى بانگهیشت
دەكرد بۆ بەردەوام بوون لە قومار. بە هیواى ئەوهى كە ئەو جارەیان

ياری له دهستی ئه ودا بى. عه باس هيواش هيواش ههستی به خه تهرى ده کرد , چونکه شتى گرنگى له دهست دابوو.

ئه وه بوو خوار دنه وه يه کم بۆ بردن. هه رئه وه نده که چوومه ژووره وه , پۆسته م خان چاوى له من کرد و پووى له عه باس کرد و پيى گوت: تۆ که سى ژنت هه يه , ئه گه ر به توى بۆ به رده وام بوون له ياريکردن له سه ر خيزانه کانيشمان شه رت ده که ين؟ له و کاته دا که هه ستم ده کرد ئه و به خاترى ئه و قسه يه توپه ده بى. زۆر به خو شحالييه وه رازى بوو.

به برو گرژاوييه کانى داواى لى کردم له ژوور بچمه ده ر . من به سه ر سوپمانه وه ته ماشاى ئه وانم ده کرد, له کاتيکدا ئه وان له و په رى مه ستيدا يارييان به نامووسى يه کترى ده کرد.

هه ر ئه وه بوو لاپه ريه که نوى له چاره نووسى مندا زياد بوو. به به رزبوونه وه ي هات و هاوار و دهنگه دهنگى دار و دهسته ي پۆسته م خان, تيگه يشتم که عه باس منى له و ياريه دا دۆراندووه , وه ک چۆن سه رووه ته که شى دۆراندووه .

دنياهه کى سه ير بوو, دنياهه ک که ئه رزشى ژن ته نها هينده ي په رى مريشکيک به هاى هه بوو. هه ر که سيک به هه ر شيوه يه ک دللى ويستباى, ئه وى ده کوشت.

من دهر د و عه زابی زۆرم له مالی ئاغادا چیشتبوو. ههر له بهر ئه و
هۆیهش بوو که نارپه حهت نه بووم له وهی که منی دۆراندوو.
تهنها نارپه حهتی من ئه وه بوو که ئه و جار چاره نووسم بۆ کوئی
دهمبا؟ به ناچاری و مهجبووری له بهرانبهر ئه و قهدهره دا بئی دهنگ
بمینه مه وه. زۆر چاک ده مزانی که ئه و جار زۆر له دایکم دوور
ده که و مه وه .

پۆسته م خان ئه و پۆژه ببوه ساحیبی من، داوای لئی کردم که خۆم
ئاماده بکه م به سه فه ر. به شیوه یه کی سه یر ده ستی به سه رمدا هینا و
گوتی: کچم له مه به دوا ئیمه کچ و بایین. ئه گه ر شه رت به ندیم له سه ر
تۆکردوو به مپوره، ئامانجم رزگار کردنی تۆ بووه له و جه هه ننه مه دا.
ئیسنا بچۆ کن داکت و مالئاوایی لئی بکه. وه له لایهن منیشه وه پیی
بلی، به لاین ده ده م که زۆر زوو ئیوه به یه ک شاد بکه مه وه و به یه کتان
ده گه یه نمه وه .

به سه رسوپرمانه وه ته ماشام ده کرد و نه مه ده زانی چی بکه م. ئایا
باوه ر به قسه که ی بکه م؟ متمانه م به پۆسته م خان کرد، که ئه و
ههسته غه ریبه ی بهرانبهر ئه و هه مپوو، راست بوو .

شیتانه له مالی ئاغاهه بۆ لای دایکم پۆیشتم. کاتیك پووداوه که م بۆ
باس کرد، ئه ویش سه ری سوپما بوو. دایکم زۆر هه ولی دا که پۆسته م

خان ببینی، یان من له وهر بگریته وه، یان من به و بسپیږیت، به لام نه و
 هرگیو خوی له دایکم نزیك نه کرده وه و نه وه دوسته کانی بوون که له
 نیوان پوښته م خان و دایکمداهات و چویان ده کردن .

به دایکمیان گوتبوو: که پوښته م خان کچه کهت به پږی ده کات
 بوشار، به لینی داوه که باشتین ژیان بو نه و دهسته بهر بکات. وه له
 مه جالیکیشدا هموتان بو شار دینی.

دایکم به دایکی پږ غم و کولیک خهفته وه منی په وانهی پږی
 پوژتاوا کرد. هه روه ها ژیان له پوژتاوا دا بو من ناخوش نه بوو، چونکه
 نه و شوینه ی که ژیانم تییدا به سهر ده برد غه ریبه یه کی ته اویش
 نه بووم تییدا .

نه و نده غه ریب بووم، که هه تا بابیشم نیمه ی به تومه تی
 کچبوونمان نه ده ویست.

دایکم نه و وینه یه ی که بو خوی کیشابووی له گه ل ده سته بندیک پږی
 دام و گوتی: نه گه ر چووی بو شار، هه ولده به دوا ی نه و وینه یه دا
 بگه پږی. نه وه وینه ی سورپه ییایه و نه و ده سته بنده ش یادگاریی نه و .

نه و به و نیشانانه تو ده ناسیته وه و دلنیا به یارمه تیت ده دات.
 وه داواشی لی کردم به نامه له په یوه ندی دا بین به یه که وه .

ئەگەر چى ئەو پۆيشتنە بۆ من جۆرىك بوو لە پەھايى و ئازادى كە
حالەتتىكى خراپ بوو، كە لەو ژيانەدا دەمردم.

بەلام جيا بوونەو لە گوند و خەلكى گوند، لە كۆپە سەر سەوز و
ساردەكانى، لە كانىيە پىر ئاوەكانى، زۆر سەخت بوو.

ئاسمانى گوند بە تايبەتى كۆپەكان و ئاوەكەى ھەوايى سروشت
بوون، كە غەمى مەرفەھەكانى دەشردنەو. پىشتنى فرمىسك لە تەنىشت
كانىيەكانى ھەكو مەرھەم لەسە برىنەكان دابىنى وابوو. بەلام ئەو باشىيە
لە ھەواى شاردا نەناسىاو بوو و ئەگەر لەو بارو دۆخەدا دلت دەگرا،
نەدەكرا بگريەى “ چونكە گالتەيان پى دەكردى، لە كاتىكدا كە لە
گوند دەستى نازيان بەسەرتدا دەھىنا.

بەلام من ئەو پۆژە، بەبى ويستى خۆم، كە ئايا بمەوى يان نەمەوى
بپۆم، گوندم تەرك كرد و دەبوو لەگەل پۆستەم خان بەدواى
چارەنووسدا بپۆم، كە ديار نەبوو، من بۆ كۆى دەبات.

لە ھەمان كاتدا كە داىكم و جەمىلە و مندالەكان، دەيان ويست بۆ
ھەمىشە مالتاوايىم لى بكن. كە سىك ھەوالى بە پۆستەم خان دابوو كە
عەباس دەيەوى خيانەتى لى بكات و دەيەوى لە پىگادا خۆى لى
مەلاس بدات (كەمىنى بۆدابىنى) بە كوشتنى پۆستەم خان ھەم
سەرۋەتەكەى ھەربىگريتەو ھەم ژنەكەى! چونكە دۆراندنى ژن

هەرچەندە ئەوەندە بى ئەرزشىش بوو لەلای پياويكى ئاوا سوک ، بە
نەنگى هەژمار دەکرا.

ئەو (پۆستەم) لەو کارەى عەباس توورە بوو، خىرا بەدواى منىدا
نارد کە زوو بەپى بکەوين. بە زىرەکىيەكى زۆر و بە لاپىيەکدا برۆين،
بە شىۆه يەك کە هەرگىز دار و دەستەى عەباس ئاغامان پى نەگات.
دواى دە پۆژ لە سەختى و نارەحەتى و ناخۆشى پى هەرچۆنىکبوو
گەيشتینه شار .

شار! چ جىيەكى سەير بوو!! ئەو هەموو خەلکە و سەيارە و
دووکانى جوان و چەندەها شتى جياواز و ئەو هەموو بالەخانە بەرزانهى
هەبوون !

نەمدەزانى سەيرى کويى شار بکەم . بەو شىۆه يەى کە لىي
دەترسام، وەك ديو نەبوو و بە پىچەوانەو هەر لەسەرەتاو هەزم لىي
کرد.

خۆر لە کاتى خۆرئاوا بووندا بوو. منيش بە شىۆه يەى سەير
تەماشای شارم دەکرد و بەبى بوونى ئامانجىک، بەدواى پۆستەم خان
بە شەقام و کۆلانه کاندە دەپۆيشتم.

¹ لارى ئەو رىيەيه کە مروف ئە ناچارىان تووشى دەبى جا ئەو ناچارىيه يان بەهوى ترسەوهيه ، يان بەهوى
نەبوونى رىي سەرەكى وەرگىر

ئەو شەو چوونە میوانخانە و شەو لەوێ ماینەو. بەلام لەوێ کە
کەسم نەدەناسی، ترس و دوودلی سەراپای داپۆشیبووم.

بەیانێ بە دەنگی بانگ بەخەبەر هاتم و بە تەواوی هیزمەو داوای
دایکم کرد. کاتیك خەو لە چاوانم پۆیشت، تیگەیشتم کە بە کیلۆمەتر
لەو دورم و دەبێ عادت بە نەبوونی ئەو بگرم.

دایکە! ئەمرۆ بە بێ بوونی گەرمی تۆ، بەبێ دەستە پڕ لە نازەکانی
تۆ، بەبێ قسەو پیکەنینه دلنشینەکانی تۆ، لەخەو هەستام.

ئەو پۆ تیگەیشتم دووربوون لە تۆ واتا چی؟

درکم بەو کە ئەگەر وجودی پاکی تۆ لەکنم یان هیچ نەبێ لە
نزیکم بێ، نە بابم دەوێت و نە ناو و ناوبانگ، نە ژيانى شاهانەم دەوێ
و نە سکی تیر.

نا، من ئەو پۆ تەنھا تۆ و ئەو ژيانە فەقیرانەیه و ئەو مالە
دەرویشانەیهی گونداکە مانم دەوێت.

پۆستەم خان کە لە نزیك دەرگاوه نووستبوو و دەمانچە
بە دەستیەو بوو، بە دەنگی نق نقی گریان و زاریی من بەخەبەر هات.
هەک بابیکی باش دەستی سۆزی بەسەرمدا هینا و ئومیدەواری کردم لە
ژیان.

پرسیاری دایکم و بابمی لیّ کردم و منیش له تهواوی نهینیهکانی
ژیانی پر نه هامه تی و ناخوشی دایکمه وه بوم باس کرد و ئه ویش گوئی
بو قسه کانم گرتبوو و فرمیسکی له چاوان ده هاتنه خوار.

به لئینی پیّ دام که تهواوی ئه و نارپه حه تی و ئازارانه ی که له گه لّ
دایکم چه شتوومانن، قهره بوویان بکاته وه و هه تا به لئینی کوشتنی
بابمی پیّ دام.

به بیّ ئه وه ی که بزائم کییه، له وه موو په حم و سوز و به زه بییه ی
ئه و حه یران بوو بووم، به لّام داوا ی لیّ کردم که هه رگیز له باره ی ئه وه وه
پرسیار نه که م .

هه مان رۆژ منی به پیره ژنیک سپارد به ناوی نه نه عائیشه و گوتی:
هه رگیز له باره ی ژیا نته وه قسه مه که ، هه تا له لای نه نه عائیشه ش هه چ
باس مه که .

ئه و ژنیک ی به ته مه ن بوو. که ده توانرا له ریّگه ی له رزینی
دهسته کان ی و پشته چه ماوه که ی و قسه کردنه که یه وه، برپاری ئه وه
بده ی که ته مه نی زیاتر له هه شتا سالّ ده بیّ.

به لّام ژنیک ی تیّگه یشتوو و دنیا دیده بوو، که له و ماله بچوکه و له و
ناوچه فه قیرانه یه، به که مترین پیداویستی، ژیا نی خو ی به یارمه تی
رۆسته م خان به سه ر ده برد.

بۆ چاودئیریکردنی من پارهیەکی زۆری لەو وەردەگرت.
هەر وەها پۆستەم خان کەسیکی دیکە ی بە ناوی مام کەریم بەکری
گرتبوو و ولأغیکی پئی دابوو و پئی گوتبوو لە ماوەی هەر چەند
مانگیدا جارێک بچیتە گوندی ئیمە و هەوال لە دایکەمەو بۆ من بینئ و
لە منەو بۆ دایکەم ببات.

ئەویش بەهۆی ئەو کارەیهو پارەیهکی باشی وەردەگرت.
کاتیکی پۆستەم خان زانی کە تا پۆلی شەش خۆیندەواریم هەیه,
خۆشحال بوو و گوتی: لە زووترین کاتدا بەدوای کارەکانی قوتابخانەدا
دەچم و هەول دەدەم لە سەرەتای سالی خۆیندەو، ناونووست بکەم
لە قوتابخانە.

ئیتەر تاقەتم نەما هۆکاری ئەو هەموو میهر و سۆزە ی پۆستەم خان
نەزانم. هەموو کاریکم کرد و لە ناو و ناوبانگی و لە نەنە عائیشەشم
پرسی بی سوود بوو و دەمیان لەیەک نەکردەو و سەر زارەکی و بە
سەر لەقاندن و سەر بەرز کردن ولأمی منیان دەدایەو.

لەوانەیه بەو شیۆهیهی کە داوای لەمن کردبوو لەبارە ی خۆم و دایکم
هیچ قسەیهک نەکەم، بەویشی گوتبی کە هیچ شتتیک لەبارە ی خۆی
(نەنە عائیشە) بۆ من باس نەکات.

دهردى دووربى دايكى ميهره بانم و غه مى ديريى و دلى شكواى
همووكات ئاگرى تۆلەي له مندا بليسه دارتر ده كرد .

مه رگى زيوه ته واوى له شمى ده سوتاند و ئاگرى تى بهر ده دا .
ليدانه بى هوكاره كانى عه باس ئاغا , كه هيشتاش شوينيان له سه ر
جه سته م به پرونى دياره , بي زارى ده كردم له ژيان .
كاتيك ئه وانم بير ده هاتنه وه , دلّم ده گرا و فرميسك پووخسارمیان
داده گرت .

به لام ئه و جار ده متوانى له دلّه وه و به ئازادى بگريه م . چونكه ئيتير
كه س سه رزه نشتى نه ده كردم و لىي نه ده دام , به لكو نه نه عائيشه
ده هات له كنم داده نيشت و به بى ئه وهى پرسىار له هوكارى هاتنه
خواره وهى فرميسكه كانم بكات , سه رمى له باوه شى خوى ده گرت و له
هاتنه خواره وهى فرميسكه كانم يارمه تى ده دام .

له وانه يه ئه و يش رابردوويه كى غه مه ناكترى هه بووى . زور به به
ئاسانى ده كرا تيبگه ي كه چ غه ميكى قورسى له سينه دا شار دۆته وه .
له ويوه تيبگه يشتم كه مروقه به دبەخته كان زور به ئاسانى ده توانن
يه كتر بدۆزنه وه هاوخه مى يه كتر بن .

باوه شى نه نه عائيشه ئاراميه كى تايبه تى به من ده دا .

باوھ شەيخ كە لە دىتندا سارد و بى پۇرچ بوو، بەلام بۇ من زۆر گەرمتر بوو لە مالى بابم و لە كۆشك و بيناي عەباس ئاغا.

ھەرچەند كە پۇرژگار ئەو باوھ شەي و ئىل كەردبوو، بەلام بەو ھەموو ويرانكارىيەو، ھىشتاش لە خانووى زالمەن بەھىزتر بوو.

چونكە لە باوھ شەي ئەویشدا ھەم سەفا و خۆشەويستى ھەبوو و ھەم عەشق و مەرفايەتى، لە كاتىكدا كە لە كۆشكى ئاغايندا تەنھا يەك شت فەرمانرەوا بوو، ئەویش زولم و ستەم بوو.

ئەو باوھ شەي كۆمەلەك شتى بە سوودى بى بەرانبەر بە من بەخشى، لە كاتىكدا لە باوھ شەي باوكەدا، تەنھا پەنج و سەختى و دەربەدەرى بەشى من بوون.

چەند پۇرژىك لە كەردنەوھى قوتابخانە تىپەرى بوو. پۇرژىك پىاويكى بالابەرز بە قات و پىباتەو و بە پىلاوى بىقەدار و قىزىكى بەرز و پىك ھاتە مالى نەنە عائىشە و گوتى: پۇستەم خان ئەوى بۇ ئەم شوپنە ناردووھ تاكو من لە قوتابخانە ناو نووس بكات.

ئەو پىاوه پىكپۆشە منى بۇ قوتابخانە برد و دوای ماوھەك لە قسەكردن لەگەل بەپۆھبەرى قوتابخانەكە، منى بەو سپارد و پۆيشت.

خانمە بەپۆھبەر دوای چاولىكردن لە فايەكەم گوتى: باشترە بچى بۇ قوتابخانەى پەپولە، چونكە ھەرچۆنىك بى ئەوان پىداويستى كەل و پەليان لە ئىمە باشترە و باشترىن مامۆستاكانى شار لەوى دەرس دەلئىنەوھ.

به شيويهه كي غهريبانهوه گوتم: من خهلكي شار نيمه و هيچ شوينيكي شاريش شارهزانيم.

خانمي به پيوه بهر گوتي: كهواتا چاوه پيکه پيکه وه دهچين بو ئه وي. له گه له ئه و چووين بو قوتابخانه ي په پوله . قوتابخانه يه كي جوان كه له بهرزايي شار بوو، هه موو ئه و مندالانه ي كه له ويڊا دهرسيان دهخويند، له مندالي دهوله مه ند و سه رمايه دار و كارمه نداني گه وره ي شار بوون.

به ديتني دوو قوتابخانه ي جياواز، په يم به و راستيه برد كه هه موو كات و له هه موو شوينيكي هه ميشه جياوازي هه يه له نيوان هه ژار و دهوله مه ند دا.

جياوازيه كه كه دلي هه ربى ره حميكي به ره حم ده كات. به لام ئه و پوژه من بهرگيكي براوه م هه بوو و ئه ويش بپروانه مه كه م بوو.

پارچه كاغه زيكي كه بووه هوي ئه وه ي من فه قيري له خوڤدا به دي نه كه م و گونديبوونم و ژنبوونم كاريكي له خوڤنده كه م نه كات و شتيكي هاتبووه پيش كه ئه ويش واي لي كرديبووم كه بتوانم له باشتريين قوتابخانه دا بخوينم ، ئه و بپروانه مه يه م بوو.

له قوتابخانه كاني شار، جياوازي ره گه رز نه بوو و كور و كچ پيکه وه دهرسيان دهخويند.

يه كيكي له هاوپوليه كانم كه كورپيكي بوو به ناوي كارزان هه ر له سه ره تاوه زور گرنكي پي ده دام.

ھەموو كات ئاگاي لە من بوو و ئەگەر بچووكترين كيشە لە قوتابخانە ھاتبا پيش، ئەو يەكەم كەس بوو كە ھاوخەمى خۆى بۆ دەردەبېرىم. وردە وردە كارزان ببووە يەككە لە گرینگترين ھاوپېكانم و زۆرىنەى كاتەكان پيگەوہ دەرسەكانمان دەخويندن.

ئەو بيجگە لە جوانى و زيرەكى، زۆر بەرپز و لەسەرخۆ بوو. دلئىكى مېھرەبانى ھەبوو، كە لەگەل ھەر دەردئىكى بچووك بۆ ھاوپۆليان دەكەوتە لئدان.

دواى چەند مانگيگ بى خەبەرى لە خيزانەكەم، لە رېگەى مام كەرىمەوہ، نامەيەكم بۆ دايكم نارد، بەلام ئەو دلئەنگيانەى كە ھەر پۆژ بەرۆكيان پى دەگرتم، ئەو فرميسكانەى كە ھەر پۆژ بۆ يادگاربيەكانم دەرپشتن، بەردەوام بوون.

قسەيەكم شك نەبرد، بۆم نووسى: كە لەكن نەنە عائيشەم كە بە ئەندازەى تۆ مېھرەبانە. لە ئاراميدا دەژىم و، لە باشترين قوتابخانەى شاردا دەرس دەخوينم. گوتم: كە زۆر تامەزرۆى ھاتنەوہى جوابى نامەتم و ويستم كە لە حال و وەزەى خۆى و جەمىلە و خوشكەكانم بۆ باس بكات.

دواى پويشتنى مام كەرىم، چل پۆژ تپپەرى. تا ئەو لە دايكەوہ ولامى بۆ ھينام. كاتيك لە قوتابخانە گەپامەوہ، نەنەعائيشە گوتم: وەرە كچم، ئەورۆ مام كەرىم نامەى بۆ ھيناويت. لە خۆشحاليان كتيبەكانم ھاويشتنە ئاسمان و ئەوانم لە ئاسماندا سپاردە دەست خوا و نامەى دايكم بوو و بۆى نووسى بووم.

سهلام کچی نازنینم ، نوری چاوانم . نورو به هانتی نامه کمت ، نورو پووناکی
 گه رایوه چاواز و دلم . چونکه لهو کاتهوهی که تو رؤیشتوی ، هم چاوانم
 که مبین بووز و هم نومیذ و ناواتی دلم بزربووه . نامه کمت به دهستم گمشت و
 چند سه عاتیک پیش نوهی بیکمهوه ، تنها بونم کرد و گریام . بلام نوجاره نوه
 فرمیسکانه به خاتری غم و په ژاره نه بووز ، بلام کو فرمیسکی شادی بووز .
 له دووریهوه بونی یوسفی و نبی خومم هست پی کرد .
 نامه کمت خویندموه و تیگیشتم که زور هولت داوه که باس له دلتهنگی و
 نارحه تر نه کیت . بلام مزدا یکم و له یه که به یه که وشه کانت دلتهنگی تو هست
 پی کرد . بلام گیانه کم توبه هیز به و ئیمانته به خودا هه بی . نوانه مالوه هه موویان
 زور باشن .

نامه‌ی دایکم، ئیراده‌ی لاوازی منی به‌هیزتر کرد و بۆ
به‌رده‌وامبوون له خویندن، گرجوگۆلتر بووم. پۆژانیکی باشم له‌لای
نه‌نه عائیشه ده‌گوزهراند، به‌لام بۆ چه‌نده‌مین جار دووباره قه‌ده‌ر
چاره‌نووسی شوومی منی به‌ره‌لا نه‌کرد.

نه‌یه‌یشت ئه‌و ئارامیه به‌رده‌وام بی. ئاسمان په‌رش و بلاو بوو،
هه‌وره‌په‌شه‌کان به‌ خیرایی حکومرانی ئاسمانیان به‌ده‌سته‌وه
گرت. ده‌نگه ده‌نگیکی ترسناکیان له ئاسماندا دروست کرد.

پیده‌چوو بیان‌هوی هه‌والی رووداویکی ناخۆش بدن.

له‌وانه‌یه ئه‌و پۆژه که‌سیک ئه‌و پوداوه ناخۆشه‌ی هه‌ست پی
نه‌کردی، به‌لام زۆر گران بۆ من ته‌واو بوو.

کاتیك له نێوان ده‌نگه ده‌نگی هه‌وره‌کان و بارینی لیژمه‌ی باران
دا خۆم گه‌یاند هه‌م‌هه‌و، دراوسێکانی نه‌نه عائیشه له‌وی بوون،
چونکه نه‌نه عائیشه‌ی میهره‌بانم چرکه‌کانی کۆتایی ژیا
تیده‌په‌راند. چومه‌سه‌ر سه‌ری و داوام لی کرد که به‌ته‌نها جیم
نه‌هیلا. گوتی: هاتیه‌وه کچم؟ زۆر ده‌میکه چاوه‌پوانتم و به

ئیشاره پئی گوتم که ئەو پریسکه یه ی که له سەر په نجه ره یه بۆی
ببه م.

گوته: هه ندی پاره و نامه ی دایکت که بۆسورپه ییای نووسیوه,
داوای لی کردم که ئەوت بۆ بدۆزمه وه.

هاورپی به گوته ی ئەو قسانه هه ناسه کانی نه نه عائیشه ته واو
بوون و به و ئارامیه ی که هاتبووه سەر دنیا, به هه مان ئارامی
چاوه کانی له سەر یه ک دانان و گیانی به خودا سپارد, به بی ئەوه ی
که که سیك نه نه عائیشه بناسیت, ته نها و به هه موو دهر د و
غه مه کانی له دنیا پۆیشت و دیسان له گه لّ دنیای ته نیایی و
غه ریبی و بی که سی ته نها مامه وه.

ته نها چه ند سه عاتیك دوا ی مه رگی نه نه عائیشه که به بی که سی
ته واو بوو و به یارمه تیی خه لکی ناوچه که بردمان بۆ گۆرستان و به
خاکمان سپارد.

سه ر و سیمای دوو پیاو دهر که وت و داواین لی کردم که له و مالّه
برۆم و چونکه ئەوان خاوه نی مالّه که بوون.

چاره يەكەم جگە لە پۈيشتەن نەبوو. بە ناچارى خۆم كۆكر دەو و
بەدواى چارنووسى ناديار دا، ئاوارەى شەقام و كۆلانەكانى شار
بووم.

لە تەواوى ئەو ماوەيەى كە وئىلّ و سەرگەردان، شەقام و
كۆلانەكانى شارم دەبېرىن، بەخترەشى داىكم، مردنى نەنە عائىشە
و پۆژە رەشەكانى خۆم تىدەپەرانند.

بە ئاوابوونى خۆر چومە ئەو ميوانخانەيەى كە يەكەم جار
لەگەل پۆستەم خان چووبووين.

دواى چەد پۆژ سەرگەردانى، كە نەمتوامى جيئەك بۆ مانەو
بدۆزمەو، كەوتمە بىرى خانمى بەپۆبەر و چوم بۆ لاي و
بەشيك لە ژيانى تايبەتيم بۆباس كرد.

منى برد بۆ مالى خۆى و تەنھا داى تىپەپىنى دوو پۆژ دەنگى
نارەزايى مېردەكەى بەرز بۆو. كە بۆچى كچىكى بى كەس و
كارى هيناو تە مال . بە ناچارى ئەو پەناگايەشم لە دەست دا.

بەلام خانمى بەپۆبەر خۆى لە نزيك مالى خويان ژوورىكى
بچووكى بۆ بە كرى گرتم و كەمىك كەل و پەلى پىدام. هەموو پۆژ
سەردانى دەكردم و خواردنى بۆ دەهيئام .

هر كاتيک كه له قوتابخانه دهگه پامه وه، سهره تا دهچووم بۆ
مالی نه نه عائیشه و تا ناوونيشانيك له پۆسته م خان و مام كه ريم
وهر بگرم، به لام كه س هه واليكي له وان نه بوو. دواي ئه وهی كه نا
ئوميڊ بووم له ديتنه وهی ئه وان، ويينه سوپه بيمام به دهسته وه
دهگرت و ئه وچار له جاده كان به دواي ئه ودا دهگه پام تا ئه وهی
كه هيچ نه بي ئه و بدۆزمه وه.

كه ئه و كارهش بي سوود بوو .

ئه و بپيارهش له په رله مان ده رچوو بوو كه ئاغايان هه موو
شتيكيان له دهست دابوو به هۆی ده رچوونی ئه و بپياره وه .
ئه و زه ويانهی كه له خه لكيان وه رگرتبوو به زۆری، دايننه وه
به خه لك. ناو و ناوبانگی ئاغايان چوو ه ژيیر گلی په شه وه .
ئيتر كه س مه جبوور نه بوو په نجی دهستی خۆی بدات به ئاغا،
يان بيگاری بۆ بكات.

ئيتر كه س له ئاغا نه ده ترسا، به لكو ئه وچار ئه وان بوون كه له
خه لك ده ترسان. هه رئه و ترسهش ببوو هۆی ئه وهی كه ئاغا كان
له ناوچه يه ی له ژيیر دهستی ده ولّه ت دابوو، پابكه ن.

هه تا خه لكي شاريش يادی ئه و پووداوه يان به باشی ده كرده وه .

ئو بەسەرھاتانە بوون، بوو بوونە ھۆی ئو ھەي كە پۆستەم
خانیش وەكو ئوانی تر بزر بی.

ھەر بە و ھۆكارە ئومیدیکم بۆ دیتنە ھەي پۆستەم خان نەبوو.
بەلام لە ھەمان كاتدا لە كوۆلان و شەقامدا بەدوای سوپەییادا
دەگەرام .

چەند مانگ بە و شیو ھەيە تیپەری، بەبی ئو ھەي كە لە و شارە
گەرەدا، پۆژانە ھیوا ھەيەم ھەبی. پارەكەي نەنە عانی شەش تەواو
ببوو.

خانمی مدیر پیشنیاری بۆ كردم كە لە مالى بابیدا ، كە یەككە
بوو سەرما ھەدارانی شار، بە ناو نیشانی خزمەتكار ئیش بەم . وە
لە و پێگە ھەو ھە پارە و ھەر بگرم . منیش بە خاتری بی پارەیی بە
تۆبزی بۆ كار چووم بۆ لای حاجی رەھیم، بابی خانمی بە پێو ھەبەر.
لە ھەمان پۆژە سەرەتاکان كە پیم نایە مالى، ھەستم بە باشی
نەكرد، چونكە خەلكی زۆر ھات و چۆیان بۆ مالى ئو دەكرد و
لەویش خراپتر، نیگا بی شەرمانەكەي حاجی رەھیم بوو.

له دیتنه که ی را دیار بوو که شتی لیم دهویت، ئه وهش منی ئازار
 دهدا. تا ئه وه بوو به تیپه پینی ته نها بیست پوژ ئه و قسانه ی که به
 چاوانی ده یکردن، هینانییه سهر زمان.

داوای لی کردم که له به رانبهر شه ویک پیکه وه بوون، پاره یه کی
 زۆرم پی دهدات. له بیستی ئه و قسه یه ی حاجی، که ته مه نی
 با پیرمی هه بوو، له شم که وته له رزه.

له کاتی کدا که له ترسان قسه م پی نه ده کرا، به بی ئه وه ی
 بگه ریمه وه پشتا و پشت له ماله که ی هاتمه ده ره وه و به دلکی
 شکا وه وه، که ده تگوت دنیا یان به سه ر مندا پوو خاندو وه، مالی
 حاجیم جی هیشت.

هه رچه نده هه و لم دا ری له فرمی سکه کانم بگرم و به نهینی
 بیان هیلمه وه، نه کرا و هه روه ک چۆن فرمی سکه کان ده هاتنه خوار
 ری مالی وه م گرت به ر.

ته واوی شه وه که بیرم له حاجی کرده وه، که ده یویست له
 ته نهایی و بی که سیم سوود وه رگری.

ئه و پوژه ئه وه نده ته نیا بووم که که سانکی وه کو حاجی ده یان
 ویست (هه تا بوچه ند شه ویکیش بی) چه ز و ئاره زو وه کانیا ن به

من خالی بکهنه وه . ئەگەر ئەو پۆژه دەستیك پاریزگاری لی کردبام, هیچ کەس نەیدەتوانی شتیکی ئاوا لە من چاوه پوان بکات. ئەگەر ئەو پۆژه بابم بە هەمان دەستی قەلشیوی لوقمەنانیکی جۆی پی دابام, من هەرگیز بە سکی برسییەوه سەرم لە ئامیزی نەدەگرت, ئەگەر بۆ تەنها جارێک هەستم بە دەستی سۆزی بابم کردبا, هەرگیز خۆم بە تەنیا و غەریب نەدەزانی .

ئەگەر بۆ جارێک بابم, بە ناوی (کچم !) بانگی دەکردم, هەرگیز ئاوارەیی شارەکان و سەرگەردانی شەقام و کۆلانیەکان نەدەبووم. ئەگەر مائیکی داری لە سەرویی کێوکانەوه بۆ دروست کردبام, هەرگیز نەدەچوومە سایەیی هیچ بیگانەیهک.

تا سپی دەیی بەرەبەیان, جوابم لەو ئەگەرانیە وێست, بەلام هیچ ولأمیکم لەوانەوه دەست نەکەوت.

برپارمدا: بە نەینیی لە مال و خانمی بەرپۆه بەر دوور کەومەوه, بەلام هەمان پۆژ, کاتیك لە قوتابخانە گەپامەوه, خانمی بەرپۆه بەر و بابی لەپیش دەرگا وەستا بوون.

بە گوتنی: (سەلام), خانمی بەرپۆه بەر بە زللهیهکی توند کە لە پووختاری دام, جوابی سەلامی دامەوه و گوتی: وەکو دایک

دهستم گرتی، سۆزم بۆ نواندی تا هست به غریبی نه که ی،
 ئه وه یه ولامی سۆزه کانم. سه لماندت که مندالیک گوندی بی دایک
 و باب و دزی.

شیاوی تۆ هه مان ئه و شیوینه یه که لیوه ی هاتوی، به لام
 خانمی به ریوه بهر بۆچی؟ مه گه ر چی بووه؟

به بی هستیه کی ته واوه وه گوتی: بۆچی دزیت له مالی بام
 کردوه؟ خیرا که برۆ پاره که بینه وه و دهنه شکایه تت لی ده که م.
 به سه رسوپمانه وه سه یری ئه وانم کرد و له به رانه ر ئه و تۆمه ته
 گه وره یه، جورئه تی پاریزگاریکردن له خۆم نه بوو.

ئه وان به دهنگه دنگ چوونه ژووره وه و دوا ی هه لپشتنی مال،
 هیچیان نه دۆزیه وه. به لام خانمی مدیر فرسه تی چه ند پۆژیکی پی
 دام، به دوا ی که وتم و گوتم: به خودا من دزیم نه کردوه وه.

به لام خانمی به ریوه بهر به بی ئه وه ی گوی بۆ قسه کانم بگری،
 به رده وام بوو له سه رزه نشت کردنم.

زۆر به خراپی تیکشکام، به شیوه یه که له پیکانمدا هیژیک بۆ
 پۆیشتن نه بوو. غم پوو خسارمی داپۆشی، غریبی و دلته نگه
 ته واوی بوونمی گرته وه و تۆمه تی دزی هستی جوانمی دراند و

دلای پاک و بچووکمی، نه تهنه جاریک، به لکو بو چه ندهمین جار بریندار کرد.

له ناوه پراستی هه وشه دا دانیشتم، تا ئه وه بوو ساحیبی ماله که له گه ل هاوسه ره که ی هاتنه لام و ئه وانیش هه مان کات منیان ده رکرد و میهر و خو شه ویستی بی کوتایان پیشکەش کردم.

به هه مان پوخساری ته ر و فرمیسکه وه و دهسته له رزۆکه کانم له قورگدا گرتبوو، بوئه وانشم پوون کرده وه که بی تاوانم. به لام ئه وان دووپاتیان کرده وه که هه مان پۆژ و هه مان کات له وی پرۆم. ساحیبی خانووه کهش وه ک بابی نا میهره بانم، منی به بی هیچ گوناھیک له وه وه سارده دا له مالی ده رکردم.

به دلایکی پر له غه م و گیانیک برینداره وه و کۆلایک خه فه ته وه له و ماله ش پۆیشتم و بو چه ندهمین جار ئاواره ی کۆلانه کانی شار بووم. بوئی خواردنه کانی که له کۆلانه کان بلاو بوو بوونه وه و بوئیان ده هات، ئازاریان ده دام و به توندی کاریگه رییان له سه ر برسیتییه که م داده نا.

به لام ده ردی برسیتی شتیکی ئاسایی بوو، چونکه نیوه ی ته مه نم له برسیتیدا تیپه پاندبوو.

ئو ھەوا سارد و بەستەلەكەش خوئی بە برینە ھەمیشەییە كانمدا دەکرد.

شە و گەیشتە جی و من بەردەوام بووم لە گەران بە كۆلانە كادا .
 مروۆقیكى زۆر بە تەنیشتمدا تیپەرین و بە ئاسانی دەكرا كە ئەو
 كۆلە پشتەى منى وەك خۆى لى كردوو، تى بگەى كە زۆر تەنیام،
 بەلام تەنھا كەسیكىش گرنگی بە من نەدا. بەلكو بە نیگای
 نەفرەت ئامیز بە تەنیشتمدا تیدەپەرین دەکرد.

خودا دروستكراوانى خۆى چەند سەیر دروست كردوونە، دلئىكى
 بە خەلكى گوند داو، كە بە خاترى سەگىكى برسى دلئان لى
 دەدات، بەلام دلئىكى بە خەلكى شار داو، كە نەك تەنھا بە
 غەریبەىەك، بەلكو دلئان بۆ پشیلەىەكیش ناكەوئتە لئدان.

ئەو پۆژە تیگەیشتم كە بۆچى دایكم دەىگوت: ئەگەر غەریبەىەك
 دەهات بۆ گوند، خەلكى وەك بردنەو، مىوان، كە باوهریان وابوو
 خۆشەویستى خودایە، بانگهئىشتى مالئان دەکرد .

لە كاتئىكدا كە ھەستىكى ئاوا پاك و بیگەرد لە نئوان
 شارنشیناندا زۆر كەم بوو.

پەنام بۆ خانوويەكى تىكدراو كە تەنھا سەقىي ھەبوو برد و شەو
لە ھەمان شوپىن مامەوھە و ھەوا زۆر سارد بوو. بارىنى بەفرىش كە
عەسر دەستى پى كىردبوو، بەردەوام بوو و خەيالەكانى كەم
رەنگتر دەكردم.

خۆم خستە گۆشەيەك و پرىسكەكانم بەسەر خۆمدا دان و لە بى
ھىوايى تەواودا، چاوەرپى ھاتنى سىپىدەي بەيانى بووم.
بە ھاتنى بەيانى، شتەكانم لەوى دانان و چووم بۆ قوتابخانە.
كارزان يەكەم كەس بوو كە ھۆكارى رەنگ زەردى و لاوازي منى
پرسى.

ئەو تەنھا كەس بوو كە لەو پۆژەدا و لەو حالە خراپەدا پەناي بۆ
ببەم.

چىرۆكى ئاوارەبوونى خۆم بۆ ئەويش باس كرد، كە چۆن
حاجى رەھىم تۆمەتى دزى داومەتە پال و سايىبى خانووەكە
دەرى كردم لە مال و شەوى پابردوو لە كۆلانەكانى شار بەسەرم
بردووه.

كارزان زور نارپه حەت بوو و فرميسكى زولالى بو به ختپه شىي من
پيشكەشى زهوى كرد و داواى ليكردم كه له گەلى بچم بو مالى
ئەوان.

ديسانيش به ناچارى په نام بو مالى بيگانە يەكى ديكه برد، به بى
ئەوى بزنام كارزان كييه و خيزانه كەيان چ جورە كەسانىكن. به لام
چوون بو مالى ئەوم به باشتر دەزانى لەوى كه له كولانه كان
بخەوم.

پيكه وه چووین بو هەمان خانوو كه شەوى رابردوو لەويدا
به سەرم بردبوو. به لام ئەسەريك له كەل و په له كانم نەبوو.
لەوانە يە ئە و خرتە و پرتە دەرويشيانەى من سووديان بو يە كيكي
له من بەدبە ختر هەبووبى. هەر لە بەر ئە و هۆيه بوو كه نارپه حەت
نەبووم لەوى كه شتە كانمیان بردوو.

كاتيك گەيشتینه مالى كارزان له و كولانه مامه وه و داوام لى كرد
كه سەرەتا چيرۆكه كه بو خيزانه كەيان بگيرپتە وه و ئەگەر ئەوان
رازى بوون، ئەوكات بچمە ژور.

چەند دەقه يەك له كولانه كه مامه وه تا بزنام ئايا ئەوان رازين
هيج نەبى بو چەند رۆژيك شوينيكى مانه وه به من بدن. ئەولاو
لاى كولانه كه دەپويشتم و به پيكانم كولانه كه م دەپيوار، تا

ئەو بوبو دايكى كارزان هاته دەرو گوتى: كچم ھەوا سارده وەرە
ژوورەو، بۆچى بەو ھەوا سارده ليرە وەستاوى؟
پووخسارى دايكى ژۆر ناسياو دياربوو و بۆ چەند ساتيک سەيرى
چاوانيم کرد و لىي ورد بوومەو ھەو كە بۆچى ئەو پووخسارە ئەو ەندە
ناسياو ە.

فكرم كردهو ھەو ئەوم لە كوئى ديتووه، تا ئەو بوبو بە گرتنى
دەستەكانم منى لە دنياى خەياللاوى ھينايە ھەر و پيکەو ھە چووينە
ژوور.

بۆنى شيو، بوو ھوى ئەو ھى كە ھەنگاوەكانم بۆ گەيشتن بە
خواردن توندتر بکەم.

چونكە دوو پۆژ بوو، ھيچم نەخواردبوو و ئەو خەيالانە بوون كە
سكى برسبييان ئارام دەكردەو ە.

برا گەورەكەى كارزان، لە گەل دايكى چاوپرپى ھاتنەو ھى كارزان
بوون تا لە قوتابخانە بگەرپتەو ھەو پيکەو ھە نان بخۆن.

بەو شيوازە غەريبانە ھى كە سەيرى خواردنەكەم دەكرد، تيم
گەياندن كە ژۆرم برسبيە.

ھەر ئەو نياگانە بوون كە وایان کرد من بانگھيشتى نان خواردن
بکەن.

بەبى ئەو ھى كە شەرمەزار بم يان ھەست بکەم كە كى لە
دەوروبەرە، ھيرشم كرده سەر خواردنەكە و دواى ماو ھى كە كاتيك
سەرم ھەلينا، ئەوان ھەموو سەيرى منيان دەكرد، بەلام

قسه يه كيان نه كرد و له بئى دهنگييه كى ماناداردا بهرده وام بووم له نان خواردن.

له كاتيكا كه غهرقى نان خواردن بووم، جار جار، چاوانى دايكى كارزان، منيان دهخسته بيركردنه وه.

دواى نانى نيوه پو، دايكى كارزان پرسيارى دايك و بابمى ليكردم.

هر ئه وهنده بوو كه ناوى دايكم هات ، تيگه ياشتم ئه و رووخساره زور له و وينه يه دهچى كه دايكم پيى دابووم. به خيږايى چووم كتيبه كانم پشكنين و وينه كه م به دهسته وه گرت.

جاريك سهيرى وينه كه و جاريك سهيرى دايكى كارزانم ده كرد، تا ئه وه بوو كارزان هوكارى ئه و كارهمى پرسى.

گوتم: سهيركه ئه و وينه يه زور له دايكت دهچى.

كاتيك وينه كه م به دايكى دا به شيويه كى سهير گوتى: به لام ئه و وينه يه له من ناچى. وينه ي كتيه ؟

گوتم: ئه وه وينه ي سوپه ييايه ، ماموستاى دايكمه .

به هينانى ناوى سوپه ييا و دايك و بام و گيږانه وه يه كه له يادگار ييه كانى ئه وان، فرميسكى دايك و براى كارزان هاتنه خوار. رووخسارى دايكى تيچوو.

تيگه ياشتم كه په يوه ندييه كه له نيوان ئه و وينه يه و ئه ودا هه يه .

ئه وه بوو، كه وتمه بيرى نامه و دهسته بندى كه سوپه ييا بو دايكمى كرپوو.

چووم لییان بگه پیم و گوتم: ئه وهش نامه ی دایکمه که بۆ
مامۆستا که ی نووسیوووه و ئه وهش دهستبهندی ئه وه .
پیی گوتم هر کاتی ک سورهبیام دیته وه ئه وه به و نیشانانه
دهتناسیته وه .

به په له دهستبهنده که ی له دهستم پفاند و داوا ی لی کردم
نامه که ی دایکمی بۆ بخوینمه وه .
دایکم نووسیوووی :

سه لام سورهبییا گیان ، مامۆستای فیداکاری ده و رانی مندالییم . خوژکه
دهمزانی نه و شتی که نه و پو ده مه وی له که لتی باس بکه م له کوپوه و چون
دهستی پی بکه م ! له به ره وه ی نه وه نده هه ست به شه ره زاری و
به دبه ختی ده که م ، که ده ترسم نه وه ره قه سپییانه به رگی نووسینی
به دبه خیتیبه کانم نه گرن .

نه و نامه ی ت به دولیکی پر له غه م و چاوانی به فرمیسک و کولیک
خه ف ت و ناره حه تیبه وه بو ده نووسم .

ئەو نامە لە كچى سايلاغە دەيە ، كە سىيگ كە چەند سال لە مەوبەر تۆ
مامۇستاي كچە كەى بووى .

لە كاتىگدا كە دايگ و بابىگى دەوڵە مەندم و ناوبانگدارم هەبوون ، بەلام تۆ
لە هەموو ئەوانە بۆم خۆشەويست تر بووى .

ئەگەر تانە و پۆ لە و دنيا بى پەحم و بە تال لە ميسەرە دا ماموم ، هەمووى
بە خاترى پەندو ئاموژگار بىهە كانى تۆو هەيە دوو هەميش لە بەر بوونى كچە كانم كە
خوای گەورە بە منى بە خشيون .

ئەو پۆ بە كيوگىگ لە غەم و ناپەحتى كچە كەم بە دەستى غەربىهە ك
پەوانەى خۆرئاوا كەردوو . پۆرئاوايەك كە بىجگە لە خودا و پاشان ئيوه كەسى
ديكە شك نابهەم لەوى .

بۆرژگار كەردنى لە ئيشكردن لە مالى ئاغاو دەردى بى باوكى و فەقىرى
ونە دارى ، ئەوم خستە دەسى شىئەرەو .

به هزاران نومید و نه و بی سوزییه ی که له پرنگه دا ده بیچیشری ، نه وم
به وانه ی شارکرد .

به لام چاوی نومیدم سه ره تا به ره حسی خودا و دووه م له ره حسی نیوه یه .
گوئیگتتان به ده ست ده سپییرم که به داخه وه له هه مان سه ره تای
پشکو تنی به و درکانه ی که ده وره یان گسرتبوو ، هه لئاوگیئر بوو و به و باوه ره ی
که به عه شقی پاکیم هه یه له به رانبه ریاندا وه ستایه وه و له ناونه چوو .
نه و گوئه ی که به دنیا یه ک غم و خفه ته وه له دنیا ی سه رسه وزی گونده وه
، ناروومه بو دنیا ی نه گونجاو و نارنگی شار .

به لام باوه رم وایه که نه وه نده سه ره زده بی تا ده گاته پوژوله به رانبه ره و
درکانه داخو راگر ده بییت .

هه مان نه و نیشانانم به کچه که مدا نارووه که خوٚت ده زانی چه نده
خوشنده ویستن .

هيوادارم ده سستی گه وهه روگه رم به خششی روحه كه م بگسری ووهك چوئن
 له رابردوودا ده سستی منت گرتبوو، هه مان كاريش بو كچه كه م بكه ی ،
 چونكه نه و هپچ كه سیکسی نییه ، ته نه او ته نه یه .

دایکی کارزان هاته پيش و توند منی له باوهش گرت و گوتی:
 كچم! راست هاتووی ، من مامۆستای دایكتم. بو چه ند ساتيك
 هه ستم كرد له خویشیان دلم له لیدان كه وتوووه .
 چوئن ده كرا به و ئاسانییه سوپه ییا بدۆزمه وه ؟ له وانیه خهون
 بی .

ئه و پۆژه تیگه یشتم كه له وانیه ئیتر به دبه ختییه كانم به كوئا
 هاتبن .

سوپه ییا به سهعات منی له باوهش دابوو و ماچی ده كردم . هه ر
 ده یویست باسی دایكمی بو بكه م .

کاتیک باسی ژیانی دایکم بۆ کرد, ئەو تەنها دەگریا. ئەوەندە سەرگەرمی قسەو باسکردنی پابردوو و بەدبەختی دایکم بووین کە نەمەنزانی سەعات چواری بەرەبەیانە.

تەواوی ئەو شەو سۆپه‌ییا لە جوانی و خۆشییەکانی دایکمی باس کرد, منیش لە بەدبەختی و چارەپەشیەکانی.

هەرچەندە ئەو یادگاریانە ی کە سۆپه‌ییا لە دەورانی گەنجی دایکمی باس دەکردن, شادی و ئومێدی بەدل دەدایەو, بەلام من بە باسکردنی تەواوی یادگاریەکانی دایکم و بابم هەموو شادی و خۆشییەکانم کپ دەکردنەو.

ئەو باسی خەندەکانی دایکمی دەکرد, کە هەرگیز گریان نەهاتۆتە سەر چاوانی. بەلام من باسی ئەو یادگاریانەم کرد کە هەرگیز پیکەنین میوانی ئەو لێو و شکانە ی دایکم نەبوو و فرمیسک لە چاوانی نەپراون.

ئەو باسی خەزمەتکارانی دایکمی دەکرد, بەلام من باسی خەزمەتی دایکم دەکرد لە مالان دا. ئەو باسی دەستپەنجینی و وینە جوانەکانی دەکرد, بەلام من باسی دەستە قەلشیوکانم دەکرد کە سەهۆلەکانی دەشکاندن و جلی خەلکی دەشردن.

ئەو باسی خواردنە خوۆشەکانی دایکمی دەکرد و باسی سیسەمی دەکرد، بەلام من باسی پەنیری بۆگەن و نانی وشک و حەسیری سادە و ئەو تەلیسە پڕ لە کایەم دەکرد کە لەجیاتی ئەوەی لەبن خۆی پابخا، لەبن سەری دادەنا دەکرد.

ئەو باسی عەبدولخالقی بەهێز و باسی عەزیزی میسیری دەکرد، من باسی باوکی نامیهرەبان و زوولەیحای دلکشاووم دەکرد.

ئەو باسی عەشقی دەکرد، من باسی جیابوونەوه. ئەو باسی غیرەتی دەکرد، من باسی بیّ غیرەتی. ئەو باسی وەفا و بەلئینی دەکرد، من لە بیّ بەلئینی و بیّ وەفایی دەدوام. ئەو باسی بابمی دەکرد، من باسی هەتیوی. ئەو باسی ناو و ناویانگی دەکرد، منیش بیّ ناوینیشانی. ئەو باسی سەرۆتی دەکرد، من باسی هەژاری و نەبوونی.

تا بەیانی قسەمان کردن، بەلام لە هیچ جێیەک شتێکمان هاوبەش نەبوو، لە ژێانی دایکمدا و ئەو پۆژە پەیم بەو پاستییە برد کە ژێانی گەنجی دایکم و پیری ئەو دوو خەتە کە هەرگیز بەیەک ناگەن.

کاتیك له گهلّ سورپهیا باسی نه نه عائیشه م کرد، له و کاته دا گوتی: که ئه و ژنه میهره بانه نه نکى تویه. زۆر بیرم له وه کرده وه که بۆچی نه نه عائیشه من دهناسی به لام پیی نه گوتوم که ئه و نه نکمه.

لیره بوو که تیگه یشتم هر کاتیك باسی دایکم ده کرد، ئه و دهستی ده کرد به گریان و جار جار چاره چاوانمی ماچ ده کردن و دهیگوت: ئه و چاوانه زۆر له چاوانی کچه که م ده چن، که چه ند ساله کۆچی کردوه.

چه ند جار پرسپاری مردنی کچه که یم لیّ ده کرد، به لام ئه و ولّامی نه ده دایه وه. ئه و رۆژه تیگه یشتم که مه بهستی دایکم بووه، که پاکردنی له مالّ بووه ته هۆی ئاواره بوونی نه نکم له تهخت و تاجی پاشایی.

سورپهیا گوتی: تا ئه و شوینهی که من ئاگادارم، دواى پاکردنی دایکت، ته وای ئه و که سانهی که له مالدا بوون سزای داوون. هه تا چه ند سالّ به دواى مندا گه راوه، چونکه منی به تاوانباری سه ره کی ده زانی. سماعیلاغا، برپاری کوشتنی دایکت ده دات، به هۆی ئه وهی هه مووان ده یانزانی که ئه و برپاره ی ئاغا بیدات جیبه جیّ

ده كرىت، هه مان شهو، كوپه بچووكه كهى ئەو له مال دەدزىت و بۆ شارى دىنى. هېچ كهس نهىتوانى سۆراغىكى نهكت بدۆزىته وه و ئەوه كوپه بچووكه كهى بوو كه به دزى ئاغا و دارو دهسته كهى چاودىرىي دايكى ده كرد.

كاتىك چىرۆكى رۆسته م خانم بۆ باس كرد، گوتى: ئەوئيش ناوى رۆسته م خان نىيه، به لكو ئەحمەد خانە، خالى بچووكته. دواتر پوون بۆوه كه ئەو كهسه نه ناسياوهى له سالىدا سى چوار جار پارەى بۆ دەناردىن خالم، ئەحمەد خان بووه.

لهو چاره نووسه سهير و غهريبه، ميهره بانىيه كانى خالم سهرم سوپما بوو. كه كوپه ئاغا بوو، حهيران مابووم!

چەند پۆژ دواتر سوپه بيا (كاروان)ى كوپه گه ورهى نارده گوند به دواى دايكمدا. تاكو ئەوان له گه ل خوى بۆ شار بىنى.

كاروان دواى دوو ههفته گه رايه وه و گوتى: به قسهى خهلكى گوند، داكم و جهميله چەند پۆژ له مه و بهر له گوند رۆيشتون.

ئىتر ئاغا لهو نىوانه دا نه بوو كه كه نهيه لىت دايكم يان هه كه سىكى ديكه بىن بۆ شار، يان بۆ شوينىكى ديكه برۆن.

چونکه تا ئاغا دسه لاتی هه بوو، (هه تا له گوندیش) هیچ کهس بۆی نه بوو بپروت، چونکه هه موو خه لکی قه رزار و کرێکار بوون و تا قه رزیان نه دابایه وه نه یان ده توانی له گوند بپۆن .

سوپه ییا به لیتی دا که بۆ خۆی به دواى دایکدا ده گه پیت و ئه و ده بینیته وه . دایکم حه قی بوو که زۆری لیم ده کرد که سوپه ییا ببینمه وه . چونکه ئه و مرقیکی زۆر باش بوو . به لام چاره نووسیش زۆر له گه ل ئه و میهره بان نه بوو . دواى ئه وه ی که له مالى ئیسماعیل ئاغا ده پروت و ده چیته وه شار، هاوسه رگیری ده کات و دواى سیّ سالّ هاوبه شیى ژیان، ده بیته خاوه نی دوو مندال . به لام به تیپه پینی پینچ سالّ پروناکی مالى ئه ویش ده کوژیته وه . هاوسه ره که ی که له سه رمایه داران و یه کیک له گه وره پیاوانی شار بوو، به شیوه یه کی نادیار ده کوژیت و به بی ئه وه ی که کهس بزانی بۆچ هۆیه ک کوژاوه ؟

ته نیا پشت به گه وره کردنی منداله کانی ده به ستیت . هه ردوو منداله کانی له ئه وپه یری خو شبه ختی به رده وام ده بن له خویندن .

بههوى ئه وهى كه مانگيک تپه پييو به سهر هاتنى دايكمدا,
به لام ئيمه هيشتا نه وانمان نه ديتبووه. بو ديتنه وهى چرکه مان
ده ژماردن.

دايكي ئازيزم! به پاستى پهم به وه بردووه كه نه گهر توم هه بي
ده توانم به جوانى دهر به رم ببينم. ده توانم هه موو نه و شتانه
ببينم كه خودا به مروقى به خشيوه, ده توانم هه ست به هه موو نه و
شته جوانانه بکه م كه خويان وهك تو دهنوينن, كه له جوانيدا
شيويهان له تو ده چي. كه واتا نهى دايكي ئازيزم,
تو وهكو گرنگترين كه س, هه موو كات له خه لوه تي بچووكى مندا
بوونت هه يه.

من چاوه پيم كه بيى و ئاراميم بو خه لوه ت بگه پينيته وه.
هه موو پوژ بير له وه ده كه مه وه كه كه ي بييت و پييت بگه مه وه, تا
جاريكى ديكه له باوه شى گه رمى تودا ئارام بگرم.
به لي دايكي ئازيزم, ته واوى خه لكي دنيا له من تورهن. نه ورو
ته واوى دهرگاكان به رووى خوودا به داخراوى ده بينم و له
شوينيكي گه وردها په له قازمه مه.
روحي ئازاردرام ته سليمي نا ئوميديه كان نابي.

شه و پوژ غه ميكي گه وره دل و روحم نازار ده دات. ته واوي به هوي نهويه كه به كيلومه تر له تو دوورم. هه موو پوژ هه نكاوي ناوا بووني خوړ له نزيك په نجه ره ي ژووره كه مدا داده نيشم و نه ژنوي غه له باوهش ده گرم و غه م به ميواني دلي بريندار بووم بانگه يشت ده كه م .

شتيک له ناخدا قورسايي دروست ده کات, هه ست ده كه م خه مي خه لکی كه وتوته گيانم و روحي تايبه تيم نازار ده دات. نه و ههسته له مندالييه وه له گه لم بووه و سات و ناسات دل م ده گري غه م ده كه ويته بهر گيانم.

پوژيک كه له قوتابخانه له گه ل کارزان ده گه پاي نه وه, پوسته م خانم ديت و بانگم کرد و له کاتيکدا بو لای نه و ده چووم, خو م هاويشته باوهشي. نه و به هه يه جانه وه مني له باوهش گرت و ماچي کردم و گوتي: کچم! بو کوي پويشتي؟ من ده ميکه به دواي تودا ده گه پيم . گوتم : خاله !! قسه که ي پي بریم و بروکاني تيکدا و گوتي : بوچي پيت گوتم: خاله؟ گوتم مه گه رتو خالي من ني؟ ئيستا له گه لم وهره تا هه موو شتيکت بو باس بکه م. کاتيک گه يشته مال و خالم سورپه ييای ديت, زور سه ري سورپا و گوتم:

خاله ئه وه مامۆستای دایکمه . دواى مردنى نه نه عائیشه لای ئه وانه
ژيان به سهر ده به م و سورپه بیا هه موو شتیکی بۆ باس کردم .
کاتیك خالم زانی هه موو راستیه کانم زانیوه , دووباره باوه شی
کرده وه و به ته وای بوونیه وه له باوه شی گرتم . وه پیکه وه بۆ
ئه و چاره نووسه عه جیب و غه ربیه گریاین .

خالم کاتیك زانی که دایکم هاتوو ه بۆ شار , ئه ویش چوو به دواى
دایکمه . سالیك له هاتنی من بۆ شار به ته وای خو شی و
ناخو شیه کانییه وه تیپه پری , له وه ی که دایکم مانگیك بوو هاتبووه
شار , زۆر نیگه ران بووم .

پۆژیك زه نگی مالى سورپه بیا لی درا . هه ر ئه وه بوو که ده رگا
کرایه وه , کاروان به په له هاته ژوور و گوتی : ئه وانم دیتوونه وه . ئه و
ناونیشانانه ی که باسی کردن دیاربوو که خو یانن . داوام له
سورپه بیا و خالم کرد هه رچی زوو یه بچین بۆ ئه و ی .

دلّم له سینهدا ئارام و قه راری نه بوو . ئه وه نده خو شحال بووم که
سه رتاپام ده له رزی .

دایکم و جه میله , له ئاقاریکی شار , نزیکى زبڵدانیک به ته خته و
به تانی , په ناگایه کیان بۆ خو یان دروست کردبوو .

کاتیک زیور و فریشته م له نزیك زبَلدانه کان دیت، فرمیسک له چاوانی ههموان هاتنه خوار. خالم داوای لیّ کردم که پیش ههموان بچم. هر ئه وه بوو که چند ههنگاوئیک نزیکی ئه وان بوومه وه، زیور منی دیت و هاواری ژنانه ی کرد و گوتی: دایکه وهره کازیوه لیّره یه.

دایکم و جه میله له و ماله بیّ سه قفه هاتنه دهر و تا چاویان به من که وت به پیخواسی بوّ لام هاتن. هر ئه وه ی که دایکم لیّم نزیك بوّوه و سوریه ییا و ئه حمهد خانی دیت، له جییّ خوئی پره ق بوو. داوای ماوه یه که سه پیری ئیمه ی کرد و به سه ر ئه ژنۆکانی که وت ه سه ر زهوی و دهسته کانی بوّ لای ئاسمان به رز کردنه وه و هه زار جار شوکری خودای کرد و گریا.

ئه وه نده به جوانی قسه ی له گه لّ خوی خوئی ده کرد که که س جورئه تی ئه وه ی نه بوو ئه و راز و نیازه تیّک بدات. به هه رحالّ خالم جورئه تی په یدا کرد و له دایکم نزیك بوّوه و دهسته کانی ئهوی گرتن و به رزی کردنه وه. بوّ قهره بوو کردنه وه ی ته واوی ئه و ساتانه ی که لیّک دوور بوون، یه کترین له باوه ش گرت.

ئەو شەو شەوئىكى جوان بوور، شەوئىك كە ئىتر ئاسمان دلگير
 نەبوو و لە خۆشحالئيان بە خىرايى فرمىسكەكانى بەر زەويى وشك
 دەكەوتن.

ئەستىرەكانىش وەكو من شادن و لە خۆشيان ناچنەو
 مالاكانيان . ئىستا من لە ژىر باران چاوپرېم دواى چەند سالىك
 خۆشىيەكانم لەگەل تەواوى بىچارەكان لە زەويدا دابەش بكم.
 شەو، ئاسمان ئاھەنگى لايلاى بۆ دەكردم، تا دواى چەندەھا
 ماوہ خەويكى خۆش چاوانم بگرى.

بەلئى ئەمشەو ئاسمان وەكو من لە شادى دايە و دەيەوي
 شادىيەكانى لەگەل ھەمووان و ھەتا گولەكانى ھەوشەمان دابەش
 بكات.

ئاسمان دەيەوي بيسەلمىنى، ئەوہى كە دەيەوي دەيكات.
 ئەوشەو پەنجەرەكانىش، كە ھەستىيان بە تەمەنىك لە غەم و
 ئازار و پەژارەكانى من دەكرد، لە خۆشىيى ئاسمان بەدەر نەبوون و
 ئاسمان لەم شەوہ جوانەدا بە فرمىسكەكانى ئەوانى ماچ كرد.
 ئەمشەو زەويش وەك من لە تەمەنىك ئاسايش دايە.

ئەمشەو زەوی تیگەیشت که من مافی ئەوم له ئاسمان
وەرگرتەوه “ ئەو مافەى که بیست ساڵە ئاسمان درێغى لى
دەکات.

ئەمشەو شەوى فرینە و من وەك کۆتریکی بالگرتوو بەرەو
ئاسمان فریم.

له نێوان ئەو هەموو شادییانهى که له مالداهەمان بوون، بۆ
ساتیک که وتمەوه بیری بابم و هەستم به نەبوونی ئەو کرد و
دووبارە پرسیارم له دایکم کرد. هەر ئەوەندە که ناوی عەبدو
لخالق هات، بى دەنگییهکی ترسناک ماله‌وهیدا گرت و
فرمیسه‌کانی دایکم که ده‌که‌وتنه سەر تابلۆکه، بى دەنگیان
شکاند.

خالم گوتى: ئیتر کهس بۆى نییه ناوی ئەو بینى. دایکم قسه‌ى
پى بپى و گوتى: ئیتر پیویست ناکا بیر له تۆله‌ى عەبدولخالق
بکه‌یه‌وه. گله‌ییم له دایکم کرد که بۆچى هیشتا پارێزگارى لى
دەکات.

دايكم دهستی به سهری زيوردا هيئا و گوتی: به لام کچم دواي مردن باشتريين کار بو نارامي پوحي ئەو، دووعاکردن و ليخوشبوونيه تي و به دهنگيکي بهرز بهردهوام بوو له گريان .

هه موو سهيري زاري دايکمان ده کرد که چ شتيک به سهر باوکمدا هاتوو. دواي ماوهيه که گريان مه جالي به دايکما هه ناسه هه لمژي، گوتی: هه مان پوژ که عه باس ناغا کازيوه ي دوړاند، ته و اوي خه لکی گوند سه رزه نشتي عه بدولخالقيان کرد و به پياويکي بي غيرت سه يريان ده کرد.

به شيويه که بابت نه يده تواني هه ناسه بدات.

تا ئەوه بوو پوژيک بابت له هه وشه ي ناغادا له پشته وه ته قه ي له عه باس کرد و ئەوي کوشت. هه مان کات دار و دهسته ي عه باس بابتيان کوشته وه.

جه نازه ي عه باس به شيويه کي ريک به خاک سپيڊرا. به لام جه نازه ي عه بدولخالق له ناوه پاستي گوند فريڊرا، تا ببیته خواردني سه گه کان و ههروه ها ده رسيکيش بي بو خه لکی گوند.

چه ند پوژيک جه نازه ي عه بدولخالق له ناوه پاستي گوند مایه وه، تا ئەوه بوو شه ويک له گه ل عه بدولکريم و جه ميله لاشه که يمان دزي

و له كاتيكا كه نيوهى لاشهى ئازهلان خواردبوويان، دواى شوشتن، لاشهكهيمان دفن كرد، به شيويهك كه ئاغا پيى نه زانى. ئه وشه وه زوريان به خاترى ئه وه مو له خو بورده ييهى رابردوى دايكم گله بيان لى كرد.

به لام ده تگوت دايكم هيچ سه رزه نشتيكى گوى لى نيه، چونكه عاشق بوو و عه شقيكى پاكي له ريشه دا بنياد نابوو و تا كاتيكا زيندوو بوو، ئه وه عه شقهى له ده رووندا به زيندوىي هيشته وه.

خالم له و نزيكانهى مالى سورهييا مالى بو كرپن. هر به و شيويهى كه به لىنى دابوو، ئه و شتانهى كه له رابردودا به سه رماندا هاتوو، قه ره بووى كردنه وه.

وهك برايهك بوو بو جه ميله و دايكم و بوئيمهى مندالانىش، باوكيكي ميهره بان.

به هوى ئه وهى كه ئيسماعيل ئاغا له كار كه وتبوو، به لام هيشتاش له و ده ترسا و ته واوى ئه و كارانهى به دزى ئه و ده كرد.

رؤزانى خو شمان له دراوسىيى له گه ل سورهييا دا تپه ر كرد و له و كاتدا ئه و نه ده له گه ل كارزان ليك نزيك ببوينه وه، كه هاوده ردى يه كتر بووين. دواى ئه وهى كه ئه حمه دخان له بابى دنيا بوو، كه

ناتوانى كارهكەى بكار، بۆ ھەميشە ھاتە شار و بە ھۆى ئەوھى تەمەنى 45 سال بۆ، بەلام ھىشتا ھاوسەرگىرى نەكردبۆ.

ھەر لەبەر ئەو ھۆيە بۆو كە داىكم داخووزى سوپەيىيى بۆ ئەحمەدخان كورد و داواى ھاوسەرگىرى لى كورد، بەقسەى خۆى بەو كارەى جۆرىك بۆو لە قەرەبۆو كوردنەوھى ئەو كارانەى رابردوو. چونكە ئەو بەھۆى ئەوھى دەيزانى من و عەبدولخالق بە كویدا پامان كرددووه و بۆ كوئى چووین، بەلام ئەو قسەى نەكرد و يارمەتیشى داین. ھەر بەو ھۆيەش بۆو داىكم بە پازىكردنى كاروان و كارزان، ئەحمەد خان ھاوسەرگىرى لەگەل سوپەيىيا كورد .

حەوت سال لە باشتىرین حالدا گوزەرا و من و كارزان بۆ ھاتنەوھى ئەنجامى كىكۆر¹ چركەمان دەژماردن. كاتىك ئەنجام راگەيەنرا ھەردووكمان لە زانكۆى زانستى پزىشكى تاران وەرگىرا بۆوین.

¹ كىكۆر : ئە ئىران كىكۆر دوو سال خويندە پىش زانكۆ يان پەيمانگايە ، زياتر ئەو خويندە بۆ ئەو قوتابىيانەيە كە شارەزايى پەيدا دەكەن ئە زانكۆ ، واتا وەك خۇنامادەكردنىكە .

دهتگوت ئەوجار چاره نووس پوويه كى خوشى به ئيمه نيشان
داوه و دواى تىپه پىنى رپوره سمه كى كه بۆ ئه و بابته
ئاماده كرابوو. بۆ تاران رۆيشتين.

ئەوئەندە خوشحال بووين كه له سەر هه وره كان دانىشتوين و بىرى
سەرى زهوى ده كه ين.

سى سال له ده ورانى زانكۆم به باشى تىپه پى. ئىتر دهردى
برسىتى و دهردى ته نيايى و بيكه سى ئازارى نه ده داين, ئىتر له
نان جۆ خه به ريك نه بوو و له حەسىرى ساده ش هەمان شيوه .

له كارزانيشدا گۆرپانكارى دروست ببوو و منيش گۆرپانى هەلس و
كه وتى كارزانم به باشى هەست پى ده كرد.

ئيمه ليك نزيك بووين, باش يه كترمان دهناسى و به هەستى
يه كترئا شنا ببووين. به شيوه يه كه نه ينى له نيوانماندا نه بوو .

ورده ورده كارزان باسى عەشقى ده كرد. له باره ي هاوسه رگىرى
و خوشبه ختى قسه ي كرد.

به هەلس و كه وته كانى, واى نيشان دها كه عاشقم بووه و
هه موو كات چاوه رپى فرسه تيك بوو كه نه ينى دلى بدركىنى.

جار جار به و ياداشتانه‌ی که له کتیبه‌کانم ده‌ینووسی و زۆر کات به و قسانه‌ی که ده‌یکردن، ده‌یویست من تیبگه‌یه‌نیت له هه‌ستی خۆی .

به‌لام ئەوه‌نده به‌پێز و به‌ئهدب بوو، شه‌رمی ده‌کرد و نه‌یده‌توانی قسه‌ی دل‌ی بل‌ی.

بی‌ده‌نگی نه‌که‌م، چونکه به‌هه‌مان شیوه که ئەو منی خۆش ده‌ویست، منیش هۆگری ئەو بووبووم. به‌لام من ئەو خاله‌ی که له‌سه‌رم بوو، کارم پێ‌ده‌کرد، چونکه ناوی بیوه‌ژنیی که به ناو‌نیشانی یادگاریی له چاره‌نووسی شووم و هاوسه‌رگیری به‌زۆری له‌سه‌ر من بوو، جورئەتی ئەوهم نه‌ده‌کرد که دنیای شیرینی ئەو تیک‌بده‌م. من ژنیک‌بووم و ئەو گه‌نجیکی تازه پیگه‌یشتوو، هه‌رچه‌نده کارزان ئەوه‌ی ده‌زانی، به‌لام من پازی نه‌بووم، به ناو‌نیشانی بیوه‌ژنیک‌بچمه ناو‌ژیانی ئەوه‌وه .

زۆرینه‌ی کاته‌کان، له نزیک ده‌ستنوو سه‌کان و قسه‌کانی به‌بی‌هیچ هه‌ستیکی تیده‌په‌ریم.

دهتگوت نه هیچ شتیکم خویندووہ نه هیچ شتیکم نووسیوه .
به لّام ئه و له سهر ئه و سه بره ی من نه وه ستا و زوو هاته سه ری و
رۆژیک هاته داخیلی و داوای لی کردم پیاسه یه ک له ناو شار بکه یین .
دوای چه ند سه عاتیك له گه ران له شه قامه کانی تاران, به بی هیچ
پیشه کییه ک گوتی: کازیوه هاوسه رگیریم له گه ل ده که ی ؟

زۆر به و قسه یه ی خو شحال بووم, به لّام به سه ر خو م نه هیئا . من
پیم وابوو, ئه و که میك به ساده یی به و باسانه دا تیده په ری و ئه و
خو شه ویستییه ی که به ران به ر به من له دلّی دا بوو, نه یده هیشت
باش بیر له و بابه ته بکاته وه .

گوتم: بیر له پیشنیاره که ت ده که مه وه . چه ندین جار له و
باره یه وه قسه م کرد, که ئه و له و بریاره بکشینه وه , هه زار به هانه م
بو هیئا یه وه , به لّام ئه و عاشقیکی راسته قینه بوو . به هانه کانی منی
قبول نه ده کردن . له کاتی کدا که من رقم له وشه ی عه شق ده بووه .
چونکه دایکم قوربانیه ی عه شق بوو, به لّام عه شقی کارزان, وه ک
تافگه ی ئاو بباریت به سه ر ئاگردا, وابوو و ناخمی کردبووه
خۆ له میش .

خۆم گرفتارى به لای ويرانكهرى عهشق دیت و وهك و
بالئه دهیهك خرامه ناوقه فهس.

داوی تیپه پینی سالیك له باسه كان, له كۆتایی دا به لینی
عه شقمان دا. كارزان داوی لی ده كردم كه پئی پی بدهم, تا دلی
له سینهی دهریینی و بیخاته بهر پیکانم.

داوام له خودا ده كرد هیژیکم پی ببه خشی, تاكو ته نها بو ئه و
بژیم . ههردووكمان ته مه نناي چاره نووسمان ده كرد. كه بهیلى بو
هه میشه یه كترمان خوش بوئ و جیا بوونه وه مان كاتیك بی كه له
دنیا رۆیشتووین.

هه ر پۆژیک كه تیده په پی, عهشق له ناخماندا توندتر و
ریشه دارتر ده بوو. ئه وه نده كارزانم خوشده ویست, كه هه موو پۆژ
بو ئه و له خوناوی په ره ی گول ده گه رام.

له هه موو شوینیك گویم له دهنگی ده بوو, به شه وقه وه به ره و
رووی ده رۆیشتم. ئه و منی پراو پر كرد بوو له هه ست و
خۆشه ویستی . وای لی ده كردم هاوار بکه م و به هه موو كه س بلیم
كه عاشقی ئه وم . عه شقی وه كو پووناکی مۆم بوو. مۆمیکی تهاوه
كه له دلی شه واندا ده سووتا.

حهوت سال له خویندنی زانکۆ تیپه‌پی، له کاتی‌کدا ماوه‌یه‌کی زۆر بوو، پیکه‌وه به‌لیننی هاوسه‌رگیریمان دابوو و ئه‌وه‌نده خۆشه‌ویستیمان پێشکەشی یه‌کتر ده‌کرد، که نه‌ ئه‌وه‌ستی بی باوکی ده‌کرد و نه‌ منیش ئه‌وه‌نده.

پیکه‌وه هه‌ستمان به‌ خۆشه‌ویستی ده‌کرد، که نه‌ ده‌کرا ئه‌وجار گله‌یی له چاره‌نووس بکه‌ی.

هه‌روه‌ها هه‌ردوو‌کمان، (زیاتر من) ده‌ورانی منالیم پڕ له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ تیپه‌پاندبوو. به‌لام ئه‌وجار بو‌ئه‌وه‌ هه‌موو خۆشبه‌ختیانه شوکرانه‌ی خودامان کرد.

تیگه‌یشتین که به‌پاستی ژیان وه‌کو سکه‌که دوو پرووی هه‌یه، باوه‌ڕم نه‌ده‌کرد که من ده‌توانم پرووی دووهم ببینم. ته‌واوی ده‌رگا‌کانی خۆشبه‌ختیم، به‌پرووی خۆمدا به‌ کراوه‌یی ده‌بینی. ئیتر کاتی له‌بیرکردنی ده‌ورانی نه‌فره‌تباری ژیانم بوو.

عه‌شقی کارزان، به‌ شیوه‌یه‌که‌ پێشه‌ی له‌ دلامدا ده‌رکردبوو. که ته‌واوی غه‌م و په‌ژاره‌کانمی له‌بیر بردبو‌وه‌ و به‌ خۆشیه‌کان ئاشنا ببوو.

ئەو ھەندە مەست و شىت بېووم بۆ عەشقى ئەو، كە دەتگوت
لەگەل تەواوى دنيادا بېگانەم.

لەو ھەموو خۆشپەشە شەو تا بەرەبەيان خەو نەكەوتە سەر
چاوانم و بۆ ئەو عەشقه گەرەپە بە چاوانى تەپ سوجدەم دەبرد.
دواى تەواوکردنى زانكۆ، گەرەپەنەو ھەشەرەكەمان و چاوپەپى
گەرەپەنەو ھەشەرەكەمان بووين. ھەردووكمان توانىبوومان بە
دەرەجەى بەرز زانكۆ تەواو بکەين.

دواى ماوھەپەكى كەم، شەويك خالم نامەى نارد كە بۆنان
خواردنى ئىوارە و بەمەبستى كاريكى خىر، دىن بۆ مالى ئىمە.
لە خۆشحالپيان خەريك بوو بال بگرم. بەخۆم گوت: ھەتمين
ئەوان ھەستيان بە عەشقى ئىمە كىرەو و دەيانەوى ئاھەنگى
ھاوسەریمان بۆ بکەن. وە ھەم ئاھەنگى دەرچوونى زانكۆ.

دەمويست ھەرچى زوويە پۆژ تەواو بى، سەرھەى ئىوارە پابخرى.
لەگەل كارزان، ئەو ھەندە خۆشحال بووين، كە ھەزمان دەكرد
ھەرچى زوويە نانى ئىوارە تىپەرى. لە كۆتايىدا، ئەو كاتەش بە
كۆتاهات. خالم باسەكەى كىرەو، بەشىپەھەكى باوھەپنەكراو
داواى خوازبىنى زيوھەرى بۆكارزان لە داىكم كىر.

دلم كه وته له رزه , نزيك بوو فرميسك له چاوانم بيته خوار.
ههستيكي سه رسورپهينه ر ناخمي داگير كرد. كاتيک دايكم به
ره زامه ندييه كي ته واو ئه و هاوسه رگيريه ي قبول كرد, نه مده زاني
چي بكم . به ناچاري و به نارپه حه تي, هاناي دلم بو خودا برد.
وه له ده رگاي ئه ودا نالاندم. خوايه گيان! تو بو خوت ده زاني
كه هه ناسه ي سارد, هه موو كات ده سپيكر دنيكه بو
نارپه حه تيبه كاني عاشقيكي راستگ.

بو خوت ده زاني (ئه ي ته نها چاره سه ري شيفاي نه خوش) , بو
برينه كاني عاشقيكي ماندوييتينه ناس به رپه حم به و به تو ده ليم:
بوچي؟ ئه وه چ چاره نووسيك بوو كه بووم نووسرا كه ئاوا ئه وت به
ميواني دلم هيئاوه و كام گونا ه ئه وي ئاوا له سينه ي سوتاومدا دانا
. ئيلاهي بلي: من كه ده ميكه دلم به خه ياله كاني شيريني ئه و
خوش كردوو, له مه به دوا چون ژيان ببه مه سه ر؟

خوايه گيان! پيم بلي, تا چ كاتيک له نه بووني ئه و فرميسك
بريژم. بوچي ده بي چاوه رپي بكم وه كو مؤميك له نزيكي دلتيكي
وهك به ردداسوتي. خوايه گيان! بو خوت ده زاني چه ندهم
خوشده وي و چهندان جار به خاتري ميهره بانيبه كاني ئه و,

فرمیسی گهرم به پرومه ته کاندا هاتوته خوار. تو دهرانی چهنده
پیویستم به بوونی ئه وههیه. بوونی من له نزیك ئه و مانا
ده به خشی، بهرده و امی ژیانی من، به بی ئه و بی مانایه .

دلشکاوانه له دهرگات ده پارپیمه وه. که ئه و شه و چ موعجیزه یه که
رووبات و هه موو شتیك بگه ریته وه بو چهند سهعات له مه و بهر.
به لام ناله کانی ئه و کاته ی من بی سوود بوون.

دایکم پرووی له زیوه کرد و پیی گوت: کچم تو پارزی ؟

مه گهر ده کرا له به ران بهر کارزانیك که وه ک فریشته میهره بان
بوو، نارازی بیته؟ حهزم ده کرد بللی نه خیر، به لام نا، ئه و له و
کاته دا گوتی: به للی و به بی ئه وه ی رای کارزان وه ربگری، گوتی :
به للی و هه موو شتیکیان ته واو کرد.

هه موو شتیك وه ک خیرایی باو باران ته واو بوو.

له سه رسورماوییان زمانم گرابوو. عاره قی ساردی، سه رایای
گرتم . کارزانیش وه کو من تیكچوو بوو.

دهنگی دللی میهره بانی ده بیسترا. سهیری چاوام کرد، تا بزنام
چی ده لیت؟ به لام ده تگوت ئه و له ناو ئه و مه جلیسه نییه و
هه رکات ده یویست قسه یه که بکات، رییان پی نه ده دا قسه بکات.

بۇ ساتىك چاوم كه و ته سەر خوشكه كه م، ئەو ەندە خوشحال بوو،
كه لىۋەكانى نەدەكه و تنە سەر يەك لە خوشىيان .

كاتىك ئەوم بەو ەموو خوشحالىيە ۋە دىت، ئىشارەم بۇ كارزان
کرد كه هېچ قسە يەك نەكات. تا ئەو پىكە نىنانە لىۋانى خوشكه كه م
جى نەھىلن .

ئەو شەۋە دلۋپىك فرمىسك بووم، دلۋپە فرمىسكىكى
سەرگەردان، كه نەمدەزانى بۇ سېرىنى ئەو فرمىسكە، دامىنى چ
كه سىك بگرم .

ئاي! ئەي ئاسمان! دىۋارەكانى سىنەم شكاون و مالى فقير و
بى دەسەلاتم و ىران بوو، فرىام كه ۋە .

من خەرىكە ئەمشەو لە شەپرى چەند كه سىكى دلپەق، خەرىكە
دەمرم. لەو شەۋە تارەدا، ئەو كاتە تلخە، هېچ كەس پووخسارى
من و كارزانى نەدە خویندە ۋە ۋە حىسابىيان بۇ نەدە كرىن .

ئەو شەۋە، گولپىك لە كاتى ۋەرىنى دا بوو . بولبولپىك لە
نارەحتى عەشقىدا دەمرد، بەلام كەس ەستى پى نە كرد .

مۆمىك كوزايە ۋە ۋە پەپولە يەك لە ئاگرى كوزاۋەى مۇمە كەيدا
سوتار، بەلام كەس ئەۋى نە دىت. كۆترى عەشق لە ژوورى

خۆشه‌ويستى مندا بالى گرت. به لام كهس رپى له فرينى ئه و نه گرت.

ئه و شه وه كۆترى عه شقى من به ليدانى نيزه ي ناپياوان له و به رزايى ئاسمانه وه كه وته خوار و گيانى سپارد. كه سيكيش يارمه تى نه دا.

به يه كجارى خورى دلم گيرا و ريشه ي خۆشه‌ويستى له ئاگرى نه فاماندا كوژايه وه.

هه ردووكمان له ئاگرى ئه و هاوسه رگريه دا سووتايين. هيجمان جورئه تى سه رپيچيمان نه بوو. چونكه بى ئه ده بى بوو له پرووى گه وره كاندا قسه بكه ين, به لام به ديتنى خۆشحاللى خوشكه كه م منيش خۆشحال بووم. هه رچه نده ئه و شاد بوو, به لام من وه ك په پوله له ئاگردا ده سووتام.

سبه ي ئه و پۆژه, بۆ لاي كارزان چووم و كه وتمه ده ست و پيى و داوام لى كرد وه ك چۆن منى خۆشويستوو, به و شيوه يه ش خوشكه كه مى خۆش بوى و خۆشبه ختى بكات و من له بيركات.

كارزان، زور هه ولى دا كه بو تاران بگه پيينه وه و هه ره له وئيش
هاوسه رگيرى بگه ين. به لام من پازى نه بووم . چونكه نه مده ويست
بو خو شبه ختى خو م، خوشكه كه م له ناو بچى.

ئه و پوژه گه يشتمه ئه و باوه پره ي كه هه مان ئه و به خته پره شه ي
كه قسمه تى دايم بوو ، نسيبى منيش بوو.

له ديارى عه شقىش، بى قسمه ت نه بووم و وه كو ئه و منيش له
ئاگر دا سوو تام.

پيم له سه ر دلم دانا، تا نار هه تيبه كانى خوشكه كه م نه بينم.
له ماوه ي كه متر له مانگيكا، رپور هه سمى هاوسه رگيرى ئه وان
به پيوه چوو.

بولبول، له ژير دره ختا ده ينالاند و ماسيش له كه نار ده ريادا بو
دلويه ئاويك هاوارى لى هه لده ستا.

بولبوليك كه توفان گولى جوانى له لق جيا كرده وه و بردى ، تو
مه گرى بولبول.

به ئيله من بگريم. ئوميد هه وار به به هار ده گه رپيته وه و گوليك كه
پاييز له توى زهرد كرده بوو، بو ت ده گه رپينيته وه. به ئيله بگريم ، كه
ئيتر به هاريك بو من بوونى نيه .

ئاوابوونى خۆرىش، ئەو پۆژە، وەك من، زۆر دلتەنگ بوو.
 مۆسىقاي لىدانى دلى بىتاوانم، دلتەنگتر لە خۆرئاوابوو.
 كارزان بەهەمان نىگا مانادارەكانى، لەبەر چاوانى غەمگىنىيى
 من، دەستەكانى زيورى گرت و پۆيشت.
 دەنگى خشە خشى گەلای پاييز وەك پۆيشتنى كارزانى من.
 ئازاريان دەدام.

كارزان! ئازىزم! تۆ لەكام لاوه هاتى؟ كە پىت لە چارەنووسى
 من دانا و چ دەستىكى بى پەحم، تۆى لە باوەشى گەرمى من
 دزى.

چارەنووس! گلەيىم لەتۆ هەيه، كە پەيوەندىيى عەشقت پچراند
 و عەشقىك، كە ژيانمى پارە پارە كرد.

كارزان! تۆ پۆيشتى و، بە پۆيشتنت غەمىكى گران لە هەوارى
 دووره دەست بە دلمەوه نىشت .

تۆ پۆيشتى و بە پۆيشتنت بولبول تەنيا لە گوشەى ژوردا مات
 كەوت و، تۆ پۆيشتى و من ئامادەم لە جىيى عەشق، عەشقى گل
 بكمە بەر.

تۆ كى بووى؟ كه عاشقانه هاتيه ناو ژيانم و چاره نووس بى
ره حمانه تۆى له من كرد.

هه مان پۆژ بپوانه مه كانمان گه يشتنه وه, به لام مه گه ر ده بوو له و
كات دا هه ست به خوشى بكهى؟

ئه و شه وه تاقه تم نه بوو له مال بمينمه وه و په نام برده بهر
شه قامه كانى شار و ويستم خۆم بم و بۆ هه ميشه ته نيايى هاوړيم
بيت.

من كه تاقه تم نه بوو كارزان له ته نيشت كه سيكى تر دا ببينم,
سبهى ئه و پۆژه, بپيارمدا بۆ تاران بگه ريمه وه .

هه موو نارازى بوون, به لام بپيارى خۆم دا بوو. عه سرى هه مان
پۆژ, پريسكهى سه فه رم پيچايه وه و داوام له زيوه ر و كارزان كرد
له نه بوونى من دا, چاو دييرى دايم و فريشته و جه ميله بكن .

ته نيا كه سيك كه به پويشتن نارازى نه بوو, كارزان بوو. چونكه
ده يزانى چه نده له وى بمينمه وه, به هه مان شيوه نازار ده چيژى.

به بى ئه وهى كه به يلم كهس له نه نيايى عه شقى ئيمه ناگادار
بيت, به دلئىكى پر غه م و په ژاره وه, بۆ سه فه ر كه وتمه رى.

كاتيگ گه ياشتمه تاران، چاوم به زانكو و شه قامه كاني شار
كهوت، ههستي غهريبي، سهرتاپاي گرتم.
چونكه هه موو ئه وانه ياده وهريي خوڤشي من له گه ل كارزان بوون.
له كاتي پويشتنمدا، سهرم دانه واندبوو و له بهر خو مه وه
دهمگوت:

دلتهنگي بي من، من دلتهنگ بي تو
كهوتنه نيوانمان، كهوت كه ژوكو
زه من دووري بوياران هه لده بژيري
شوره ييه بوخور جيگهي ئاوابووني بميني

بوچه نده مين جار له مهيداني ژيان شكستم خوارد. دووباره
هه موو شت و هه موو كهس به ليني ته نيايان له گه ل بهستم.
نه مده زاني بو ناخوشييه كانم بگريه م، يان بو خوشحاليي
خوشكه كه م شاد بم.

خوایه یارمه تيم بده، كه گوی بۆ كام سازى دل بگرم؟ ئايا
هه مووان ببه خشم، يان تا كۆتا هه ناسه، له ئاگرى نه فامىي
خيزانه كه ماندا بسوتيم؟

هه رگيز خووشى نه بوو بووه دراوسىي من، كه واتا، بۆچى بى هۆ
به دواى ده كه وم؟ له هه مانكات دار، له داىكبوون و نوپوونه وه
له گه لم بيگانه بوون.

هيچ كات نه يانويستوو هه من بناسن. دواى چه ند مانگ سوتان و
دروستبوونه وه، به ناو نيشانى دكتور، ده رمانخانه يه كم كرده وه.

بريارمدا، ئه گه ر تا ئه و پۆژه كه سيك هاوده ردىي له گه ل
نه كردووم، به ناو نيشانى دكتور، من ده توانم له گه ل هه مووان
هاوده ردى بكه م.

بۆ برينه كانيان چاره سه ر بيم. وه بۆ فرميسكه كانيان سه رده ست
بم.

پۆژه كانم به هه موو خووشى و ناخوشى يه كانه وه، له گه ل
نه خووشان تيده پى پى و تا ئه وكاته ي له گه ل ئه وان بووم، هه ستم به
ئارامى ده كرد و هه ولّم ده دا جگه له وان هه تا بير له ماله وه ش
نه كه مه وه. ته نها بى رم سه لامه تى و ده رمانى ئه وان بوو. به لام

شهوانم به قورسی تیده په پین. هه رچه نده هه ولّم د دواو قه له مم بۆ برینه کانی دلّم به کار دهینا، تا هه موو شت له بیر بکات و نارام بگریّت ، به لّام سه رکه وتوو نه ده بووم. حه زم نه ده کرد له گه لّ خیزانه که مان له په یوه ندیدا بم. مه گه ر ئه و کاته ی که نامه م بۆ دهات، منیش مه جبوور بووم، جوابی بده مه وه.

دواى تیپه پینی سالیک ، رۆژیک زیور نامه ی بۆ ناردم . ئه و مه به ستی ئه وه بوو که به زووی مندالی ده بیّ و دواوی له من کردبوو که له کاتی مندالبون ده بیّ لای ئه و بم.

زۆر هه ولّما ئه و کاره ی بۆ بکه م، به لّام دیسان نه متوانی و به هینانه وه ی هه زار به هانه و هۆ، ئه وم رازی کرد و نه پۆیشتم. به لّام نامه ی جه میله مه جبووری کردم که بگه پیمه وه: کچی ئازیزم چه ند رۆژیکی تر رپوره سمی هاوسه رگیریمه و هیوادارم تۆش له ویّ بیت.

کاتیك گه یشتمه وه مالّ و چاوم به مندالی زیور که وت، دلّم ته نگ بوو . چونکه ئه گه ر قه دهر له گه لّم میهره بان ده بوو، وه خیزانه که مان که میک سه یری هه لّس و که وتیان ده کردین و یان له و مه جلیسه دا مه جالیکمان وه رده گرت که بتوانین قسه بکه ین، ئیستا ئه و منداله هی من و کارزان ده بوو.

حهزم نه كرد كارزان ببينم. تاكو پروخسارى جوانى ئه و،
ياده وه رى پوژانى پابردووم نه بى، به لام هه رچونيك بى، هاوسه رى
خوشكه كه م بوو و دراوسى دايكيشم بوو.

به ديتنى كارزان بىرم كه وته وه سهر پوژه خوشه كانى پابردوو.
له كاتيكا تهنه يادگارى تالم له كارزانه وه بو ما بووه.

ئو پوژانه هه ستى خوشم هه بوون و له خوشيان ده مويست
بفرم ، به لام ئىستا چى؟ ئىستا فرين بو من بوته رپوويشتن.

ده ميك بوو، دلم به غم و په ژاره گىرابوو. ئو باسه ش
دهروونى بريندار و ماندوو كردبوو. هه موو پىيان وابوو مروقيكى
سارد و بى پوحم.

جه ميله ش هاوسه رگيرى كرد و فريشته ي به من و دايكم سپارد.

حهوت مانگ له هاوسه رگيرى جه ميله تىپه رى بوو .

❁ حالى دايكت باش نيه و هه رچى زووييه خوتى بگه يه نى،

خوشكه كه ت فريشته ❁.

خهريك بوو جله كانم وشك ده كرده وه كه شردبوومن، كه ئو

نامه يه گه يشته دهستم.

به په له خوم گه يانده گه راجى بليتفروشى مه تار.

ئەو نامە كورته بووه ھۆى ئەوھى كە فرپنى تەيارەكەشم
لەبەرچاۋ ھىۋاش بى.

تا گەيشتن بە شارەكەمان، لە پشتى سەيارەى ھەلگى ئازەلان
دانىشتىم ، بە جەمىلەم گوت: داىكم لە كويىھ ؟ لەپىش دەرگا
كۆمەلئىكى زۆر پىلاۋى ژنانە و پىاوانەم دىت، كە نىگەرانى كردم،
بەخۆم گوت: كەواتا دواكەوتووم. دەرگام كردهوھ و چاوم بە
داىكم كەوت. كە لە گۆشەيەكى ژور درىژبووبوو و چاوى برىبووھ
كەسانىك كە بۆ سەردانى ھاتبوون. كاتىك داىكم بەو شىۋەيە
دىت، دلم گرا و داوام لە خودا كرد كە سىبەرى ئەو لەسەر سەرمان
لا نەچى، بەلام چوومە پىش و ناوچاۋنى جوانىم ماچ كرد و
سەيرى دەستەكانىم كرد. دەستى پىاوانە، داىكىك كە لە
مندالىيەوھ بۆ تىركردنى زگى مندالەكانى، سەھۆلى ئاۋى
دەشكاند.

ئەو دەستە مېھرەبانانەى كە لە كاتى ھەلەدا، ھىچ كات بەرپرومەتم
نەكەوتوون. ئەو دەستە بەھىزانەى كە ساردى و گەرمىي
رۆژگارىان چەشتبوو.

ئەوپۆ بە لەرزەوہ لە تەنیشتم دریزکراون. ئەو دەستانە لاوازتر و
رەنگ زەردتر بووبوون. دەستەکانیم گوشى و دەستیم شىلا.
چاوى زۆر نەدەتروکاند، سپیایى چاوانى زەرد بووبوو، وە پەنگى
پووخسارى پەپیبوو. بە ئارامى گوتى: هاتى كچى ئازىزم؟
ئیشارەيەكى کرد که دەورەى چۆل بکەن .

کاتیک تەنھا ماینەوہ، دەستى بردە ژیر قۆلى و نامەيەكى
دەرهیناو گوتى: بۆچى كچم؟ مەگەر من لە تەواوى ساتەکانى
ژياندا ، هاوبەشى غەم و خووشیەكانت نەبووم؟ بۆچى ئەو
نەینىيەت لى شاردمەوہ؟ ئەو چەند وشانە كۆتا قسەکانى دایکم
بوون.

ئىتر نەیتوانى بەردەوام بىت. جارىكى تر، هەريكى پەش كەوتە
سەر ژيانم و بۆ هەميشە دایكى لى جيا كردهوہ .

بە دەنگىكى بەرز هاوارم کرد و داواى يارمەتيم کرد، بەلام ئەو
چاوى بۆ هەميشە لىك نان. هەستىكى پەشىمانى دایگرتبووم، كە
بۆچى دایکم بەتەنھا جى هیشتووہ؟ دەبوو لە ساتەکانى كۆتای
لەلای بم .

تۆ پۆيشتى و به پۆيشتنت مالى خهونهكانم ويران بوو، ئه و
ماللانهى كه به خهون و خهيال وينايانم كردبوون، كاتيك تۆهه بووى
ژيان ديوئىكى ديكه بوو، به بوونى تۆ ههركيز ههستم به بى باوكى
نه كردوو. ههركيز نهتهيشتوو بهرسى بين. ئه وپۆ تۆش به هارى
منت كرده خهزان و وهكو جاران له ريگه كه دا جيتتهيشتم. ته نها
هيوام به تۆ بوو، كه تۆش ته نهات كردم، چۆن له م دنيا بى
پهحمه دا زيندوو بمينمه وه؟ كاتيك ژيان بى تۆبى مانايه؟

مه رگى داىكى ميه ره بانم، له ته واوى ئه و ئازارانهى چه شت بوونم،
سه ختتر بوو.

پۆرپه سمى به خاكسپاردنى داىكم به پيكره و ئه ويش وه كو
كۆمه لئىك مرۆفى تر، بۆ ئارامگاي كۆتايى پۆيشت.

چه ند پۆژئىك دواى مردنى داىكم، له گه ل فريشته گه رايينه وه
تاران، چونكه فريشته ش ته نيا بوو و زپ بابيش ئه وى نه ده ويست.
كاتيك گه يشتينه وه تاران، كه وتمه وه بىرى نامه كانى داىكم و
ئه وم كرده وه و پيم سه ير بوو، يه كئىك نامهى كارزان و ئه وى تر
نامهى داىكم.

سه ره تا نامهى داىكم خوئنده وه، نووسى بووى:

کچی نازیم , ئه وړو تېگه یستم که چ دلیکی گه ورت هه یه . تو له بهر خوشکه که ت , پیټ له سهر دلټ داناو خوټ کرده قوربانۍ . پوژیک که سهیری کتیبه کانی کارزانم ده کرد له ژوره که ی , له ناکاو کتیبیک سهرنجی پاکیشام , ئه وم هه لگرت , به لام خوژگه کویر بووبام و هه رگیز ئه و پارچه کاغه زهم له وئ نه دیتبا .

به سه رسورمانه وه , نامه که م خوینده وه و هه ستم به نهینیی عه شقی هه ردووکتان کرد .

هه مان کات , هه سټیکی نامو دلئ نازار دام . بوچی من ئه و عه شقه م له چاوانت نه خویندبووه ؟ نازاری دلټ به شیوه یه که زیادی کرد , که به زه حمه ت گه یستمه وه مال و دکتور گوتی : هیوایه که بو ژیانت نییه .

له و دنیایه دا که ئه و تاوانه گه وره ی به رانبر توم کرد , باجه که م دا .

ئیستاش له حالئ مردندام و نازانم پیش مردن ده تبینم یان نا . به لام تا ئه مړو هیچ کات نه مهیشتووه که م و کوریتان هه بی , چونکه ئه رکی من بووه , به لام هه رگیز له خوټ نابوورم , چونکه له به رانبر تودا , تووشی گونا هیکی گه وره بووم .

به هه مان شیوه، ئەو ماوهیه ی که بی دەنگ بووی، داوات لی دەکم له بی دەنگیت بهردهوام بی. چونکه خووشکه کهت له ماله تازه که ی دا زۆر ههست به خوشبهختی دهکات.

تیگه یشتم که دایکم به ههستی ئیمه ی زانیوه و ئەوهنده ههستی به تاوان کردووه، که نهیتوانیوه ئارام بگری و کوتایی به و ریگهیه هیناوه.

نامه ی کارزانم کردهوه و نووسی بووی :

پۆیشت کازیوه ی من پۆیشت....

ئەو پۆیشت بی ئەوه ی فرمیسی شۆری چاوانی سوتاوم ببینی. ئەو ده بوو زانیبای، دلۆپه فرمیسی پاک و فه قیرانه م بو پشوووه، ئەو پۆیشت، بی ئەوه ی که چاره نووس بهیلى، دل بدهم به که سیکی تر.

به لکو ته نها ئەوم به شایه نی عه شقی پاکی خۆم ده زانی.

ئەو پۆیشت و پپی وابوو که ته نها بو خۆی ده سووتی، بی ئەوه ی که سووتان و بیدهنگی من له سه ر زه مینی شوومی جیا بوونه و هدا ببینی. ئەو پۆیشت و په یکه ری نیوه گیانی منی له گۆرستانی بیوه فاییدا ناشت.

ئەو پۈيشت، بى ئەۋەى كە بىەۋى من لە ژيەر ئەشكەنجەيەكى
قورسى نالەباردا رزگار بكات.

بە ھۆى بوونى پەيوەندىى لەگەل خوشكەكەى، فير بووبوو كە،
لەگەل عەشقى راستەقىنەدا، ئاۋا ھەلس و كەوت بكات.

ھەروەھا منى لەگەل دىنبايەك تەنبايدا جى ھيشت.

من مامەۋە لەگەل دليكى تەنيا، تەنيا دليك كە ھەموو كات بو تو

ليدەدات. دليك كە بە ھەموو شيۋەيەك، وشەى خوشەويستى لى
حەرام كرا.

ئەمپۆ بىر كەرنەۋە لە تو جۆريكە لە گوناھى گەورە، چونكە

خوشكەكەت ھاوبەشى ژيانمە.

بەلام زۆر شەۋان بە يادى جوانى تو، تا درەنگان خەوم لە

چاۋان دەرپەۋيەۋە، لە جىھاندا خەيالليك نىيە بو بينين، لە جىى

خەونە ئالتونىيەكان، ترسناكىى دوورىى تو پوحم ئازار دەدات.

دەميك بوو خۆم بەتەنھا ئەسپسوارى دلت دادەنا، بەلام

بەداخەۋەم كە بۆچى ئەۋشەۋە نە خۆت قسەت كرد و نەشتەيشت

من قسە بكم؟

خوایه گیان! تو که ئاگاداری هه موو بهنده کانتی، تو بلی: که
 ئه وه چ چاره نووسیکی سهیره که بۆم نووسراوه؟
 ئه وت به ناویشانی گولئیکی جوان، له گولستانی بی ئومیدی
 مندا ناشت و نازانم چ گوناھیک له بهندهیهکی وهک منی فهقیردا
 پرووی داوه، که تهنها گولی سهرزهمینی عهشقی من، به هوی
 تو فانی ویرانکه ر له لاپالی دلم جیا کرده وه.
 زۆر هه ولّم دا هه موو شتی به زیور بلیم، به لام ئه و گوناھی چی
 بوو؟ بۆچی دنیای شیرینی ئه و تال بکه م؟
 کازیوه! داوام لیت ئه وه یه، هه رگیز نه گه پرییه وه ئیره، هه رگیز.
 له وانیه نه دیتنی تو، مه ره مێک بی بۆ ئه و برینه ی که له
 رابردوودا دروست بووه، یه کترمان له بیر بباته وه.
 ئه و پۆژه تیگه یه شتم که کارزانیش وه کو من نازاریکی زۆری
 کیشاوه و دوا ی قسه ی ئه و، هه رگیز نه گه پامه وه ئه و ی.